

Mednarodna razstava v Kamniku

Ponovna uveljavitev otroškega ekslibrisa

Osnovna šola Komenda-Moste in Društvo Exlibris Sloveniae iz Ljubljane sta v Razstavišču v Kamniku priredila tretjo mednarodno razstavo otroških ekslibrisov. Glavni pokrovitelj je Skupščina občine Kamnik, predsednik častnega odbora pa slovenski predsednik Milan Kučan, ki je odprtje razstave počastil s svojim obiskom skupaj z nekaterimi uglednimi osebnostmi slovenskega družbenopolitičnega in kulturnega življenja.

Člani odbora so še prof. Jaro Dolar, predsednik in častni član Društva Exlibris Sloveniae, dr. Marjan Rožič, predsednik Turistične zveze Slovenije (zastopal ga je njegov namestnik Andrej Babič), mag. Teja Valencič, državna sekretarka Ministrstva za šolstvo in šport (namesto nje je prišel na otvoritev Roman Lavtar), predsednik Skupščine občine Kamnik Maksimilijan Lavrinc in ravnateljica OŠ Komenda-Moste prof. Marija Mojca Maleš, ena najbolj zaslužnih oseb, da je prišlo do te razstave.

Strokovno žirijo, ki je od 1.450 ekslibrisov iz 82 šol (12 šol iz osmih tujih držav) za razstavo izbrala 314, so sestavljali: likovna pedagoginja Jolanda Pibernik iz Kranja (predsednica), upokojena likovna peda-

goginja Stana Pibernik iz Suhadol, duša nekdanjih razstav ekslibrisa na OŠ Komenda-Moste, likovna pedagoginja Milojka Volkar iz OŠ Komenda-Moste, ki je pripravila razstavo, in upokojeni likovni pedagog Ervin Kralj iz Maribora.

Otroški ekslibris (grafično lastniško znamenje za knjige in zvezke) je že precej trdno zakoreninjen v Sloveniji, saj je bilo doslej na OŠ Komenda-Moste, ki se je posebej posvetila prirejanju razstav te vrste otroškega likovnega izražanja. Od leta 1978 do letos šest razstav: leta 1985 slovenska, leta 1978 in 1987, jugoslovanski leta 1981 in 1990 mednarodni ter jubilejna, retrospektivna v letu 1984 ob desetletnici otroškega ekslibrisa.

Letošnja, tretja mednarodna, je prva v samostojni državi Sloveniji, svoje izdelke pa so zanjo poslali učence in učenci do 15. leta starosti. Ker praznujemo letos mednarodno leto turizma, je bilo svetovano, naj izdelujejo ekslibrise na temo moj domači kraj. Doslej so bile vse omenjene razstave v avli osnovne šole v Mostah pri Komendi, letos pa sta se priredile zaradi primernejšega razstavnega prostora, varnosti, večje odmevnosti in s tem povezanim večjim obiskom odlo-

čila za razstavi prostor nad kamniško kavarno Veronika. Razstava bo po 10. novembru potovala v avlo novega šolskega prizidka v Komendi, od tam pa po Sloveniji, kjer ji bodo odprli vrata.

Uvodno dejanje v odprtje razstave se je začelo na šoli v Mostah, kjer so nagradjeni učenci in učenke, njihovi likovni pedagogi in šole iz rok tajnice OŠ Komenda-Moste Brigite Debeljak dobili posebno priznanje, učenci pa še lično monografijo slikarja Aladina Lanca.

Kulturni praznik se je nadaljeval s tiskovno konferenco. Predstavnikom javnih občil so spregovorili prof. Marija Mojca Maleš, prof. Jaro Dolar in prof. dr. Rajko Pavlovec, tajnik Društva Exlibris Sloveniae, nato pa odgovarjali na vprašanja navzočih časnika. Maleševa je predstavila dosedanje razstave, priprave na zadnjo, njen namen, vse, ki so sodelovali pri njej, ter gradivo, ki so ga pripravili ob tej priložnosti skupaj s Turističnim uradom iz Kamnika. Posebej pomemben je ličen katalog z najosnovnejšimi podatki in tridesetimi izbranimi ekslibrisi z razstave. Dr. Pavlovec je še posebej opozoril, da je namen te in vseh dosedanjih razstav spoznavanje ekslibrisa in širjenje zanimanja zanj med učenci (in odraslimi) v Sloveniji in po svetu. Prof. Dolar pa na to, da se otroci pri izdelovanju ekslibrisa učijo izražati svojo notranjost, samega sebe, svoj duhovni svet, občutja. Te izdelke nalepijo v svoje knjige in s tem do knjige vzpostavijo poseben odnos. Vesel je, da jim je v mednarodnem letu turizma še posebno dobro uspelo v njihovih »malih grafikah« izraziti tisto, kar čuti do domačega kraja, kar jih v njem obkroža, pušča globlje sledi. Prof. Dolar je to občutje imenoval »nepokvarjena prisrčnost«.

Žal je na tokratno razstavo prispelo precej manj izdelkov iz nekdanjih vzhodnoevropskih držav, zlasti SZ, čeprav sodijo te med najmočnejše na področju kakovostnega ekslibrisa v Evropi. Na razstavi je z izbranimi ekslibrisi od nekdanjih sovjetskih republik, danes pa samostojnih držav, zastopana le Litva, od novo nastalih držav na območju nekdanje SFR Jugoslavije pa poleg mnogih del učenk in učencev številnih slovenskih šol le dve hrvaški šoli, madžarska iz Vojvodine in makedonska. Razstavljena so še

Nadaljevanje na 2. strani

Med častnimi gosti je bil tudi slovenski predsednik Milan Kučan

S seje izvršnega sveta

Protihrupna zaščita na Cankarjevi cesti

Povsem drži ugotovitev, da je sedanje stanje zaradi hrupa, ki ga povzroča promet na Cankarjevi cesti res nevzdržno, je dejal prof. Peter Gabrijelečič s Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, ko je na seji občinskega izvršnega sveta 12. oktobra razlagal študijo ekološke sanacije negativnih vplivov prometa na Cankarjevi cesti v Kamniku.

Izdelovalci študije so pregledali dve možnosti sanacije zatečenega stanja na Cankarjevi cesti v Kamniku. Prva je gradnja nove obvozne ceste, ki bi potekala vzhodno od sedanje ceste. Ta varianta se je pokazala kot neprimerna predvsem zaradi svojih posrednih stranskih učinkov na stanovanjsko območje ob vzhodni strani Cankarjeve ceste. Torej nova obvozna cesta sicer delno rešuje hrup v dosedanjem uličnem prostoru, vendar pa ga prenaša v dosedaj mirna območja.

Druga možnost je sanacija hrupa z vrsto ukrepov na sami Cankarjevi cesti. S kombinacijo absorpcijskega asfalta, protihrupno dodatno varovane fasade z okni in protihrupnimi zaporami (zelenje, protihrupni zidovi itd.) je mogoče po tem predlogu znižati hrup na nivo maksimalno dovoljene vrednosti. Poglavitni ukrep pa je postopna sprememba namembnosti območja iz pretežno stanovanjskega v pretežno poslovno trgovsko in servisno območje. Seveda pa bi bilo to možno uresničiti šele po dalj-

šem časovnem obdobju in v skladu z interesi prebivalcev tega območja.

Izvršni svet je soglašal z ugotovitvami predlagateljev študije, da gradnja vzhodne obvoznice ni realna. Zato je podprl zamisli o ukrepih za preprečitev vpliva hrupa in drugih ne-

gativnih posledic prometa po tej cesti na okolje. Izvršni svet bo, če bo občinska skupščina sprejela predlagane usmeritve, pri Republiški upravi za ceste zahteval izvedbo sanacijskih ukrepov in predvidel v občin-

Nadaljevanje na 2. strani

Naslednja, 19. številka Kamniškega občana bo izšla 4. novembra. Prispevke sprejemamo do četrta, 28. oktobra; oglase, zahvale in obvestila pa do torka, 2. novembra.

kOčna

OZIMNICA '93

PRIPOROČAMO VAM NAKUP PRVOVRSTNIH DOMA PRIDELANIH JABOLK SORT: JONATAN, RDEČI IN ZLATI DELIŠES, GLOSTER, JONAGOLD, IDARED, RDEČI BOSKOP ter vso ostalo ozimnico (čebula, česen, krompir, ETA) v naši SADNI DREVESNICI (tel. 813-352), DISKONTU na Perovem (812-580) in v vseh PREHRAMBNIH TRGOVINAH.

VELIKA AKCIJSKA PRODAJA

OD 14. DO 30. oktobra po izredno ugodnih cenah

OLJE RASTLINSKO, 1 l	136,00 SIT
VINO REBULA, 1 l	138,90 SIT
PRALNI PRAŠEK, 3 kg	399,00 SIT

in še vrsta drugih izdelkov za vaš dom.

Vabimo vas v vse naše PREHRAMBNE TRGOVINE IN DISKONT na Perovem, kjer vas pričakujejo prijazni in ustrezljivi trgovci. Hvala za obisk!

DOMARK

PRODAJNI CENTER DOMŽALE
- prehrana po diskontnih cenah
- FAMILY SHOP
MARKET KAMNIK
Vabljeni, ugodne cene

NAPREDEK SVOJIM KUPCEM

za vsak nakup nad 1.500 tolarjev kupon za žrebanje, ki bo 6. novembra ob 10. uri pred blagovnico Vele v Domžalah.

OBIŠČITE ČEŠMINKO - novo tekstilno trgovino v Domžalah na Ljubljanski 85.

V prenovljenih prostorih nekdanje Komisijske trgovine in Češminovega hrama na Ljubljanski 85 v Domžalah smo na 150 m² odprli lepo urejeno trgovino s tekstilnim blagom. V njej prodajamo oblačila in obutev za otroke, mladino in odrasle. Blago je domače in uvoženo in prilagojeno okusu naših kupcev. Cene so primerne za vsak žep.

DARILNI - VREDNOSTNI BONI

Kadar ste v zadregi kaj podariti ob osebnem prazniku ali slavnostni priložnosti vašemu prijatelju ali sorodniku, se oglasite na informacijskem oddelku v blagovnici Vele. Tam lahko kupite darilne - vrednostne bone, s katerimi lahko obdarjenci, v kateri koli Napredkovi trgovini, kupijo kar si bodo želeli.

Trgovina je odprta vsak dan od 8. do 20. ure, ob sobotah pa od 7.30 do 13. ure.

VAŠ DENAR JE V NAPREDKU VEČ VREDEN!

Ponovna uveljavitev otroškega ekslibrisa

Nadaljevanje s 1. strani

dela avstrijskih učenk in učencev, čeških, slovaških, celo kitajskih »ekslibristov«. Matično šolo Komenda-Moste zastopa šest izbrancev: Dušan Petrič, Sandra Pavlič, Kaja Mihelčič, Tomaž Žurbi, Vesna Kuhar in

Maleševa se je prav posebej zahvalila vsem, ki so razstavo gmotno podprli in omogočili, opozorila pa tudi na njen kulturni pomen in odjek. Dolar je zapel hvalospev knjigi, nepogrešljivemu biseru slovenske naderjenosti, kulture in zapisanosti v zgodovino, omenil pa

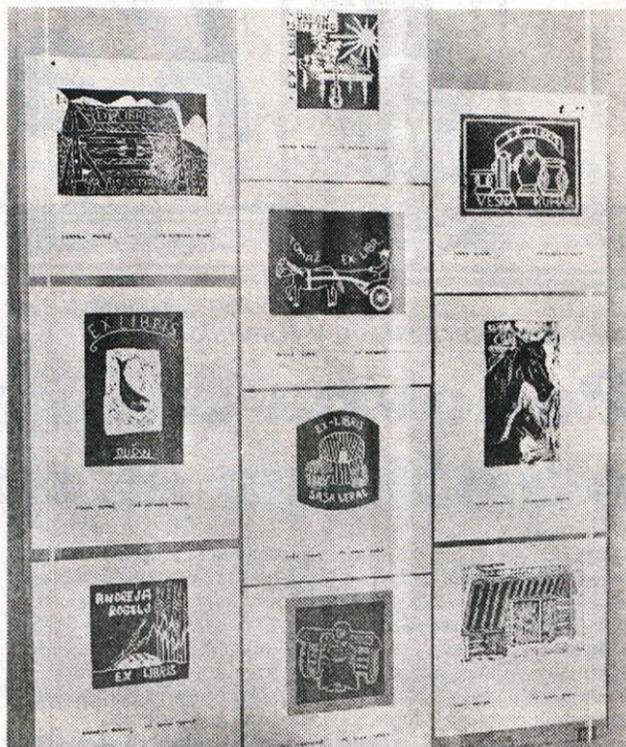
ka. S skrbno pripravljenim kulturnim programom iz zakladnice slovenske književnosti, zgodovine, krajev, šeg in navad, lepote in bogastva naše dežele ter čutenja njenih ljudi pa so nastopili učence in učenci OŠ Komenda-Moste. Sestavljale so ga naslednje točke: Setev,

knjigo OŠ Komenda-Moste. Ervin Kralj je predsedniku Kučanu podaril lični ekslibris s posvetilom, na njem pa je upodobil odprto knjigo, kruh in prekmursko domačijo.

Prireditev je vodil Tone Ftičar, razstaveni prostor pa je napolnilo zelo veliko povabljenih gostov, od katerih si je marsikdo že prej, drugi pa kasneje, ogledal skrbno pripravljeno razstavo ekslibrisov, s katero so OŠ Komenda-Moste, Društvo Exlibris Sloveniae in mesto Kamnik naredili nov pomemben korak pri svojem kulturnem uveljavljanju na Kamniškem, v Sloveniji in tudi v mednarodnem prostoru.

Sledila je pogostitev v kavarni Veronika z glasbenim programom, ki so ga pripravili mladi komendski glasbeni talenti pod vodstvom Iva Droljca, ogled knjižnice frančiškanskega samostana v Kamniku pod vodstvom njenega najboljšega poznavalca in urejevalca prof. Dolarja ter še ogled drugih kamniških znamenitosti.

JOŽE PAVLIČ

Izbrani ekslibrisi na razstavi

Podelitev priznanj na osnovni šoli v Mostah

Urban Bitenc. Žirija je bila letos precej stroga, tako da so razstavljene male otroške grafike dobre, zelo dobre, nekatere celo izredne. Od slovenskih preseneča pošiljka Silve Menard iz Idrije.

Ob odprtju razstave so zaporedoma govorili prof. Maleševa, prof. Dolar in kamniški župan Lavrinc, ki je razstavo tudi odprl.

tudi pomen te razstave pri širjenju slovenskega kulturnega in splošnega vpliva v svetu. Lavrinc je dejal, da že bogata zgodovina Kamnika zavezuje tovrstnim kulturnim dejanjem, kot je razstava otroških ekslibrisov. Kamniška občina se tega dobro zaveda, zato je tudi prevzela glavno pokroviteljstvo.

Glasbeni čar so prireditvi dali zvoki citer Tomaža Plahutni-

Prihod Slovencev, Kruh, Blejsko jezero, Crnomelj, Kamniška Veronika, Mengeš, Kras, Zlatorog, popestril pa jih je še hodomušni pastir. Besedila so bila pospremljena s kratkimi prevodi v angleščino in slikovnim prikazom.

Člani častnega odbora na čelu s predsednikom Kučanom so prejeli spominska darila, slovenski predsednik pa se je kot prvi med njimi vpisal v Zlato

Nadaljevanje s 1. strani

skem proračunu za prihodnje leto tudi del potrebnih sredstev kot soudeležbo pri financiranju načrtovane investicije.

Od 1. oktobra letos dalje bosta krajevni skupnosti Moste in Križ deležni ene petine denarja, ki se pri pobiranju odpadkov zbere s takojimenovanim ekološkim tolarjem. To bo nekakšna odškodnina tistim kra-

jevnim skupnostim, ki so zaradi lokacije odlagališča, prekladalne postaje za odpadke in dovoznih cest ekološko nadpovprečno obremenjene. Po sklepu izvršnega sveta bo KS Moste dobila 70% teh sredstev, KS Križ pa 30%.

Ker je zbor krajanov v KS Kamniška Bistrica 1. septembra sklenil, da se njihov vodovodni sistem priključi na vodovodni sistem zajetja na Iverju, ki napaja kamniški vodovod, je izvršni svet soglašal s pogodbo o brezplačnem prenosu pravice uporabe tega vodovodnega sistema na Komunalno podjetje Kamnik.

To bo odslej skrbelo za vzdrževanje tega vodovoda, ki pa je že zelo dotrajan in potreben temeljite obnove. Porabniki vode na tem območju bodo odslej seveda plačevali enako ceno vode, kot jo plačujejo drugi uporabniki, ki so priključeni na kamniški vodovod. Seveda pa zato ne bodo imeli več težav v preskrbi z vodo, ki so jih pestile zadnja leta. Odprto pa je še ostalo vprašanje vodovodnega območja v Stolniku, kjer prebivalci ne soglašajo z združitvijo v kamniški vodovodni sistem.

Izvršni svet je na predlog KS Nevlje določil tudi osnutek odloka o varovanju območja izvira pitne vode Studenca, ki ga želita KS Nevlje in Sela skupaj z vodovodnim omrežjem predati v upravljanje Komunalnemu podjetju Kamnik.

Iz poročila o ukrepih za sanacijo divjih odlagališč v občini Kamnik, ki ga je na seji IS obrazložil član IS za varstvo okolja dr. Janko Urbanc,

obravnavala ga bo tudi skupščina, je razvidno, da je bilo letos očiščenih pet divjih odlagališč v okolici prekladalne postaje Suhadole, ravnokar pa poteka čiščenje širšega pasu brežin Kamniške Bistrice. Tudi na Veliki planini so odstranili odpadke z več takih odlagališč. V akcijah so zlasti sodelovali Zeleni Kamnika, PD Bajtar in šolska mladina.

Komisija za sanacijo odlagališč pripravlja tudi opozorilne table, ki bodo postavljene na očiščenih mestih. Pripravljajo pa tudi program akcij po vseh krajevnih skupnostih.

Na predlog izvršnega sveta bo skupščina obravnavala tudi poročilo o problematiki parkiranja v občini in še posebej v mestu Kamnik, ki ga je pripravil sekretariat za okolje in prostor.

V njem so naštetih nekateri dosedanja ukrepi pri urejanju tega vprašanja, kot so ureditev parkiranja proti plačilu pri avtobusni postaji (mimogrede: Kambus odklanja plačevanje najemnine za uporabo avtobusne postaje) in na Glavnem trgu, na novo urejeno parkirišče na Trgu prijateljstva itd. Da bi preprečili parkiranje na Šutni, bodo parkirišče pri Kavarni Veronika zaprli z verigo, da bo na voljo samo prebivalcem Šutne.

Izvršni svet je podprl tudi skoraj vse predloge za dopolnitev predloga odloka o pokopališkem redu in javnih pogrebništvih svecanostih, ki so jih predlagali delegati na zadnji seji občinske skupščine, tako da bo občinska skupščina na prihodnji seji ta odlok lahko sprejela.

F. S.

S seje izvršnega sveta

Nova zasnova Dnevov narodnih noš

Poleg finančnih vprašanj v zvezi z izvedbo letošnjih Dnevov narodnih noš je občinski izvršni svet na seji 6. oktobra posvetil največ razprave strategiji razvoja turizma v občini Kamnik in odprtim vprašanjem, ki spremljajo postopek vračanja premoženja gradu Zaprice bivšim lastnikom.

Po zelo živahni razpravi, v kateri je sodeloval tudi Marijan Stele, član IS, ki je zadolžen za področje podjetništva, obrti in turizma, je izvršni svet sklenil, da dobrih 2,2 milijona nepokritih stroškov letošnjih Dnevov narodnih noš delno pokrije s sredstvi sponzorjev.

To pokritje pa se nanaša samo na 960.000 SIT izpada prihodkov, ki je po ugotovitvi prireditvenega odbora nastal zaradi predstavitev dela stojnic na Šutno. Ostalo razliko pa bo prireditveni odbor pokrili s sredstvi zavarovalnice in organizacije, ki se financirajo iz občinskega proračuna.

Za prihodnjo prireditev mora prireditveni odbor najkasneje do konca novembra pripraviti osnutek izvedbe, tako kulturnega kot tudi gostinstvo-sejemskega dela prireditve.

Prireditveni odbor mora pisno odgovoriti Marijanu Steletu na njegove pisne pripombe v zvezi z letošnjo prireditvijo.

Da ne bi bilo zapletov z letošnjimi prednovoletnimi prireditvami, je izvršni svet naročil sekretariatu za družbene dejavnosti in zvezi kulturnih organizacij, naj v Kamniškem občanu objavijo razpis za izvedbo kulturnih in sejmskih prireditev v letošnjem decembru.

Zahtevek za vračilo premoženja gradu Zaprice, kamor spada tudi območje sadne drevnice, pet hektarov gozda in njive na Drnovem, obravnava

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije, ker gre za kulturni spomenik. Kot je na seji povedala Mirina Zupančič, direktorica Kulturnega centra, doslej to ministrstvo od letošnjega julija naprej še ni posredovalo nobenega obvestila o poteku postopka.

Menila je tudi, da bo v nadaljnjem postopku potrebno preučiti, ali je bila za ta kompleks po vojni res izplačana vojna odškodnina, kot je pred leti baje dejal nekdanji lastnik Rechbach.

Čeprav potomci družine Rechbach soglašajo, da bi v gradu Zaprice še naprej obstajala sedanja muzejska dejavnost, se Kulturni center zavzema, da bi se to po ugotovitvi utemeljenosti zahtevka za vračilo premoženja, vsaj kar se samega gradu tiče, ne vrnilo v naravo, pač pa v obliki ustrezne odškodnine. Tako možnost dopušča tudi zakon o denacionalizaciji.

V razpravi o strategiji razvoja turizma v občini Kamnik, ki jo je izvršnemu svetu predložil Marijan Stele (v celoti je bila objavljena v prejšnji številki Kamniškega občana), je bilo rečeno, da glavni problem kamniškega turizma ni pomanjkanje denarja, pač pa bolj pomanjkanje ustreznih kadrov, ki bi dogovore na področju turizma tudi uresničevali.

Izraženo je bilo mnenje, da bi morali čimprej rešiti problem hotela v Kamniku, oživetiti kmečki turizem, se v dogovoru z Zavodom za usposabljanje invalidne mladine odločiti za večji pokriti bazen. Izraženi pa so bili pomisleki glede ekološkega vidika predvidenega golf igrišča, ki bo moralo ustrezati tovrstnim mednarodnim standardom.

Smo sposobni s skupnimi močmi ob večjih prireditvah oživiti tudi cono za pešce na Šutni, da ne bo več tako samevala, kot je ob letošnjih Dnevih narodnih noš?

Tudi pri Vasenem bi kazalo pogledati, kaj je sedaj s programom, ki ga je izdelala NOVNA iz Slovenj Gradca, preden se odločimo za nov program. Izvršni svet pričakuje, da se

bodo do predložene strategije opredelili zlasti turistični delavci, pa tudi ostali občani.

Končno besedo pa bo o njem rekla občinska skupščina.

F. SVETELJ

Zeleni Kamnika

Kako uresničiti zakon?

Kaj storiti, da bi določila novega zakona o varstvu okolja čimprej uveljavili v praksi? To je bila tema pogovora v organizaciji Zelenih Kmanika, ki so se ga udeležili tudi delavci iz podjetij, ki delajo na področju ekologije, vodila pa ga je Marija Reba, predsednica Zelenih Kamnika. V pogovoru je sodeloval tudi Jernej Stritih, državni sekretar v Ministrstvu za okolje in prostor s sodelavcem, ki je potem, ko je pojasnil kako ministrstvo pripravlja številne predzakonske predpise in se strokovno organizira za izvaja-

nje zakona, odgovarjal na postavljena vprašanja.

Posebej je predstavil vlogo bodoče inšpekcije za okolje in prostor.

Po mnenju dr. Staneta Uhana, predsednika občinske komisije za varstvo okolja je bilo pri sprejemanju zakona upoštevanih od 36. kar 21 pripomb iz Kamnika in tudi zato moramo biti še posebej zainteresirani za to, da bi ta zakon čimprej zaživel.

Prvi večji korak bo prav gotovo uvedba plinifikacije Kam-

nika. Konec tega meseca bo namreč izdelana zasnova tega projekta, ki se ga bo treba resno lotiti.

Na posvetu, ki je bil vsekakor zelo koristen, so se lotili tudi številnih drugih praktičnih vprašanj, ki se bodo pojavljala pri izvajanju zakona. Tako npr. o vlogi dimnikarske službe pri nadzoru kurišč, taksah za onesnaževalce, izvajanje občinskega odloka o vsebnosti žvepla v kurivih, zavarovanje pred posledicami ekoloških nesreč itd. Posebno mesto pa so v razpravi dobile tudi ekološko sporne čr-

ne gradnje. Mnenja so bili, da bi bilo koristno že začeti katarster takih gradenj v občini dokončati. Ob tem pa je predstavnik ministrstva poudaril, da določbe zakona glede teh gradenj ne bodo veljale za nazaj, pač pa za bodoče.

F. S.

Denacionalizacija skupnega premoženja

Po zakonu o denacionalizaciji (v nadaljevanju ZDEN) imajo pravico zahtevati denacionalizacijo podržavljenih deležev skupnega premoženja tudi vsi bivši solastniki, katerih solastno ali skupno premoženje je bilo podržavljeno na temelju pravnih predpisov, naštetih v ZDEN, ali je prešlo v državno premoženje na temelju pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvižace državnega organa v obdobju, ki ga zajema ZDEN.

V občini Kamnik je močno izražen interes za denacionalizacijo premoženja bivših agrarnih skupnosti, kamor moramo šteti vse pašne skupnosti, zadruge in korporacije, ki so delovale pred vojno in vse do po-

državljenja njihovega imetja.

Glede na zakonske določbe imajo možnost individualno vlagati zahtevke vsi, ki izkažejo v zemljiški knjigi vknjiženo solastništvo ali deležno pravico na skupnem premoženju v času podržavljenja.

Večina bivših solastnikov premoženja pašnih skupnosti in meščanske korporacije je pristopila k zahtevi za denacionalizacijo lastnih deležev skupnega premoženja, vendar pa so vložene zahteve praviloma pomanjkljive in nesposobne za obravnavanje, ker ne vsebujejo vseh relevantnih listinskih dokazov o lastništvu v času podržavljenja.

Ker so bili solastninski deleži na skupnem premoženju pred

podržavljenjem nerazdruženo vezani z lastništvom temeljnih kmečkih gospodarstev ali stanovanskih hiš, morajo biti vsem zahtevam za denacionalizacijo priloženi tudi izpiski iz zemljiške knjige za vse temeljne zemljiškooknjižne vložke, na katere je bila vezana solastnina na skupnem premoženju.

Izhajajoč iz lastninskega stanja v temeljnem vložku pa je potrebno zahtevi za denacionalizacijo predložiti po ZDEN zahtevane osebne dokumente za vse solastnike temeljnega z. k. vložka v času podržavljenja, ne glede na osebne podatke razlaščenec iz odločbe o podržavljenju. Iz omenjenega razloga je večino doslej vloženih zahtevkov za denacionalizacijo

še vedno moč šteti za nepopolne in v ZDEN določen enoletni zakonski rok za izvedbo denacionalizacije, na katerega je upraviteljni organ vezan, v večini primerov še ni pričel teči.

Pašne skupnosti in meščanska korporacija so sicer kolektivno pristopili k dopolnitvi manjkajočih podatkov, vendar pa razen redkih izjem doslej brezuspešno, vse to pa po nepotrebnem zavlačuje postopke in pri upravičencih povsem neupravičeno vzbuja vtis o nepotrebnem zavlačevanju postopkov. Da bi postopki denacionalizacije tekli hitreje, bi morali upravičenci bistveno bolj angažirano sodelovati v postopku in sami dopolnjevati pomanjkljive zahteve. Zavrtni zahtevki za denacionalizacijo zaradi nepopolnih vlog prav gotovo niso v interesu nikogar, pozitivne rešitve vlog pa v takšnih primerih nepopolnih vlog ni mogoče pričakovati. **JANEZ NOVAK, odvetnik**

Nasilje nad trgovom

V Kamniku imamo mestni trg, katerega pomembnost čutimo vsi kamniški meščani, še več, z njim se predstavljamo drug drugemu in tudi navzven. Današnji trg je nastal po naključju, ko so po požaru leta 1804 porušili staro mestno hišo Rotovž in njeno sosedo ter na tem mestu uredili tržni prostor. Vloga javnega in kulturnega prostora je trg dobil kasneje s pozidavo klasicistično oblikovanega Kamniškega doma v vzhodnem delu trga. V njem je bila kavarna, Slatnarjeva tiskarna in velika dvorana za kulturne prireditve. Po II. svetovni vojni je bil dom porušen in leta 1953 je, na pobudo Ljudskega odbora občine Kamnik, profesor Plečnik dodal zadnji hiši ob Veliki ulici (danes Maistrova ul.) monumentalno fasado z mestno ložo.

Navkljub že večkratnim poizkusom, da bi mu spremenili podobo, je trg ostal v prostoru enovit z dragoceno Plečnikovo arhitekturo kot osrednjo sceno in vodnjakom, ki ga je oblikoval arhitekt Bitenc. Trg z osrednjo ulico, v katerega se vizualno vključuje atraktivna podoba Malega gradu, spada med eno najznačilnejših ohranjenih podob srednjeveškega mestnega prostora pri nas.

In potem se je zgodilo! Na novo izsiljena postavitev gostinskega kioska razsežnih dimenzij (premera 7.00 m in višine 4.00 m) prekriva vse prostorske kvalitete trga, ustvarjene skozi čas. Izrazito agresivna lokacija je izničila poglede na enega zadnjih Plečnikovih spomenikov, novo oblikovano pročelje meščanske hiše z arkadami pred njo. Prizadete so kvalitetne vedute iz Glavnega trga (Titov trg) proti Maleševi galeriji in iz trga na Petkovo

hišo z veličastnim zvonikom Francišanske cerkve v ozadju.

Postavitev kioska (pivnice!) nasilno prekinja glavno komunikacijo, to je diagonalni prehod preko trga iz smeri današnjega Titovega trga proti Maistrovi ulici (Delikatesi) kot tudi vse ostale poti, ki vodijo preko trga.

Znano je, da vsi mestni trgi, tako doma kot na tujem, razvijajo svoje vzporedne dejavnosti, kot n. pr. gostinstvo in trgovine, na obrobju, ne pa v centralnem tržnem prostoru. Slovenski trgi (Ptuj, Maribor, Kranj, Škofja Loka, Radovljica, Koper, Piran) so ta prostor praviloma namenili vodnjakom ali pa pomembnim skulpturam v tej ali oni obliki. Tako je bilo tudi v Kamniku. Zdaj je trg uničen! Sramujejo se ga lahko vsi, ki so botrovali pri postavitvi zastrašujočega »plovila« sredi trga.

S prstom je potrebno poka-

zati na strokovne organizacije, ki so z izdajo »ustreznih« soglasij pripomogle k postavitvi spornega pivskega »šanka« sredi centralnega mestnega prostora. Občinski organi pa so spet klonili pred kulturno neosveščenim in profitno usmerjenim gostincem Janezom Repanškom!

Sprašujem se, kje je komisija za revitalizacijo starega mestnega jedra, ki je v takšnih in podobnih primerih vedno nepristransko razsojala in odločala o posegih v centralni mestni prostor. Ali komisija sploh še obstaja?

Pridružujem se mnenju večine Kamničanov, da morajo o usodi svojega mesta odločiti predvsem meščani sami, ne pa posamezniki iz Kranja ali Ljubljane, ki to počno neodgovorno ali celo nezainteresirano.

Novo izsiljena postavitev gostinskega kioska (brez sanitarij?) pomeni svojih dimenzi-

jah in programu privatizacijo edinega tržnega prostora tudi v vizualnem smislu, saj naj bi se »meščani« odrekli svoje »dnevne sobe«, ki pomeni skupen prostor za vse, še več, pomeni občutek pripadnosti našemu mestu. Zaželena odstranitev kioska bi pomenila tudi preizkus uveljavitve najosnovnejših načel kulture in medsebojnih humanih odnosov na področju enakovrednega bivanja vseh, ki živimo v Kamniku.

Kot arhitekt pozivam stroko in vse kulturno osveščene Kamničane, da z javnim protestom uveljavimo naše zahteve za takojšnje odstranitev neuglednega objekta sredi zgodovinskega in spomeniško zaščitenega mestnega jedra.

P. S. Kot avtor zapisa želim pojasniti, da kot arhitekt – konservator Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Kranju, nisem sodeloval v postopku za izdajo soglasja pri postavitvi kioska na Glavnem trgu v Kamniku.

BOJAN SCHLEGL, dipl. ing. arh.

Posvet o lokalni samoupravi

Bo zakon oblikovala politika, ne stroka?

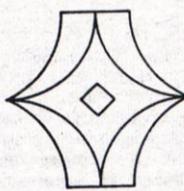
Ničesar novega ni v deželi Kranjski, bi lahko dejali tudi za nedavni posvet o lokalni samoupravi, ki ga je sklical predsednik državnega sveta dr. Ivan Kristan, udeležili pa so se ga poleg državnih svetnikov tudi predstavniki občin. Našo občino sta na posvetu zastopala Miha Novak, predsednik občinskega izvršnega sveta, in Branko Novak, član IS, zadolžen za lokalno samoupravo.

Potem ko je dr. Dušan Plut

v imenu komisije za regionalni razvoj pri državnem svetu obrazložil stališča komisije, ki smo jih povzeli v prejšnji številki Kamniškega občana, se je za govorniškimi pultom zvrstilo petnajst predstavnikov iz občin. Večina jih je bila mnenja, da je sedanje besedilo predloga zakona o lokalni samoupravi slabše od prejšnjega, predvsem pa so soglašali z ugotovitvijo, da ni globalnega koncepta razvoja lokalne samouprave od

občin do pokrajine in ob tem ni razvidna bodoča organiziranost državne uprave. Zdi se, da bodo najtrši orehi v organizaciji bodoče lokalne samouprave sedeži pokrajin oz. okrajev. Upravni okraji naj bi se namreč pokrivali s pokrajinami kot obliko povezovanja bodočih občin. Sporna ne bodo samo območja, pač pa tudi sedeži okrajev oz. pokrajin. Te vrste razprave smo na posvetu slišali od občinskih predstavnikov primorskih pa do štajerskih občin. Tudi naši severni in južni sosede v tem niso zaostajali. Mozirčani se zavzemajo za mozirski, Domžalčani pa za domžalski okraj. Slednji so udeležencem posvetovanja delili gradivo na desetih straneh z naslovom »Samostojni upravni okraj za območje občin Domžale, Kamnik, Litija«.

Kot kaže, nekateri še vedno dvomijo, da bo zakon o lokalni samoupravi moč sprejeti in uresničiti do spomladi, ko se izteče mandat sedanjim skupščinam. Zato predlagajo, naj bi z zakonom spremenili sedanje trodomne občinske skupščine v enodomne in izvedli spomladanske volitve v obstoječih občinah. Ne soglašajo, da bi že s prvim januarjem prihodnjega leta začeli delovati novi upravni okraji. Zanimiv je tudi pred-

HRANILNICA HIPO d.d.

Tel.: 061/713-696, 061/723-378
Fax: 061/713-699

NAJNOVEJŠA PONUDBA HRANILNICE HIPO d.d.

I. KREDITI NA PODLAGI VARČEVANJA

- Doba varčevanja: 6 mesecev in 12 mesecev
- Mesečni obrok: najmanj 50 DEM

Na privarčevana sredstva poslovni partner pridobi:

- po 6. mesecih 200% kredita po R+12% obrestni meri
- po 12. mesecih 300% kredita po R+13% obrestni meri

Hranilnica ohranja realno vrednost privarčevanih sredstev.

II. KREDITI NA PODLAGI VEZANIH DEPOZITOV

- Vezava depozita na 6 mesecev po R obrestni meri.
- 200% kredita za dobo 6 mesecev po R+11% obrestni meri.
- Vezava depozita na 12 mesecev po R obrestni meri.
- 300% kredita za dobo 12 mesecev po R+12% obrestni meri.

Kredit se vračajo v mesečnih obrokih.

Vezana sredstva se uporabijo za delno jamstvo odobrenega kredita.

Druge oblike jamstva so lahko:

- zavarovanje pri Zavarovalnici
- zastava nepremičnin
- vrednostni papirji
- garancija banke idr.

PRI NAS TEČE ČAS PO NOVEM!

Zato nas obiščite v Domžalah na Ljubljanski 76 v II. nadstropju, da vam bomo podrobneje predstavili našo ponudbo.

log, da bi morala država občinam vrniti vse po 25. 6. 1991 odvzeto premoženje ali pa ga odplačati z vrednostnimi papirji, drugače bodo nove občine ostale praznih rok. Ali res na področju lokalne samouprave še ne bomo kmalu želi uspehov? To vprašanje nam vsiljuje tudi misel enega izmed govornikov na posvetu, ki je dejal: »Ne mlatimo nedo-

zorelega žita in počakajmo na pametno besedilo zakona.«

Dodajamo samo vprašanje, kdo je sposoben narediti tako »pameten« zakon, ki bo vsem pogodu. Še zlasti zato, ker je po mnenju s posveta o lokalni samoupravi pomembno politično vprašanje, o katerem bi bilo treba doseči politični dogovor oz. sporazum.

F. SVETELJ

Komemoracije ob dnevu mrtvih

Združenja borcev in udeležencev NOB občine Kamnik vabijo vse občane, še posebej pa svoje padlih v NOB ter preživele borce in aktiviste NOB, da se ob DNEVU MRTVIH udeležijo žalnih svečanosti, ki bodo v naši občini po naslednjem sporedu:

V PETEK, 29. OKTOBRA

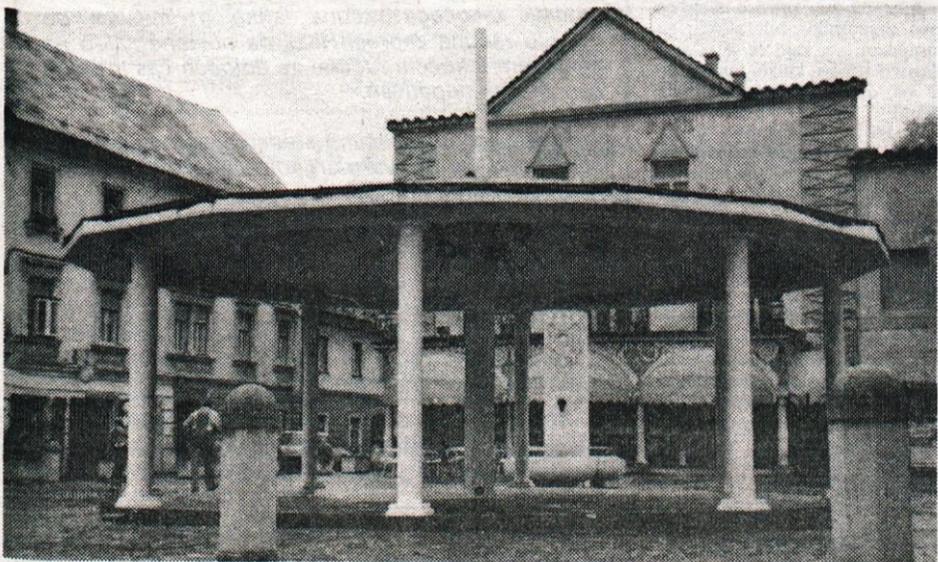
- v Črni – Potok pri JAMI, ob 11.45
- na Duplci ob 9. uri pri spomeniku padlim v NOB pri DOMU NA DUPLICI
- v Šmarci pri spomeniku padlim aktivistom ob 11. uri
- v Stranjah pri grobišču padlih borcev NOB ob 11. uri
- v Kamniku ob 16. uri na Žalah ob grobišču prvih padlih partizanov, nato pa ob spomeniku padlih v I. svetovni vojni,
- v Komendi ob 11. uri pri spomeniku padlim v NOB (pri Kulturnem domu)
- v Motniku ob 11. uri pri spomeniku padlim v NOB na pokopališču v Motniku
- v Nevljah ob 16. uri pri osnovni šoli v Nevljah
- na Lokah ob 16. uri pri osnovni šoli na Lokah,
- v Špitaliču ob 11. uri pri spomeniku padlim v NOB na pokopališču v Špitaliču

v NEDELJO, 31. oktobra

- Rakitovec: ob 10. uri na Malem Rakitovcu pri spomeniku padlim v NOB,

v PONEDELJEK, 1. novembra

- Tuhinj: ob 9. uri pri grobišču v Zgornjem Tuhinju.

Pogled na nedokončani kiosk s Titovega trga. V ozadju zakrita Plečnikova arhitektura s fontano.

Izjava in pojasnilo

V članku »Odmev na prispevek: Potica za prašiče« (Kamniški občan št. 17, 7. oktobra 1993, str. 5) je g. Marijan Stele zapisal tudi sledeči odstavek, ki se nanaša na moje ime, zato sem dolžan nekaterih pojasnil. Citiram g. Steleta: »Glavni in odgovorni urednik g. Matic Romšak navaja nasprotna dejstva kot člani odbora, hkrati pa navaja svojo pravico. Pri tem pa seveda izpušča tudi svojo odgovornost, ki jo je s tem prevzel. Obveščeni je bil, da je proti pisecma, g. Čebašku in g. Lipovcu, ne novinarjema, kot se napačno navaja, vloženih vrsta kazenskih ovadb in civilnih tožb in je bil zato še posebno pred objavo novih očitnih spornih navedb dolžan preveriti te izjave. Tega ni storil in je tako dodatno izpostavil neizkušena pisca in seveda tudi sam prevzema kazensko odgovornost.« Konec citata!

1. Do danes, 14. 10. 1993, to je do datuma seje UO Kamniškega občana, mi ni znano, da je proti meni sprožena kakršnakoli kazenska ovadba ali civilna tožba. Pa tudi če bi tekel kakršenkoli sodni postopek, mora biti ta najprej pravno-močno zaključen in eventualna krivda dokazana, da lahko kdorkoli javno operira s takšnimi podatki. Trditve g. Steleta, da je urednik dolžan še posebno preveriti izjave pisca, proti kateremu naj bi potekal morebitni sodni postopek in operiranje s podatki, ki niso pravno-močno zaključeni in dokazani, pa je eklatanten primer preudarnosti v morebitnih sodnih postopkih!

2. Po zagotovilu urednika Kamniškega občana, g. Matica Romšaka, ni bil ta od nikogar obveščen o kakršnihkoli morebitnih kazenskih ali drugačnih ovadbah in o tem ničesar ne ve.

3. Sprašujem, s kakšno pravico in namenom vpleta pisec članka, g. Stele moje ime v povezavo z afero in člankom »Potica za prašiče«, s katerim nimam nikakršne niti najmanjše zveze in povezave?

4. Svoje novinarske kompetence lahko dokazem s PRESS izkaznico, ki mi jo je izdalo Slovensko društvo likovnih kritikov, katerega član sem in s članstvom v UO Kamniškega občana, kjer smo vsi člani UO, tudi redni dopisniki.

Neresnicne navedbe in eventualno preudarnost v omenjenem članku lahko vsebujejo vse elemente suma kaznivega dejanja.

DUŠAN LIPOVEC,
akademski slikar
in likovni kritik

Afere, afere, afere

Kako majhno mesto, pa toliko afer: zanimivih, malo manj zanimivih, razpitihi in tudi malo manj razpitihi. Nekateri so vanje vpleteni bolj, drugi manj. Nekateri (o; ti srečneži!) vanje sploh niso vpleteni, a vestno skrbijo za vsakršno poročanje na 1001 način. Kajti vsakovrstno obrekovanje, izkrivljanje resnice in presojanje o njej na podlagi dvomljivih dejstev je nam, Kamničanom, še kako svojsko. Nenehno smo na preži, na lovu za drobnimi pomanjkljivostmi in nepravilnostmi, ki jih potem z neverjetno energijo in v obilici prostega časa spremenimo v slona. (Včasih so se ljudje v prostem času ukvarjali z bolj tradicionalnimi hobiji, kot je npr. igranje šaha, kolesarjenje ali

kaj podobnega.) Sprašujem se, od kod nekaterim ta energija. Jaz sama jo v večji meri zdravo porabim že v službi. Sprašujem se tudi, če nekateri svojega prostega časa ne znajo izkoristiti v bolj smiselne namene, kot je kovanje spletk in mešanje... (saj veste česa). Življenje v našem malem mestecu tako vse bolj spominja na literarno delo Dogodek v mestu Gogi in prepričana sem, da bi se ob branju le-tega marsikdo prepoznal in nje.

Pometanje tujeja praga nekaterim kaj kmalu priraste k srcu in potem pozabijo na tistega pri sebi doma. Ta je sicer vedno bolj umazan, a umazanijo spretno pometejo pod preprogo, ali pa kar za vogal. Nekaj je res gnilega v mestu tem.

Ozračje ni onesaženo samo z avtomobilskimi izpuhi in dimom iz tovarniških dimnikov, vode niso kalne le zaradi industrijskih odplak. Sicer pa takšno stanje nekaterim verjetno ustreza. Morda tistim, ki so dovolj vplivni, da takšno stanje lahko še naprej vzdržujejo, ali pa celo tistim, ki se kot šahovske figure prepustijo vplivnejšim. Oboji radi ribarijo v kalnem. Morda zato, ker se v kalni vodi kaj hitro lahko skrijejo.

Kdo bo spregledal prvi? To je sedaj vprašanje. Kdo bo presegel to omejenost in zaslepljenost, da kar je slabo za sosedo, ni nujno dobro za mene?

HO

Nesposobnost, neodgovornost in izdaja

Ker je prišel čas streznitve in čas dejanj, je prišel tudi čas za nekatere poslance, da se opredelijo pred tisočimi volilci, ki so jim zaupali svoj glas.

Ker dejanj ni, streznitve pa noče in noče priti, javno sprašujemo poslanca Braneta Eržena (I. volilna enota), kaj je sploh motto njegovega nedela v parlamentarni stranki. Desetmesečno nedelo v parlamentu in stranki se je pač pokazalo kot popolni polom.

Za lažje razumevanje naj spomnimo bralke in bralce, da je Brane Eržen kandidiral na listi SNS v občini Kamnik in Trzič. Popularnost takratne SNS mu je prinesla popolni triumf v občini Trzič in visoko uvrstitev v občini Kamnik, kot rezultat tega pa sedež v parlamentu.

Čprav ni bil sposoben predstaviti programa stranke SNS pred volilci, tako v Trziču kot v Kamniku, mu je uspelo priti v parlament.

Ob ustanovitvi O.O. Kamnik pa je člana tega OO na predstavitvi programa SNS nagradil s pobegom. Le pogum in delo članov v Kamniku in Trziču mu je omogočilo vstop

v parlament. Veliki met pa g. Braneta Erženu uspeva izven parlamenta. V očeh javnosti in volilcev se je izkazal kot poslanec v megli, toda kot poslanec, ki nad vsemi normami delovnega človeka živi na zelo visoki nogi!!

Fenomenalna vest zelnovega časopisa je bila na primer: »Poslanec Braneta Erženu podtaknjena bomba v avtomobilu FIAT tempa - vrednega 27.000 DEM«. Fiat je popolnoma zgorel, toda ne zaradi podtaknjene bombe.

Naslednje vesti razkrijejo resnico o ogroženem poslancu. Policija namreč rekonstruira dogodek povsem drugače kot laži Braneta Eržena novinarjem. Policija tisto noč ustavlja vozilo Braneta Eržena, toda ta jim pobegne. Lov se začne. Vinjenemu »vozniku«, poslancu, odvzamejo dokumente in odredijo prepoved vožnje. Poslanec Eržen tega ne upošteva, se odpelje in povzroči omenjeno nesrečo. Na koncu pobegne še s kraja nesreče. To je res v čast poslanca Eržena.

Samo nekaj dni zatem Eržen

z avtomobilom znamke golf ogroža varnost na cesti. Razbije avtomobil in zaradi vinjenosti pobegne s kraja nesreče. Kljub vsemu g. Eržena ne peče vest in kot vzorni voznik podpiše izjavo v »Nedeljskem dnevniku«.

Toda ker trpi delo in ugled v SPS - Samostojne poslanske skupine kamor se je Eržen preselil po razsulu SNS, mu je dan ultimatum: zdravljenje ali zamenjava poslanca v parlamentu. Ostanje mu samo prvo. Dva meseca počitka mu zagotovi psihoter bolnišnice v Begunjah. Nabit z energijo se pripravlja na nove podvige.

Medtem ko delavci s svojo mezdno ne vedo, ali bodo preživeli ali pocrkali, si takojimenovani lažni nacionalisti g. Eržen v svoji desetmesečni neplodni karieri poslanstva, že nabavi novo vozilo.

In delavec iz trziškega Zlita, ki že tri mesece ni dobil svoje miloščine, se sprašuje, ali je to mogoče.

Toda mera je polna. Poslanec Eržen izda tako volilce kot člane, ki so mu zaupali in ga podpirali.

JAVNO SPRAŠUJEMO g. ERŽENA!!

V imenu koga dela, če ne v imenu volilcev in članov?

ZARADI SVOJE NESPOSOBNOSTI SE JE SKRIL ZA NASLOVOM TAKOIMENOVANEGA SAMOSTOJNEGA NEODVISNEGA POSLANCA.

G. BRANE ERŽEN!

V imenu volilcev in članov SND O.O. Kamnik in Trzič, ki smo vam zaupali poslanstvo, ZAHTEVAMO vaš takojšen odstop z mesta poslanca Državnega zbora RS in tudi to, da prepustite mesto sposobnejšim, še predno pride do popolnega razkritja vzrokov vaših zadnjih »prestopov«.

ZA SND O. O. TRZIČ:
G. RAVNIK
ZA SND. O. O. KAMNIK
A. VIDMAR

MATIC ROMŠAK

PUBLICUS

obvešča občane, da bomo odpadke namesto v ponedeljek, 1. novembra, odvažali po naslednjem razporedu:

PUBLICUS

- Moste, Suhadole, Žeje, Komenda, Potok, Breg, Nasovče v petek, 29. oktobra
- Tuhijska dolina - v petek, 29. oktobra
- Podgorje, Križ, Gmajnica, Gora, Klanec, Podboršt, Miaka - v torek, 2. novembra.

Od 25. do 28. oktobra bomo odvažali kosovni material. Razpored odvoza je bil objavljen v prejšnji številki.

Mea culpa?

Članek »Resnica o Kompas Design«, ki je bil objavljen v 16. številki Kamniškega občana, mi ne da spati, saj sem v njem končno ugledal svoj pravi obraz, pa še s težko roko pravice mi je bilo v njem zagroženo, če se ne bom opravičil.

Zrcalce, zrcalce na steni povej...

Ah, kakšen grdavš sem: neresnicoljub in skrajno žaljivi namigovallec, ki subjektivno ocenjuje in uporablja žaljive izraze in primerjave, kot je v svojem članku priobčila gospa Barbara Vajda, ki je direktorica nam vsem ljubega Kompas Designa, ker sem si v svojem članku Spoštujte Kamnik drznil predpostavljati, domnevati, ugibati, ali pa se mi je tako samo zdelo... da nekaj ni v redu, kar je bilo nemudoma označeno za skrajno žaljivo namigovanje.

Če namiguješ, pa nisi nič drugega kot namiguša!

Prav, pa zakopljimo bojno sekuro; priznam, da sem grdavš in neresnicoljub, ki pa sem, vrhu vsega, še v dilemi, ker od mene zahtevate, naj se vam javno opravičim, pa revež v svoji preprostosti ne vem, ali

se vam moram opravičiti direktno, ali moram opravičilo zgolj namigniti?

Toda če sem lažnivec in skrajno žaljivi namigovallec, potem je moje opravičilo že naprej določeno kot laž in še ena žalitev? Se pravi, da bi moral v bistvu napisati, da se ne opravičujem, kar bi se razumelo, kot da se opravičujem; ali pa bi se mi z roko pravice izruvalo žaljivi jezik?

Torej; jaz se vam opravičujem! Pa mi verjamate?

Domnevam, da mi, in da mi velikušno odpuščate. Ker pa sem bil v svojem članku, kakor v vseh, subjektiven, pa se vam opravičujem tudi objektivno, da bo bolj držalo.

Jaz sem zmedena miš v labirintu, grdavš, neresnicoljub in namiguša, ki se javno in objektivno opravičujem vsem: »Oprostite, ker živim!« Najobjektivneje pa se opravičujem Kompas Designu, če sem jih zares užalil in s svojimi skrajno žaljivimi izrazi in primerjavami povzročil pa-dec njihovih delnic.

Naj zopet zrastejo in želim vam čim boljše lastninske certifikate!

Za konec pa bi vam rad povedal tudi to, da sem bil ob prebiranju vašega članka tudi sam nemalo prizadet in užaljen, saj ste zapisali, da uporabljam skrajno žaljive izraze in primerjave, kar pa ne bo držalo, saj še nikoli nisem napisal članka z namenom, da bi karkoli oziroma kogarkoli žalil, čeprav so moji članki, kdo ve zakaj, vse prevečkrat narobe in izkrivljeno tolmačeni, poleg tega pa tudi moj besedni zaklad n tako pičel, da bi izrazi, ki jih imenujete skrajno žaljivi, to tudi zares bili, kajti zagotavljam vam, da premorem pravo zakladnico zares žaljivih izrazov, izmed katerih bi lahko kakega poimenoval tudi skrajno žaljivega, kar vam lahko tudi dokazem, če se vam bo to zdelo primereno in potrebno.

Škoda, da se nečete spustiti (dvigniti) na nivo avtorjev, ki sva menda na nivoju, nevrednem obiska, toda povem vam, da so pašniki Parnasa, kjer se pase Pegaz in kjer se igrajo muze, omanmo zapeljivi, le da na žalost nimajo prospekta, ki bi vabil vanje. Pa vas jaz osebo povabim tja.

Pa brez zamere
IZTOK ČEBAŠEK

Pravica do stavke

Življenje teče in vsak večer lahko rečemo: »Jutri bo nov dan in nič več ne bo tako, kot je bilo.« In dobro je, da je tako, zato, da ko se ozremo preko rame, lahko vidimo svoje zmote. Med nami pa so nekateri, ki svojih zmot ne vidijo, ker se »nikoli ne motijo«. Ne motijo pa se ne zato, ker jim to veleva materialna korist, interes lobija, ki mu pripadajo, ali pa širša »družbena korist«. Za tiste, ki se »nikoli ne motijo«, imamo zakone, pravila in pogodbe. Vendar pa si »nezmotljivi« tudi te razlagajo po svoje in tisto, kar je belo, vidijo črno in narobe.

Za zaščito delavcev so sindikati julija letos za negospodarstvo, za gospodarstvo pa mesec dni kasneje, podpisali kolektivno pogodbo z delodajalcem oz. vlado. V pogodbi so zapisane vse medsebojne pravice in obveznosti, tako da bi ne prihajalo do morebitnih nesoglasij in sporov, ki izhajajo iz delovnega razmerja. Na žalost pa si tudi kolektivno pogodbo »nezmotljivi« razlagajo večinoma drugače, kot je zapisana. Predvsem se to zrazi takrat, ko odpade še zadnja možnost dialoga in ostane samo še skrajno sredstvo za doseg pravic, to je stavka.

Institut stavke je v kolektivni pogodbi natančno določen. Stavka je torej legalno in legitimno sredstvo vseh zaposlenih, če so vključeni v sindikate ali ne, ob predpostavki, da so izpolnjeni tudi vsi drugi pogoji, ki so določeni v kolektivni pogodbi in so proceduralne narave, to je predvsem petdnevni rok za napoved stavke.

Elementarno pravico do stavke imamo vsekakor vsi popolnoma enako. Razlika med eno in drugo stavko je samo v tem, kdo ima »večjo« oziroma »močnejšo« pravico do nje.

Kmetje imajo vsekakor zelo »veliko« in »močno« pravico do stavke, saj je traktorje, ki jih ob taki priliki postavijo na ceste, težko odstraniti. Pa tudi hlevov in polj se stavkokazi izogibajo, kajti živino je treba krmiti zgodaj zjutraj in pozno zvečer, medtem pa je delo na polju, v gozdu, je košnja na travnikih... Dosti težje je učiteljem, saj imajo zelo »slabotno« pravico, samo svoje znanje. Delovna sredstva, učilnice in katedre, pa jim kaj hitro lahko zasedejo stavkokazi.

Zelo »močno« pravico imajo gotovo prevozniki: železničarji, tovornjakarji... kajti če se ustavijo blagovni tokovi, kmalu zamrejo tudi vsi drugi infrastrukturni elementi.

Enako je tudi z delavci v težki industriji, ker imajo težke in močne stroje, z njimi pa ne zna upravljati kdorsigabodi, zato se jim niti stavkokazov ni bati.

V zadnjih dneh pa se veliko govori in piše o stavki policistov, predvsem o tem, ali imajo pravico oziroma ali so sploh upravičeni stavkati iz katerih koli razlogov. Spoštovane Slovenke in Slovenci, tudi policisti imajo pravico do stavke, pa naj to povzroča škoda ali ne. Kriv pa je tisti, ki ni zagotovil pogojev, da bi se stavki izognili, še preden je do nje prišlo.

Policijski sindikati niso podpisali kolektivne pogodbe. Vendar pa podpis pogodbe ni pogoj za to, da imajo pravico do stavke. Je pa res tudi to, da imajo zelo »močno« pravico do stavke.

Naloga policistov v prejšnjem si-

stemu je bila v primeru stavke preprečiti ali celo zadušiti stavko s silo. Danes je v demokratični družbi vloga policistov bolj delikatna, saj kot varuhi zakonov in reda ne bi smeli dopuščati raznih zlorab in kršitev, predvsem osnovnih človekovih pravic.

Svojo pravico do stavke, ki se je začela 6. 10. 1993, so si policisti zavarovali s stavkovnimi stražami, tako kot se to dela povsod po svetu in tudi v Sloveniji. Tako je bilo tudi v stavki v Kočnini Novotehni, le da so bile njihove stavkovne straže nasilno odstranjene od delovnih sredstev.

Policisti so stavko začeli zaradi nezadovoljstva s plačami, ki so nižje, kot narekuje kolektivna pogodba. Zato je, razumljivo, njihova stavka upravičena. Enako kot je upravičena tudi stavka Kočninskih delavcev. Zanimivo je, da tudi Kočninski delavci nimajo plač po dogovoru, vendar jih stavka samo 6 (šest), policisti pa vsi. Znano je, da so policisti oboroženi, oborožene so tudi njihove stavkovne straže, zato ni pričakovati, da bi se našli stavkokazi, ki bi z orožjem odstranili recimo policiste s policijske postaje v Kamniku in bi gospod Ivo Bizjak, minister za notranje zadeve in njihov vrhovni šef (direktor), posadko policijske postaje zamenjal z neko drugo, njih pa suspendiral.

Prav to pa se je zgodilo v Kočnini Novotehni. Isti policisti z istim orožjem danes varujejo pred stavkokazi sebe in svojo existenco, dolžni pa so bili varovati tudi existenco in varnost ljudi v Kočni.

Vendar tega takrat niso storili in so dovolili, da krdelo direktorjevih plačancev vdre in odvzame tisto, kar naj bi varovale stavkovne straže. Kaj bi se zgodilo, če bi ljudje, ki so bili takrat v trgovini, s svojimi telesi varovali svoje imetje; kaj, če bi bili poškodovani ali celo mrtvi, saj razbita ost skoraj 100 kilogramov težkega stekla človeka lahko poškoduje do smrti. Očitno pa so bili policisti policijske postaje v Kamniku pripravljene sprejeti to odgovornost, ali pa imajo dvojna merila, ena zase in druga za ostalo rajo. Na nesrečo pa imajo tudi nekateri v kamniški skupščini podobne predstave o demokraciji, saj je nek »demokrat« omenjeno kriminalno dejanje na zadnji seji parafraziral približno takole: »Če se v mojo hišo zapre moja baba in me ne spusti noter in če razbijem vrata in jo vržem ven, mi tudi policija nič ne more«. Seveda je morala ob takih izjavah popoln tabu.

Če tudi sodna oblast vidi demokracijo tako kot omenjeni »demokrat«, potem je rešitev podobnih zadev enaka možnost narediti perpetuum mobile.

Če bi bila to basen, bi bil nauk sledeč: Kolikor »večjo« pravico hočeš imeti, toliko večji zobje ali kremplji ti morajo zrasti. Škoda, da to ni le basen z izmišljeno zgodbo z živalskimi junaki in človeški podobni.

Naša zgodba pa je žal resnična, junaki iz nje pa ljudje.

FRANC SITAR
Košice

HHRANILNO KREDITNA SLUŽBA DOMŽALE LJUBLJANSKA 72

OBVESTILO VSEM VARČEVALCEM HKS

Obveščamo vas, da je ena novjših dejavnosti Hranilno kreditne službe tudi poslovanje s tekočimi računmi občanov. Ker je to sodobnejša, pa tudi lažja oblika poslovanja, vas vabimo, da se odločite za izplačilo mleka preko tekočega računa.

Imetnik tekočega računa lahko tri mesece po odprtju računa zalogi HKS, da postane saldo na njegovem tekočem računu za določen čas in določen znesek negativen.

Čeki so zakonito plačilno sredstvo, zato jih morajo sprejemati vse trgovske organizacije. Dvig gotovine je možen samo na HKS.

Prizadevamo si ohraniti varčevanje v domači valuti, zato imamo TOLARSKO VARČEVANJE Z DEVIZNO KLAUZULO.

Ta oblika varčevanja prinaša varčevalcu najmanj enako korist in varnost, kot varčevanje deviz v banki, veliko večjo pa kot hranjenje deviz doma. Poenostavljeno povedano pomeni to:

tolarska protivednost je na dan vezave preračunana v DEM, ob dvigu je ta znesek v DEM povečan še za pripadajoče obresti.

Odločite se! Pričakujemo vas pri vseh blagajniških okencih HKS.

Razmišljanje malega kapitalista

Kar čez noč me je naša mala deželica obdarila z nenadejano dediščino – **lastninskim certifikatom**, kot vrednostni papir imenujejo izobražene glave. O razdelitvi slovenskega državnega (ali nekoč družbenega) premoženja se je že dolgo govorilo in pisalo, da so že celo vrabci na strehah čivkali komu več in komu manj, da bi bil volk sit in koza cela. Ali drugače povedano,

da bi od vseh in nikogaršnje premoženje dobilo gospodarja z imenom in priimkom. Če mene vprašate, nisem prepričana, da je prav, da se je razdelila dediščina slovenskega premoženja med vse državljanke enako po kriteriju starosti državljanov. A komu je mar moje mišljenje, pa če tudi bi bila v nebo vpjoča pravica tista, da se pridelano razdeli malo bolj med »pride-

lovalce« slovenskega premoženja in malo manj med tiste, ki so te opazovali od strani ali celo iz druge dežele.

Pa to ni edina stvar, ki razjeda mojo preprosto delavsko dušo. Čisto navadno sprevedanje države je, če ne ve, kdo je ustvaril našo tovarno. Nihče drug kot delavci in upokojeni sodelavci tovarne. Še posebno starejši upokojenci bodo tako tovarno s cer-

tifikatom kar trikrat kupovali. Prvič, ko so jo gradili in se odpovedovali zasluženim plačam, ker je šel vsak dinar v nove in sodobne prostore in stroje, drugič, ker zaradi slabih plač, ki so bile kajpak njihova pokojninska osnova, dobivajo majhne pokojnine in še tretjič, če bodo »miloščino« državno zopet vložili v tovarno. Človek bi obupal nad takšnim lastninjenjem premoženja, za katerega se ve, kdo ga je ustvaril, pa tudi zato, ker bodo drugi, ki niso delali vse življenje ali pa se jim ni bilo treba odpovedovati ničemu, ker so imeli »srečo«, da so delali tam, kjer razvoj in sodobna, a zelo draga tehnologija, ni bila potrebna.

Je, kar pač je in tudi ta šmorn bomo Slovenci, kot vedno, pojedli. In se pri tem celo smejali, ne da bi se zavedali, da je težko čez noč postati mali kapitalist.

Tretjič.

A o tem in o drugem še prihodnji!

IVANA SKAMEN

Svilanit ni naprodaj

Kljub težki gospodarski situaciji je vodstvo Svilanita v soboto, 9. oktobra, organiziralo sprejem in pogostitev svojih upokojencev. Sprejem je bil pripravljen v veliki jedilnici tovarne Stol. Povabilu se je odzvalo izredno veliko upokojencev saj se je njihovo število v zadnjih treh letih povečalo kar na 300. Odziv je bil večji kot prejšnja leta, tudi zaradi uličnih govoril, da tovarno razprodajajo tujcem, da se utaplja v dolgovi, da so jo sprivatizirali vodilni, da posameznikom izplačujejo velike denarne odpravnine in še kaj. Večina si je želela slišati iz prve roke, kakšno je gospodarsko stanje in kako poteka proces lastninjenja. Svilanitovim delavcem in upokojencem ni vseeno, kaj se v tovarni dogaja in kakšna je njena usoda. Na produ in loču obale Bistrice je zrasla tovarna Svilanit, znana doma in v tujini, z žulji in samoodpovedovanjem delovnih ljudi iz občine Kamnik in iz drugih krajev. Težko bi jim bilo pri srcu, ko bi morali gledati razpad tovarne, kot se to dogaja z UTOKOM, ki ga zarašča plevel in rja razjeda kovinske konstrukcije.

Navzočim je direktor **Bogo Wigele** spregovoril o gospodarskem stanju tovarne in o procesu lastninjenja. Negativne govorice, ki krožijo o Svilanitu, je demantiral kot neresnične in izmišljene. Stališče vodstva je, da se tovarna lastninsko preoblikuje v delniško družbo z večinskimi deležem zaposlenih delavcev in upokojencev. Večina pa nima nič proti delnemu vložku tujega kapitala, če ga je kdo pripravljen investirati. Svilanit dolguje iz naslova naci-

onalizacije le borih 200.000 DEM. Celotno premoženje je ocenjeno na cca. 25 mil. DEM. Veliko denarja ima Svilanit pri upnikih doma in še zlasti pri bivših Jugotrgovcih. Če bi lahko upravljali s tem denarjem, ki je v poslovnih knjigah, bi bila tovarna na konju. Ta dolg in zaloge pa tarejo vodilno strukturo. Kljub vsem zapletom in težavam pa ima kolektiv še vedno glavo nad vodo.

Z osamosvojitvijo Slovenije je postal domači trg silno majhen. V preteklosti je samo Beograd kupil več izdelkov iz frotirja kot cela Slovenija. Kaj stori sedaj, ko se je trg tako skrčil? Vodstvo tovarne je moralo napeti vse svoje tehnološke zmogljivosti in umske sposobnosti. Nadomestiti morajo izgubo tržišča in se z vso agresivnostjo podati na evropski trg. Tudi ta trg postaja majhen, ne zaradi obsežnosti, ampak zaradi prenasičenosti premnogih dobrin. Uspehi pri prodaji na tuj trg vseeno niso izostali. V letu 1990 je bilo izvoza za cca. 9 mil. DEM, v letu 1992 pa za več kakor 12 mil. DEM.

Opirajo se še nove možnosti izvoza na vzhodna tržišča, kot so Rusija, Češka, Madžarska in druga. Plan prodaje na domačem trgu dosegajo, medtem ko izvoz dosega le 85% prodajo. Za preživetje si morajo Svilanitovi delavci ustvariti v tem letu najmanj 31 mil. DEM prihodka. Če se bo trend proizvodnje in prodaje tako nadaljeval do konca leta ob sočasni zniževanju vseh stroškov, bo Svilanit splaval.

V želji, da bi tovarna Svilanit še naprej nosila to ime in postala

»delniški dom« delavcev in upokojencev, direktor poziva vse delavce in upokojence, naj svoje certifikate, ko bo za to napočil čas, vložijo v sklad Svilanita. V slogi je moč in le tako bodo pomagali ohraniti tovarno kot celoto in svojim potomcem zagotovili perspektivo nadaljnega zaposlovanja.

Hvala Vam, Bogo Wigele za bodrilne informacije, vsem ostalim pa prijetno sobotno popoldne.

ALOJZU KONDA

Letna konferenca Zveze borcev

Skupščina ZB NOV občine Kamnik je bila sklicana po dveletnem obdobju. V četrtek, 30. septembra, so se sestali delegati iz vseh krajevskih skupnosti in proučili poročilo o delu od 30. 4. 1991 dalje. Po podatkih ima ZB NOV občine Kamnik 949 članov, 469 žensk in 480 moških. Vsi so starejši, zato je tudi umrljivost velika. Od zadnje skupščine in do konca marca 1993 jih je umrlo 77.

Poročilo zajema pregled opravljenih nalog in obravnava probleme, s katerimi se je ZB srečevala. Pomembno vprašanje, s katerim se je soočala ZB, se je nanašalo na poskuse prevrednotenja in razvednotenja vloge in pomena NOB. Temu sledijo poskusi preimenovanja ulic, šol in podobne akcije. Občinski odbor je reševal tudi notranja organizacijska vprašanja, obravnaval zadeve zapor-

nikov, internirancev in izgnancev, pa tudi zdravstva, socialna in stanovanjska vprašanja svojih članov. Vedno bolj je pereč problem koč na Veliki planini, nenazadnje tudi zadeve finančno materialne narave, ki vplivajo na delo vseh dejavnikov znotraj ZB.

Janez Prezelj, predsednik občinskega odbora ZB je v uvodnem delu obravnaval najaktualnejša vprašanja (poročilo o delu so delegati sprejeli z vabilom), ki so trenutno v središču pozornosti – vedno večji so pritiski nekaterih strank, zlasti z desnice, da prevrednotijo vlogo NOB, poskušajo se rehabilitirati domobranstvo in celotno kolaboracijo, ki se je udinjala okupatorju in se izdajalsko obnašala do lastnega naroda v najusodnejših dneh. Borci NOB ne morejo pristajati na take poskuse. Temu bodo

Zanemarjeno in zato osamljeno otroško igrišče med Ljubljansko in Kranjsko cesto, kjer naj bi kraljeval otroški vrišč.

VERA MEJAC

Marljivi delavci policijske postaje Kamnik

Članek Črna kronika v Kamniškem občanu nas je že seznanil z dvema vlomoma v blagajno Železniške postaje Kamnik. Hitro ukrepanje policistov je bilo uspešno, saj so pri osumljenih zasegli ukradene predmete in gotovino v znesku 70.000 SIT.

V torek, 5. 10. 1993 je bilo ponovno – že tretjič – vlomljeno v potniško blagajno. Tokrat so vlomilci izvršili veliko

tatvino. Iz potniške blagajne so odnesli 60.000 SIT gotovine, vozovnice za kamniško progo v vrednosti 18 mio SIT, štampiljke, žige in poškodovani inventar. O vladu so bili policisti obveščeni ob 4. uri zjutraj. Takoj so opravili ogled in po dveh urah sporočili, da pričenjajo s stavko. Pomislil sem, da zaradi njihove stavke nepridipravi lahko počno kar hočejo, saj storilcev ne bodo iskali. Pa ni bilo tako.

V nedeljo, 10. oktobra so mi ob 11. uri s Policijske postaje sporočili, da so storilce že prijeli, jim odvzeli večjo količino vozovnic ter tako preprečiti nadaljnjo zlorabo prodaje kart in škodo Slovenskim železnicam.

Ko sem kasneje razmišljal, koga je potrebno na Policijski postaji v Kamniku posebej pohvaliti ali omeniti, mi verjemite, da ni bilo mogoče iz mladega kolektiva nikogar izločiti.

Timsko delo tega majhnega kolektiva je dalo v teh dneh nekaj konkretnih rezultatov.

Zato se želim preko Kamniškega občana v imenu Slovenskih železnic, delavcev Železniške postaje Kamnik in v svojem imenu zahvaliti za ves dosedanj trud vsem delavcem Policijske postaje Kamnik. Že-

lim, da bi še naprej tako vestno opravljali svoje delo in da bi bili v svojih prizadevanjih v bodoče tako uspešni, kot so to dokazali v našem primeru ter bili ustrezno in bolje nagradjeni za opravljeno delo.

Železniška postaja
Kamnik
IVAN TOKMADŽIČ

Pluralizem sodi tudi v šolstvo

Člani Slovenskih krščanskih demokratov na Komendskem čutimo dolžnost, da javno podpremo izjavo Slovenske škofovske konference o nacionalnem programu vzgoje in izobraževanja.

Z zaskrbljenostjo spremljamo načrtovanje šolskih reform in način zaposlovanja vodilnih uslužbencev v šolstvu.

Za strokovne podlage pri prenovi šolstva so k sodelovanju vključeni le strokovnjaki po meri ene politične stranke, kar odločno odklanjamo.

Pridružujemo se mnenju, da je tudi Cerkev odgovorna za vzgojo in izobraževanje, saj je njen prispevek k vzgoji za naš

narod izrednega pomena.

Zavzemamo se za pluralizem in demokratizacijo tudi na področju šolstva!

Krajevna organizacija
SKD Komenda
Krajevna organizacija
SKD Moste
Slovenska ženska zveza
SKD Komenda

V centru Kamnika

iščem

poslovni prostor,
20-40 m² za cvetličarno.

Telefon, voda, dostop
z avtomobilom.

Ponudbe oddajte v uredništvu.

CATV IMPULZ – UTRIP – ŠOK

CATV IMPULZ je na svojstven način zasnoval reklamno sporočilo nekega utripa, ki je bil na ogled postavljen 18. oktobra 1993. Če je bil njegov namen pri ljudeh povzročiti ugibanje, potem mu je treba priznati, da je v celoti uspel, saj se večini gledalcev niti ne sanja za kaj sploh gre. Po zadnjem reklamnem sporočilu pa je povzročil popolno zmedo; nekateri celo pričakujejo, da bodo od zdaj naprej v zdravniško ambulanto smeli prihajati samo zdravi, cvetoči otroci, ki naj bodo (če je le mogoče) čim bolj podobni plastični lepoticami iz

reklamnega spota.

Mene je reklama šokirala. Gospod doktor si bo moral sam odgovoriti, če je njegov poklic in najhumanejša človečanska zaprisega namenjena tovrstnim zadevam, zavitim v celofan. Kajti vem, da reklamno sporočilo nima nobene zveze z njegovim poklicem in da se je tako iz svojega poslanstva (pomagati bolnim in nemočnim ljudem) ponorčeval. Zato je takšno dejanje skoraj harlekinstvo.

Avtor reklamnega sporočila mi bo očitno, da je rezultat sprejemanja reklamnega sporočila moj problem. Tudi prav!

Ampak po tej logiki lahko voditelj pripelje v oddajo slona in reče: »Dragi gledalci, predstavljam vam znano svetovno balerino to in to...« A na pripombo gledalcev, da balet ni bil bogvejak, voditelj hladnokrvno odvrne: »To je vaš problem...!«

IVANA SKAMEN

SHARP
SERVIS
MENGEŠ
73 84 09

Prejeta je bila pobuda, da bi ustanovili poseben sklad za pomoč pri informiranju.

Skupščina je v nadaljevanju sprejela predlog za prodajo koč na Veliki planini, sprejela poročilo o delu občinskega odbora za preteklo obdobje in poročilo nadzornega odbora. V predlagani obliki je sprejela nov Statut in pooblastila občinski odbor, da oblikuje sklepe na osnovi poročila in bogate razprave ter te posreduje odboru ZB v krajevnih skupnostih.

STANE SIMŠIČ

Teden otroka v Kamniku

Od 4. 10. do 10. 10. smo tudi v Kamniku praznovali mednarodni praznik Teden otroka.

Ker smo na Mladinskem centru Kamnik želeli razveseliti čim več otrok iz Kamnika in okolice, smo k sodelovanju povabili tudi kamniško knjižnico in ZKO Kamnik. Skupno nam je uspelo zapolniti ves teden s prijetnimi in vabljivimi prireditvami.

V ponedeljek smo začeli z likovno delavnico na Glavnem trgu. Ker je s Tedom otroka sovpadel še Teden varnosti, smo na priporočilo SPV s kredami risali na temo promet. Naslednje dni pa so otroci porisali še Kidričevo ulico ter okolico šol in vrtcev.

V torko je gostoljubno odprla vrata kamniška knjižnica. Otroci so lahko ves dan poslu-

šali zgodbe in pravljice, gledali risanke in imeli strokovno vodstvo po knjižnici.

Sredino, četrtkovo in petkovo dopoldne je bilo rezervirano za kino predstavo Knjiga o džungli, ki so jo ogledali kamniški šolarji in nekaj vrčevskih otrok. V sredo popoldne pa so nas obiskale lutke s predstavo Dva zmerjavca (v organizaciji ZKO Kamnik). V četrtek smo na Igrarijah peli in piskali in se ogrevali za petkov ZUR.

Tudi tokrat smo na zaključno prireditev povabili precej gostov, da bi bilo dogajanje bolj zanimivo. Odzvali so se:

Knjižarna Kočna s stojnico stojnico s pijsko in sladkarijami, Ljubljanska banka s pikapolicami, Zeleni Kamnika

z degustacijo polnovrednih živil, trgovina Sonček, Planinsko društvo s publikacijami, propagandnim materialom in lutko planinca, SPV s propagandnim materialom, enako Kemostik, založba Harlekin s Kratkočasnikom, lutka zdravnica je opozarjala na koristne in škodljive vplive na zdravje, ter ponujala Kočnina jabolka, 'tršica' z dupliške šole je imela razstavo malih živali (paličnjaki, zelve, zajčki itd.).

Pridne učence iz iste šole so pletle zapestnice prijateljstva, v drugem kotičku pa ličile v lepotinici. Obiskovalci smo lahko slikali z romi barvicami, plezali s pravimi plezalci, opazovali gasilce in seveda plesali z ansamblom HIP-HOP. Dve uri žurke sta kar prehitro minili. Pa drugo leto spet!

Organizatorji prireditve bi se radi zahvalili za pomoč in razumevanje vsem zgoraj omenjenim in tudi naslednjim: Športni zvezi, O. Š. F. Albrehta, Drogerijam A in B, Polonca, Mija, Tip-Topu, trafiki Cica, Marke-

Likovna delavnica na Glavnem trgu v TEDNU OTROKA.

to Lea, SKB banki, Ljubljanski banki, RK, ZD Kamnik in Fructal, kamniškimi železničar-

jem, prevozniku g. Grčarju, aranžerkama iz Kočne, Kino podjetju Kranj, gasilcem in Fo-

to studio express.

Za MC Kamnik
HELENA STERLE

Kako bomo vzgajali

V četrtek, 23. septembra, je v Kamniku na Šutni na pobudo kamniških katoliških organizacij predaval p. Silvo Šinkovec, jezuit, diplomirani teolog in specialni pedagog, ki sicer zaključuje podiplomski študij psihologije v Rimu. Predavanje, namenjeno vzgoji in medčloveškim odnosom, je bilo strokovno, kljub temu pa je pritegnilo tudi veliko nepedagogov, saj je vprašanje vzgoje obenem vprašanje bodoče družbene naravnosti.

Predavatelj je spregovoril o nekaterih prizadevanjih kristjanov v sedanjem slovenskem prostoru na področju šolstva. Kot prvo je omenil zasebno šolstvo, s katerim se vsaj nekaterim skuša omogočiti vzgoja, ki temelji na krščanskem etosu. Drugo področje, ki je bilo ta večer posredno deležno največje pozornosti, pomenijo prizadevanja znotraj javnega šolstva. Upoštevajoč različnost svetovnonazorskih pogledov naj bi

krščansko etiko tudi drugače mislečim predstavil posebni predmet, po mnenju nekaterih poimenovan krščanska kultura. Tretje področje je Slovenska skupnost katoliških pedagogov, ki povezuje verne pedagoge in skrbi za njihovo osebno rast: verni učitelj naj v duhovnosti, strokovnosti, skupnosti in služenju postaja človek za druge. Kot četrto področje je p. Šinkovec navedel možnost vključevanja v izbirne vsebine v srednjih šolah.

Bistvo vseh teh prizadevanj je povezano z vprašanjem človekovega motivacijskega sistema. Tega sestavljajo potrebe in vrednote, potrebe kot egocentrično, vrednote kot tisto, kar je usmerjeno k drugemu, v prihodnost, k določenemu cilju. Razmerje med potrebami in vrednotami določa človekovo delovanje. P. Šinkovec se je oddaljil od interpretacije, h kateri se danes nagiba tisti del slovenskega javnega mnenja, ki sledi usmeritvi ministrstva za

šolstvo: da bi se namreč izognili notranjemu konfliktu med človekovimi potrebami in vrednotami, naj bi iz vzgoje izrinili vrednote. Šola naj bi le še izobraževala. Nasprotovanje tej usmeritvi naj bi bilo temelj vključevanja krščanske etike in kulture v javni šolski sistem.

Na tej ravni je zelo pomembno iskanje soglasja z vsemi, ki se jim zdi navzočnost splošnih človeških vrednot v izobraževalnem procesu nujna. Iskanje življenjskega smisla se namreč danes tudi pri Slovencih vse preprosto konča tragično, da bi nam smelo biti vseeno, kako bomo vzgajali.

VERONIKA FTIČAR

Za zdravo družino

»Kakor nekdaj pri osemnajstih letih, tako tudi danes, ko jih imam šestdeset, priznavam, da morem spoznati smisel življenja samo v hvaležnosti za čudež bivanja, v radosti življenja in v ljubezni do soljudi.« (Ernest Ginsburg)

Teden od 3.-10. oktobra je potekal pod naslovom ZA ETIČNO PRIJAZNO OKOLJE. Zaznamovalo jo je tudi prihajajoče mednarodno leto družine, ki so ga za l. 1994 razglasili Združeni narodi.

Namen tedna za življenje je bil, da bi ljudem čim bolj približal pozitivno sporočilo življenja. Povabljeni smo bili k te-

mu, da bi v sebi obudili zavest vsega lepega, resničnega, podarjenega; vsega, kar nas je že kdaj v življenju opogumljalo in osrečevalo. Iz izkustva obdarjenosti namreč raste odgovornost, etičnost. Da bi v slehernem izmed nas raslo to, kar nas odpira drug drugemu, nas bogati z mirom in z zaupanjem in nas opogumlja za prihodnost.

Izmed prireditve, ki so potekale v tem tednu v Kamniku in okolici, sem se udeležila predavanja z naslovom ZNAČILNOSTI ZDRAVE DRUŽINE. Predavala je ga. Meta Tavčar, višja medicinska sestra iz Kranja, mati štirih deklic. Govorila je o odnosu mož - žena, starši - otroci. Po

kranjskih osnovnih šolah predava spolno vzgojo. Opozorila je na vse bolj pogost pojav v družinah. To je beg očeta, mame, otrok k televiziji, videu namesto k pogovoru, zaupanju ter medsebojni pomoči. Veliko otrok ji potoži o početju staršev, zlasti očetov, ko vpričo majhnih otrok gledajo porno videokasete. Otroci so ranjeni, razočarani nad starši, spolnost se jim upre, negativno so zaznamovani za celo življenje.

Dom ni hiša, niso štiri stene, dom so ljudje, ki bivajo v njej. Danes se otroci vračajo v njo kot brezdomci.

To, kakšen je odnos mož - žena pristen, ljubeč ali enakopraven, temelji na zaupanju, na izpovedovanju najglobljih čustev in na tem da jih znata pokazati drug drugemu.

Ga. Meta je zaključila z besedami iz Preroka:

»Vaši otroci niso vaši otroci, so sinovi in hčere klica življenja, po vas prihajajo, a ne iz vas, čeprav so z vami, niso vaša lastnina.

Vi jim lahko darujete svojo ljubezen, toda ne morete jim dati svojih misli... vi se lahko prisilite, da boste ravnali kot oni in ne da bodo oni ravnali kot vi, kajti življenje ne teče nazaj in se ne ustavlja ob tem, kar je bilo včeraj. Podobni ste lokom, iz katerega so kot žive puščice izstreljeni vaši otroci. Lokostrellec gleda cilj na poti neskončnega, da bi njegove puščice lahko letele hitro in daleč. Naj bi napetost v vas, ki jo nosi lokostrelčeva roka, dajala veselite, kajti tako kot on ljubi puščico v letu, ljubi tudi lok, ki miruje.«

IVANA SKAMEN

FANI JERAS

Otroški dodatek za vse

Prav v mednarodnem tednu otroka in tednu za življenje so poslanci državnega zbora prislunili klicu otrok in življenja, ki je že dalj časa opozarjal, da družinska politika usodno vpliva na narodov obstoj. Dotaknilo se jih je spoznanje, da je prihodnost našega naroda ob dejstvu, da se je v zadnjih trinajstih letih število rojstev pri nas zmanjšalo kar za deset tisoč, hudo zaskrbljujoča.

Zato so se odločili za uvedbo univerzalnega otroškega dodatka že v letu 1996 in tako za dve leti skrajšali čas, ki ga je predlagala vlada.

Že prihodnje leto pa naj pravico do družbene pomoči v obliki otroškega dodatka imele vse družine, v katerih bo znanal dohodek na družinskega člana manj kot polovico povprečne plače. Predlagane so različne višine: za predšolske otroke 13% zajamčene plače, za šolske 16% in za otroke od 15. do 26. leta starosti (če se redno šolajo) 17%.

Prof. dr. Jože Mencinger v Kamniku

Vprašanje, kako ravnati s certifikati in kam jih vložiti, je pogosta tema razgovorov med občani. Ankete kažejo, da velika večina o problematiki ni dovolj obveščena in da je prisotna precejšnja negotovost.

Zato so se ZELENI KAMNIKA odločili, da pripravijo javno tribuno »KAM IN KAKO S CERTIFIKATI?«, ki bo v ponedeljek, 25. oktobra 1993, ob 19. uri v dvorani nad kavarno Veronika, s prof. dr. Jožetom Mencingerjem - članom sveta Banke Slovenije in nekdanjim podpredsednikom vlade, ki je tudi profesor na Pravni fakulteti in sodelavec Bajtovega inštituta. Doktor Mencinger bo predstavil svoje poglede na ta vprašanja in odgovarjal občanom.

Zeleni Kamnika menijo, da bo javna tribuna pritegnila veliko število zainteresiranih in ker je to tema, ki bo koristila vsem, vstopnine ne bo.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

ČETRTEK, 21. oktobra 1993, ob 17. uri

Dvoranica nad Galerijo Miha Maleš

IGRAJMO SE... SPOZNAVAJMO SVET LEPEGA

Srečanje za predšolske otroke od 4. leta starosti dalje, tokrat na temo ŠKARJICE MALE, ŠKARJICE ZALE

SOBOTA, 23. oktobra 1993, ob 19. uri

Avla Srednje šole Rudolfa Maistra, Kamnik

KONCERT - REGIJSKO SREČANJE PEVSKIH ZBOROV DRUŠTEV UPOKOJENCEV GORENJSKE '93

Predstavilo se nam bo pet pevskih zborov iz Domžal, Tržiča, Škofje Loke, Radovljice in Jesenic. Vstopnina: 200 SIT

TOREK, 2. novembra 1993, ob 19. uri

Dvorana Veronika, Kamnik

Začetek nove sezone koncertov klasične glasbe

MUSICA AETERNA: YVONNE FIEDLER (Nemčija)

IGOR DEKLEVA (Slovenija) klavir (štiriročno) - glasbeni talk-show

Program: Haydn, Beethoven, Chopin, Debussy, Poulenc, Dekleva, Granados, de Falla Vstopnina: 300 SIT

ČETRTEK, 4. novembra 1993, ob 17. uri

Dvoranica nad Galerijo Miha Maleš, Kamnik

IGRAJMO SE... SPOZNAVAJMO SVET LEPEGA

Srečanje za predšolske otroke od 4. leta starosti dalje, tema pa bo NE, SUŠTARJA PA NE!

VABLJENI!

Knjige gradijo mostove

Tako kot lansko leto je zaključna prireditev mednarodnega knjižnega kviza tudi letos potekala v Ljubljani, na Dan zlatih knjig, 17. septembra. Za izvedbo sklepne prireditve je poskrbela Zveza bralnih značk Slovenije.

V kamniški občini so bili izzrebani naslednji tekmovalci: Boštjan GERBIC (OŠ Stranje), Mateja POGAČAR (OŠ Stranje), Nina PODJED (OŠ Stranje), Alenka FARAZIN (OŠ Frana Albrehta), Tanja SLAPAR (OŠ Marije Vere), Mateja KALAN (OŠ Marije Vere), Alenka ČOŽ (OŠ Frana Albrehta), Katja URANIČ (OŠ Stranje), Matej PREŠEREN (OŠ Stranje) in Maruša DROLEC (OŠ Marije Vere).

Prvo in najpomembnejšo nagrado je prejel Boštjan Gerbic. Skupaj s knjižničarko je »odpotoval« na zaključno prireditev »Odkrivanje Ljubljane«, ki so se je udeležili otroci iz vse Slovenije. Otroci so obiskali Radio Slovenija, uredništvo PIL-a in Enciklopedije Slovenije, Šolski muzej in Narodno in univerzitetno knjižnico. Čeprav utrujeni (prireditev je potekala od osme ure zjutraj do poznih popoldanskih ur), so bili otroci navdušeni in dobro razpoloženi, še posebej, ker so prejeli dodatne nagrade. Skupaj s knjižničarji so se na sklepnem srečanju v dvorani Slovenske akademije znanosti in umetnosti strinjali, naj bi prireditev v prihodnje potekala vsako leto.

MATEJA

Eta to jesen slajša in lepša

Konec meseca se bo iztekla letošnja Etina akcijska ozimnična prodaja, ki je bila za razliko od prejšnjih let nekoliko podaljšana. In čeprav so letošnje cene dražje le za inflacijski »korak s časom« in čeprav je Eti kljub neprijazni poletni suši (že drugo leto zapored) uspelo spraviti v kozarce enako količino ozimnice kot prejšnja leta, prve prodajne ocene dajejo slutiti, da se je nižji standard naselil tudi v shrambe in kleti.

»Po prvih ocenah, ki kajpak ne morejo biti povsem zanesljive in se lahko do konca akcijske prodaje še spremenijo, naj bi bila akcijska

prodaja stanjšana za kakšnih deset, morda celo do dvajset odstotkov.

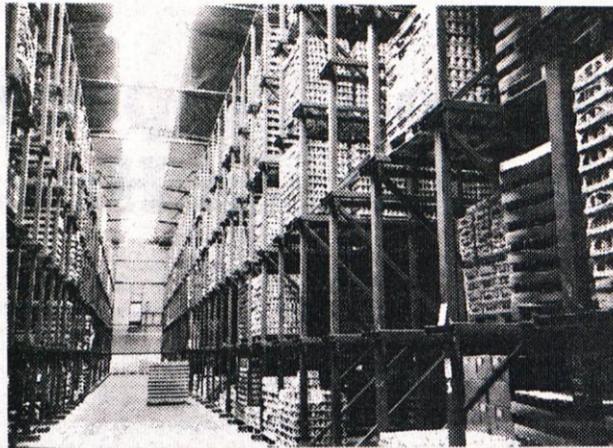
Na zmanjšanje zagotovo vpliva tudi nižja inflacija, ki ob sprotne kupovanju ozimnice ne prinaša več tako velikih prihrankov kot prejšnja leta,« je dejala Mira Gradišek, vodja Etine prodajne operative. Seveda pa je ob tem treba pristaviti, da se kupci na Eto že dolgo zanesejo in dobro vedo, da tudi ob sprotne kupovanju ozimnice ne bo zmanjkalo. Za primerjavo pa povejmo še, da je letošnja akcijska mala ozimnica (šest kozarcev), ki stane 930 tolarjev, dražja od lanske

za približno 24, velika pa (12 kozarcev) za 20 odstotkov.

Sicer pa je letošnja Etina ozimnica tudi na zunaj lepša in sodobnejša, saj kozarce krasijo nove etikete, ki sodijo k novi celostni podobi tovarne, ki se postavlja s 70-letno tradicijo. V kozarce in pločevinke pa so to jesen v Eti poleg svojega klasičnega ozimničnega programa povrnin napolnili tudi marmelade, džeme in kompote. Za nameriček so program obogatili s pisano Hortusovo ozimnično paletno, saj so letos to znano ljutomersko tovarno za predelavo vrtnin kar kupili. S tem so za približno 12 od-

stotkov zvečali svoje proizvodne zmogljivosti, ki tako zdaj znašajo 13 tisoč ton ozimnice. Nakup ljutomerske tovarne – v samem središču pridelave – pa jih je obogatil še za nekaj proizvodov, ki jih prej v njihovem programu ni bilo: od sladkorja in moke do suhega sadja in lešnikov.

Letošnja dolgotrajna suša jo je najbolj zagodla kumaricam, saj je bil pridelek manjši kar za 70 odstotkov. Zato so v Eti letos napolnili pol manj kozarcev s kumaricami kot prejšnja leta (še vedno je to kar milijon kozarcev) in jih predvsem manj izvozili. »Manjši pridelek kumar ni podražil, saj kupna moč tega ne bi prenesla. Prav zaradi tega kumar tudi nismo uvozili, saj bi bile predrage,« pravi Alojz Franc, direktor Ete in dodaja, da kumaric doma kljub temu ne bo zmanjkalo. Zelo dober je bil letos pridelek rdeče pese – drugega no-

V Etinih skladiščnih prostorih čaka kupce na stotine in tisoče kozarcev kumaric, rdeče pese, paprik, ajvarja in podobnih zimskih dobrot.

silnega Etinega proizvoda, ki polni milijon in pol letošnjih Etinih ozimničnih kozarcev. V izvoz pa bo tudi to jesen odromalo največ (kar dva milijona) kozarcev z ajvarjem, saj na tem področju Eta v svetu (zlasti v Nemčiji in

Skandinaviji) nima velike konkurence. Tudi papriki suša to poletje ni prišla do živga, prav tako zelju in večini drugih vrtnin, ki jeseni končajo v Etinih, letos polepšanih, kozarcih.

A. PROSENAK

Težave, skrbi in prizadevanja prebivalcev Košič

Življenje na sodu smodnika

Malokdo ali skoraj nihče, od tistih, ki slučajno zaidejo v gričevnati svet Košič nad Kamnikom, naborajo gobe po tamkajšnjih gozdovih, se ob nedeljah sprehodijo po njem, ne pomislijo, v kakšni nevarnosti oziroma razmerah živijo ljudje v tem kraju. Tudi oni sami redko pomislijo na to, saj so se odločili (vsaj starejši), da bodo tam ostali. Dobro pa to občutijo, ko jim neurja razdirajo dovoze, zima namede snega, pa ni mogoče spluziti strmih, ozkih poti in ko garajo po rebreh, da posest ne bi propadala, da bi bila trava pokošena, gozd očiščen starega drevja.

Delček njihovega življenja, občutij, prizadevanj, strahu in številnih težav mi je v pogovoru razkril član Sveta KS Tunjice Valentin Zabavnik, ki tu stanuje z mamo, ženo in dvema otrokoma.

Troje varnostnih pasov

Kdo pravzaprav živi v Košičah, zaselkih na severozahodnem robu kamniške smodnišnice, ki deloma spadajo pod KS Tunjice, deloma pa pod KS Kamnik-Center? Na Zazidalnem načrtu KIK-K19, v merilu 1:5.000, podjetja Kemijska industrija Kamnik, nad katerim je pisalo STROGO ZAUPNO! (ta napis pa je potem njen), so vrisani vsi stanovanjski in drugi objekti ter zemljišča, ki spadajo v območja I., II. in III. stopnje omejene rabe. V svojem prispevku se bom omejil le na košičska, čeprav so še druga.

V območju I. stopnje omejene rabe v Košičah (domačini pravijo na Ravnah) kar pomeni, da bi ob hudi eksploziji v smodnišnici prišlo do precejšnjih poškodb na stanovanjskih in gospodarskih objektih, bati pa se je, da tudi na prebivalcih, spadajo Medvedovi (kmetija, tri starejše osebe), Bundrovi (kmetija, starejša oseba, zakonca in trije otroci), Tinetovi (kmetija, pet oseb, od teh trije otroci) in Polanškovi (nekoč kmetija, starejši osebi, obe v »domu«).

V območju II. stopnje omejene rabe, torej že manjše nevarnosti, spadajo: Škandrovi (kmeti-

ja, dve ostareli osebi, hčerki sta se poročili drugam), Repnikovi (nimajo kmetije, zakonca, en otrok), Krtovi (kmetija, tri starejše osebe, hčerki sta se poročili drugam).

V območjih III. stopnje omejene rabe, še manjše ogroženosti, živijo Rezmanovi (kmetija, ena starejša oseba, zakonca, dvoje otrok), Kavselnovi (kmetija, mama in hči), Komatarjevi (kmetija, šest ljudi, dvoje otrok) in Verovškovi (kmetija, šest ostarelih).

Kakšne poškodbe so mogoče?

Do kakšnih poškodb bi ob nesreči v KIK lahko prišlo? Po predvidevanjih strokovnjakov (Priloga 2: usmeritve strokovne službe KIK pri projektiranju objektov v območju omejene rabe, Sindikalnega sveta podjetja »KIK« Kamnik, 15. 7. 1992) so v »območjih I. stopnje omejene rabe« možne tudi poškodbe ljudi in objektov zaradi razmeta ob eksploziji. Nevarnost poškodb se zmanjšuje z oddaljenostjo od mesta eksplozije, zavarovanostjo, priporočeno gradnjo oziroma adaptacijo hiš, naravno oblikovanostjo zemljišča itd. Med mogočimi poškodbami so navedene: razbita okenska stekla, pri tem možne poškodbe stanovalcev, poškodovani okenski in vratni okvirji, strešna kritina, omet in stene. Da bi bilo teh poškodb čim manj oziroma da bi bile čim milejše, so dana strokovna navodila, kako se zavarovati pred njimi. Teh ne bo navajal.

Valentin mi je povedal, da so skladišča eksplozivnih snovi na ograjenem prostoru KIK Kamnik začeli graditi po letu 1960. Koliko jih je, kje točno so in koliko eksplozivnih snovi je v njih, mi, razumljivo, ni vedel povedati. Verjetno ne gre ravno za majhne količine, saj drugače ne bi bilo »varnostnih« ali boljše povedano »nevarnostnih« pasov. Vsako skladišče ima svoj »nevarnostni eksplozivni epicenter«.

Bližnjih stanovalcev tedaj niso obvestili o svoji nameri, ne o možni nevarnosti, ki jim preti, in jih tudi ni prosili za dovoljenje, nad

Valentin Zabavnik

vsem pa je še »držala roko« JNA. Pa tudi, kdo bi si v tistih letih upal »dregniti v osje gnezdo«. KIK si je pozneje vsaj prizadeval dobiti soglasje »ogroženih krajanov« k svojemu zazidalnemu načrtu. Predstavniki KS Kamniška Bistrica, Mekinje, Kamnik-Center in Tunjice so imeli na sestanku s predstavniki KIK-a 10. 7. 1992 v Gorenjskem kotičku Doma Kamnik vrsto predlogov, ugovorov in zahtev na račun KIK-a: od zmanjšanja varnostnega pasu zaradi njihovih težav pri adaptaciji stanovanj in novogradenj, seznanjanja ljudi z namembnostjo novih objektov do zahtev po »prestrukturiranju nevarne proizvodnje« (ga. Reba, KS Mekinje). Kaj je bilo že storjenega (bistveni premik varnostnega pasu k obzidju smodnišnice) in še bo (povezano s prostorsko ureditvenimi pogoji in dolgoročnimi razvojnimi načrti podjetja), sta v imenu KIK-a pojasnila Anton Holozan in Blaž Skok (iz vsebine zapisnika).

Kako je s pogoji glede novogradenj, preureditev ali popravil stanovanjskih objektov in gospodarskih poslopij v »peselitvenih področjih I., II. in III. stopnje omejene rabe« je bilo tudi že uradno pojasnjeno s strani KIK-a (Priloga 3). Ali se ta določila v praksi tudi izvajajo ali ne, je drugo vprašanje. Valentin Zabavnik trdi, da ne.

Teško dostopen svet

Ljudem, ki živijo v vseh treh »ogroženih pasovih« se ne godi preveč dobro. Že narava jih je »udarila« s strmimi, plazovitimi svetom, razmeroma malo obdelovalnimi površinami, odrinjenostjo. Ta svet živitari; mladi se poročajo drugam, ker tu ne vidijo nobene svetle prihodnosti in drugod gradijo nove hiše, saj tu ne dobijo gradbenega dovoljenja. Tu ni predvidena nobena investicija, razvojni načrt je Košiče obšel. Ljudje postajajo nekakšni »talci nevarnega območja«, ujeti med svoje želje, potrebe in neuresničljive možnosti.

Samo od kmetije se ne da živeti, ker premalo pridelajo, zato so si morali poiskati redne službe, od tem pa tudi kmetujejo, da ohranjajo družinsko izročilo, saj jim vest ne da, da bi jo

pusili v nemar. Kljub temu marsikatera kmetija propada. Za tri bi lahko rekli, da so uspešne, ena je opuščena, ena v najemu, ostale pa bolj ali manj životarijo. Obdelovanje zemlje oziroma košnja je izredno naporna, saj je zaradi strmega sveta veliko ročnega dela. Njiv je malo, sadno drevje v sadovnjakih, po katerih sicer Tunjice slovijo, je posajeno pred drugo svetovno vojno in zato večinoma staro, izčrpano. Od hiš sta le dve novi (nadomestna gradnja), ostalih devet pa je starih ali le delno obnovljenih. Pri petih hišah že več desetletij niso ničesar popravili.

Tudi prevozna sredstva, ki jih imajo ljudje na voljo, kažejo na določeno stanje. Pri petih hišah imajo avtomobile, pri šestih pa le kolesa ali pa še teh ne.

Sicer pa je tudi dostop do hiš v Košičah precej otežen. Če bi prišlo do kakšnega požara ali hujše nesreče, tja gor večji gasilni avtomobili ne bi mogli pripeljati. Do nekaterih (Krtovih, Verovškovi, Rezmanovi, Kavselnovi, Škandrovih in Repnikovi) je še posebej težko priti. Z osebnim avtomobilom še nekako gre.

Nihče jim še ni prav prislunil

Prebivalci dela Košič tako kot ostali v KS Tunjice od maja 1991 plačujejo 1,5 odstotka samoprispevka od mesečnega dohodka za izgradnjo krajevne infrastrukture. Plačevali ga bodo do maja prihodnjega leta. Iz tega samoprispevka se res ne nabere posebno veliko denarja, vendar KS Tunjice doslej razen sofinanciranja razširitve ceste proti Rezmanu pri njih še ničesar ni naredila. Kamniška komunala od časa do časa le malo popravi poti, drugače pa se Košič izogiba. Predstavniki Košič so se v stiski skupaj s predstavniki KS Kamniška Bistrica, KS Mekinje, KS Kamnik-Center in KS Tunjice obrnili tudi na kamniško občino. Zadeva je prišla v kamniško skupščino, njeni poslanci pa so našli »kompromisno rešitev«, naj KIK 0,3 odstotka od vrednosti svojih investicij nameni »ogroženim območjem«.

Upravičeni do odškodnine

Zabavnik meni, da so ljudje zaradi KIK-ove nevarne proizvodnje, ki jih ogroža, upravičeni do denarne odškodnine. S tem podjetjem doslej še niso dosegli določenega dogovora, vse je ostalo pri obljubah, besedah, sestankovanju. Upajo, da bo enkrat drugače.

Zaenkrat ni upanja, da se bo njihovo območje začelo razvijati, da bo na njem mogoče graditi nove objekte, investirati v turizem kot dopolnilno dejavnost, zagotoviti otrokom varnejšo prihodnost. To bo mogoče le, ko bo KIK spremenil proizvodnjo oziroma odstranil (premeštil) največjo pretečo nevarnost – skladišča eksplozivnih snovi.

Iz dokumenta »Predvidene smeri razvoja in dejavnosti KIK«, poslanega 18. 5. 1992 Skupščini občine Kamnik, ki ga je podpisal direktor KIK-a Peter Škufca, je mogoče razbrati, da si prizadevajo za modernizacijo proizvodnje, večjo varnost ljudi, ni pa govora o bistveni spremembi proizvodnje. To tudi ni lahko storiti, saj bi se potem lahko marsikateri delavec znašel na cesti, podjetje pa bi bilo ob donosno dejavnost. Lepo bi bilo, če bi lahko območje KIK-a spremenili v naravni park, ki bi bil turistično donosen, vendar je to verjetno utopijska.

Jim bo KIK ponudil roko?

KIK ni edini, saj imajo tudi druga podobna podjetja po svetu podobne težave ob vedno večji ekološki in varnostni zavesti ljudi. Lahko jih je zapreti, delavci pa so čez noč na cesti.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Domačija »pri Kavselnovih«.

Istrske impresije

Kako smo preživljali dopust na Hrvaškem

Letos sem se z družino odločil, da bomo po »dveh sušnih letih« – vzrok je bilo rojstvo male Barbare – ponovno letovali na morju. Spet smo izbrali Pineto pri Novigradu, naše priljubljene letovišče. Tudi zaradi tega, ker ima Svilanit tam počitniško hišico, predvsem pa zato, ker nam je Pineta vseh zaradi obilice drevja, sence, otroških igrišč pa tudi košarskega igrišča zame. In še eno prednost ima: je blizu Slovenije, kar je tudi treba upoštevati zaradi vojne, v kateri je Hrvaška, ter političnih napetostih med Slovenijo in to državo.

Ko smo hiteli proti »obljubljenemu cilju, ki so se ga še posebej veselili otroci, zlasti najmlajša dvojnopolletna Barbara (vsak dan je spraševala: »Ati, gremo na morje?«), smo opazili, da na avtocesti Ljubljana–Razdrto ter tudi cesti proti

Kopru ni običajne poletne dopustniške gneče, saj je promet potekal razmeroma hitro. Med dopustniki, ki so hiteli proti slovenski in hrvaški obali, je bilo največ Čehov, Madžarov, Nemcev in seveda Slovencev. S prestopom meje pri Sečovljah nismo imeli težav. Slovenski obmejni organi so nam samo pomignili naj gremo naprej, hrvaški uslužbenec pa nas je vprašal, če imamo kaj prijaviti. Povedal sem mu, da imamo le osebne stvari in po krajšem premisleku ter opazovanju nas je pustil naprej.

Opazna razlika že na meji

Ob prehodu slovensko-hrvaške meje nam je najbolj »padlo v oči«, da je slovenski del mednarodnega prehoda dostojno urejen, hrvaški pa zelo neurejen, saj smo ob cesti opazili le neke vrste zabojnik, ki naj bi

služil kot uradna obmejna hrvaška stavba za urejanje carinskih in drugih obveznosti. Opazili smo tudi večji zravnan prostor, ki je predmet zaostritve glede urejanja obmejne prostora in same meje med Hrvaško in Slovenijo.

Tudi v Istri ni bilo videti običajnega turističnega vrveža. Sprejelo nas je razmeroma hladno, vetrovno in oblačno vreme, ki ima to prednost, da si človek dobro odpočije in naspi.

Zena je imela na recepciji nekaj težav z urejanjem prijav, saj je bilo treba vpisati določene nove podatke in pokazati potne liste, prijavili pa so še druge podrobnosti. Dokaz, da smo v novi državi in ne več v nekdanji SFR Jugoslaviji.

Spomini na nekdanjo inflacijo

Hrvaško tarejo mnoge težave. Najhujša je prav gotovo

vojna, zaradi katere še posebej trpi gospodarstvo. Kako nizko je zdrknilo, se je poznalo že pri menjavi denarja.

Pred dobrim letom in pol sta si bila slovenski tolar in hrvaški dinar (»hrd«) še enakovredni valuti, sredi julija pa si za en tolar dobil že od 30 do 35 »hrdijev«. Menjavali smo v uradnih menjalnicah, povsod pa smo za nemške marke in tolarje dobivali dokaj različno vsoto hrvaških dinarjev.

Ko smo kaj kupovali, smo šele dobro opazili, kako hudo je, če ima država tako visoko inflacijsko stopnjo. Vsaka malenkost je stala nad tisoč hrvaških dinarjev. Na primer steklenica piva 3.000 hrvaških dinarjev, točeno pivo 4.000.

Ko smo za zamenjanih sto nemških mark dobili cel šop hrvaških dinarjev, smo mislili, da imamo v rokah celo bogastvo, vendar smo se krepko ušteli. Denar je tudi ob nakupih malenkosti, ko sva z ženo stregla željam štirih otrok, hitro kopnel in v tistem tednu dopusta (od 12. do 19. julija) smo morali nekajkrat v menjalnico.

JOŽE PAVLIČ

(Nadaljevanje prihodnjic)

Šestdeset let bajtarstva na Veliki planini (VI.)

Gor me vleče

Domačini so čakali na Stahovici, naslonjeni na ograjo ob cesti. Čakati so začeli že okrog devetih dopoldne. Seveda samo ob sobotah in nedeljah. Če je kdo staknil kakšnega turista, ki je potreboval pomoč, je bil zadovoljen in vesel. Sobote so bile takrat delovne.

Popoldne je bilo drugače. Bilo je več turistov in tudi ponujanje oziroma povpraševanje za nošnja je bilo bolj živahno. Tista dva, ki sta dopoldne pospremila turiste na Planino, sta se že vrnila med nosače. Tudi »glijali« so. Noben turist ni odklonil plačila na cilju – na Planini – celo dodajali so k dogovorjeni vsoti. V koči pri Lužarjevi Micki na Sušavah so se ustavili in počivali. Turisti so ta čas porabili za razgledovanje, pa tudi za počitek. Nosačem je počitek prišel kot naročen pred naskokom na Planino.

Ta koča na Sušavah ni bila od vsega začetka, ko so začeli voditi turiste na Planino. Tudi sedaj je ni, ker je bila požgana.

Mickin mož je poslal denar iz Amerike. Užarca si je dala postaviti kočjo iz tistega denarja. Moža verjetno ne bo nazaj, bo pa vsaj spomin nanj, je menila Užarica. Omislila si je skromno preživljanje, s tem da je kuhala čaj in enolončnice za mimoidoče turiste, imela pa je tudi vedno kaj močnega, da se ne bi kdo prehladil. Da je bilo tukaj dobiti vedno pravo domačo kapljico, bi bilo skoraj odveč govoriti. Na podstrehi ji bilo tudi 8–10 ležišč. Turistov je bilo kar precej, no, število je vse bolj naraščalo. Seveda, tisti čas se je marsikomu povečal standard, nosačem po dodatni zašlužek.

Zašlužek je bil dober. Če je nesel dvakrat na Planino, je za gotovo dobil 100 din, največkrat po 120 din. (Tisti čas je delavka pri Špaleku – v tovarni Titan – zaslužila 100 din na teden.)

Takrat je bil vsak dinar velik denar. Šport so si privoščili le bogatejši. Tudi hoja v gore in smučanje sta bila le za trgovce, zdravnike, učitelje, notarje in temu stanu primerne poklice oziroma dohodke, pa tudi za študente, ki so bili v svojih prehrabnih potrebah bolj skromni.

Turizem v obliki planinarjenja se je vse bolj razvijal. Planinski dom na Veliki planini je bil večkrat premajhen. Nočitev in hrana pa sta bila draga.

Tu se začenja že omenjena športna in delovna rekreacija turistov – »bajtarstvo«.

Način, kako najcenejše pa kljub temu udobno preživeti v smučanju na Veliki planini, si je dobro domislil Rajko Gregor iz Kamnika. Na vprašanje, zakaj in kako se je odločil za »lastno stanovanje« čez zimo na Planini, je povedal, da sta bila z bratom Slavkom navdušena smučarja. Zato sta se odločila, da uredita Hauteževo kočjo. Izbrala sta jo zato, ker je imela okno. (V takratnem času druge kočje teh še niso imele.)

»Sicer pa je tukaj tudi zapis iz Ljubljanskega Dnevnika, ko je minilo 35 let, odkar sva z bratom prespala v prenovljeni Hauteževi koči.«

Leta 1922 se je podružnica SPD v Kamniku odločila, da bo Dom na Veliki planini odprt in oskrbovan tudi v zimskem času. Smučarski šport je takrat že pognal korenine. Domačin Tone Žmitek s Stahovice je prevzel dolžnost prvega zimskega oskrbnika. Še pozno v jeseni je imel nekaj gostov iz doline, pa so kočjo založili z živili. Novembra je zapadel visok sneg in domačini niso mogli več do kočje. Oskrbnik Tone Žmitek je ostal sam, odrezan od sveta. Gluha tišina je legla na Planino, nobenega glasu ni bilo slišati, le veter je zavijal okrog voglov. Oskrbnik je zlagal pesmi in jih bral na glas, da je slišal vsaj svoj glas. Smučati ni znal, radia še ni bilo...

Zato razumemo njegovo veselje, ko je po 35 dneh samote zagledal prve kamniške smučarje, ki so prišli na Planino za novo leto. Bral jim je pesmi in nenehno govoril, da se je spet privadil ljudi. Sklenil je, da nikoli več ne bo ostal čez zimo na Planini. Res je prihodnjo zimo prevzela oskrbništvu Šlebirjeva mama s sinom Andrejkom, ki je tu gospodaril do leta 1943.

Smučarji so radi zahajali na Veliko planino in Dom SPD, podružnica Kamnik, je postal pretesen. Zato so smučarji najemali pastirske kočje.

O tem smo zastavili nekaj vprašanj Rajku Gregorcu, mojstru v tovarni Svobit v Kamniku, ki je prvi najel in preuredil pastirsko kočjo za zimsko sezono.

»Začudeno so me gledali ljudje in zmajevali z glavo, ko sem jeseni leta 1930 v nahrbtniku nesel na Planino železen gašperček in dimne cevi«, je rekel gospod Gregorc. »Rad sem hodil na Planino! Pa kaj, ko je bil planinski Dom tako zaseden: Hautežev Janez iz Sidraža je bil pripravljen, da mi za 200 din odstopi kočjo v najem za čez zimo. Hauteževa kočja je bila ena redkih, ki je imela okno. Z bratom Slavkom sva se že jeseni založila s kurjavo, nasušila mahu in trave za udobnejše ležišče in obila sobo z deskami, lepenko in časopisnim papirjem. Bila je pisana, vendar zelo prijetna soba.«

– Pa si vse sam znesil na Planino?

»Nekaj so mi prinesli tudi nosači, največ Angelca Šlebirjeva. Plačal sem dinar in 75 par za kilogram teže. Že jeseni sem se oskrbel z živežem za zimo, da mi ga po snegu ni bilo treba nositi.«

NACE NOVAK
(Nadaljevanje v prihodnji št.)

Turizem v Kamniški Bistrici (IV. del)

Jesen že barva naše gozdove, čudovite in neponovljive kombinacije barv pa navdušujejo sprehajalce, ki so se odločili preživeti prijetne ure v naravi. Ob hladnejših dneh, ko nas v dolini moči dež in ko čutimo, kako nas tipa prehlad, se vrhovi naših vršacev že pobelijo, dolina Kamniške Bistrice pa se umakne v samoto. Letošnji september je prekrizal načrte marsikateremu planincu, saj je sicer čas med avgustom in septembrom najprimernejši za obiske planin. Takrat se namreč umiri poletna vročina, nevihte so redkejše in manj nevarne, v višjih legah pa nas vabi tudi prvo odpadlo listje, ki prej začuti prihajajočo jesen in zimo.

Pretekli mesec nas je presenetil z veliko količino dežja, katerega posledica so bile visoke vode, razmočeni travniki ter blatne in spolzke poti.

Posledica slabega vremena je bil tudi slabši obisk turističnih točk v Kamniški Bistrici. Dom v Kamniški Bistrici, ki se sicer ponša s tem, da ga je obiskal vsak, ki je vsaj enkrat v življenju stopal po kateri od poti na gore v okolici, je bil praktično prazen.

Nadzor nad objektom ima sicer PD Ljubljana Matica, ki kot planinska organizacija skrbi za objekte tako, da najde oskrbnika, ki dom oskrbuje in

nudi gostinske in prenočitvene usluge.

Tako je tudi finančni uspeh Doma v Kamniški Bistrici močno odvisen od tega, kakšno je vreme. V dneh, ko se nad vrhovi Kamniških Alp zbirajo temni oblaki ali pa celo dežuje, bi vse obiskovalce lahko presteli na prste ene roke. Prav zato je objekt pozimi zaprt, saj je število obiskovalcev občutno premajhno, da bi se pokrili vsaj tekoči stroški obratovanja. PD Ljubljana Matica obvešča vse ljubitelje planinskih izletov in naključne obiskovalce Kamniške Bistrice, da bo Dom v Kamniški Bistrici zaprt od 18. 10. 1993 do 20. 4. 1994. V tem času bo Dom odprt le ob lepih nedeljah in praznikih, napovedanih prireditvah in po dogovoru. Podrobnejše informacije in dogovori so možni po tel. (061) 13122-020.

Sicer ima postojanka na razpolago 35 ležišč (v samem domu in v depandansi poleg nje), namenjenih za prenočevanje. Ob lepih (poletnih) dneh lahko hkrati postrežejo kakim 300 gostom, ki jim nudijo vse vrste hrane in pijače po naročilu. Posebno doživetje je nedeljsko kosilo na vrtu, ko vas obdaja venec Kamniških Alp, kakih sto metrov nižje pa šumi Kamniška Bistrica, ki izvira v neposredni bližini postojanke.

Na zidu (pri vходу) visijo pregledna grebenska karta okoliških vrhov, vozni red avtobusa proti Kamniku (drugam ne gre), poštni nabiralnik, ki zbira vaše pozdrave na lepih razglednicah, ki se dobijo v Domu.

V teh dneh opravljajo še zadnja obnovitvena dela na cesti Stahovica–Kamniška Bistrica. Za tiste, ki ste imeli za ženo izgovor, da je cesta za vašega jeklenega konjička preslaba, tako izginjajo še zadnji argumenti proti prijetnemu (jesenskem ali zimskemu) izletu v Kamniško Bistrico. Prejšnji teden so asfaltirali še zadnji odsek od žičnice do doma (začas-

no je položen grob asfalt, kmalu pa lahko pričakujemo tudi gladko plast in oznake na cestišču).

Zanimivi sprehodi, ki jih lahko začnete pri Domu, se ponujajo kar sami od sebe. Krajši nedeljski sprehodi po okolici, ogled spominskega parka (gre za park, ki je posvečen spomenu v Kamniških Alpah ponesrečenih gornikov), krožna pot mimo »Jurja«... Daljši izleti pa naj bi bili v teljensko-zimskih dneh primerni za bolj izkušene, saj gore skrivajo svoje pastene.

Pa lep planinski pozdrav!

IZTOK GRILC

Iz Doma upokojencev

Izlet v neznano

Izlet v neznano je bil nagrada za pravilno rešeno križanko iz našega domskega Glasila. Prejelo jo je sedem izžrebancev. Križanka ni bila lahka, sestavljen jo je naš Beno, mladi sostanovalec, ki je strokovnjak za križanke.

V spremstvu delovne terapevte Darje in fizioterapevta Iva smo se lepega julijskega dne v prijetnem razpoloženju s kombijem odpeljali na

pot in ugibali, kam nas bo ta zanesla. Pot je vodila proti Podgorju, Križu, Komendi, Klancu, mi pa smo še naprej ugibali.

Prijetna vožnja se je nadaljevala. Bilo je po dežju in ne prevročje, spremljala nas je lepa narava in v zelenju in cvetju. Bili smo razpoloženi, med smehom in petjem smo mislili na naš cilj, ki še ni bil znan. Peljali smo se dalje, mimo Cerkelj na Gorenjskem pozdravil grad Strmol potem do Visokega, Britofa pri Kranju, Brda. Na Brezju smo se pripravili za srečno vožnjo. Zdaj smo že vedeli, da se peljemo na Bled, to je naš cilj!

Peljali smo se po lepi Gorenjski do Blejskega jezera. V avtokampu Zaka smo počivali, nato pa odšli v blejsko farno cerkev, kar je bila za nas redka prilika. Imeli smo kaj videti: freske, poseben pa lesteneč, ki zapolnjuje strop in vsebuje 97 enot, kot smo slišali. Ogledali smo si tudi orgle z izrezljanimi stolpiči. Polni čudovitih vtisov smo odpeljali nazaj proti Kamniku.

Ustavili smo se še na Gmajnici, ker je bil čas, določen za izlet, omejen, nismo mogli obiskati še Katarine.

To bomo nadomestili prihodnjic. M. L.

Življenje na sodu smodnika

(Nadaljevanje s 7. strani)

Kot zaenkrat kaže, na to v KIK ni mogoče računati. Mislim pa, da so prebivalci »ogroženih območij«, čeprav so se ta znatno zožila, res upravičeni do neke vrste denarne odškodnine. Če že živijo v »nevarnih pasovih«, pa nimajo kam drugam oziroma hočejo tu ostati, ker je to njihov domači svet, na katerega so močno navezani, naj jim bo težko življenje v teh gričih vsaj malce olajšano. Ali je KIK-u res tako težko odrediti zanje »tiste tolarje«, odgovornim občinskim organom ter službam pa najti ustrezne rešitve, kadar potrkajo na njihova vrata? Ali pa so Košiče res zapisane počasnemu »odmiranju«?

Valentin Zabavnik upa, da se bo vsaj njihovim otrokom nasmehnila malce lepša, če že nevarna prihodnost. Če bodo prebivalci Košič našli na poslušna ušesa, konkretno pomoč, ne bodo več imeli občutka, da so pozabljeni, da ostajajo sami s svojimi skrbmi, da jim nihče ne zna ali noče prisluhniti, da je to le »njihov

problem«, da so si končno celo sami »krivi«, češ kaj pa ostajate tam gori, izselite se drugam. Njihova zemlja ni skoraj nič vredna od dejstva, da je treba begati od Poncija do Pilata za pridobitev gradbenega dovoljenja, nazadnje pa ljudje nalietajo na »rdečo luč« zaradi treh stopenj »nevarnostnega pasu«.

Vsi tisti, ki jih »pokriva« varnostno območje, živijo dan za dnem v strahu pred mogočimi eksplozijami, zato je prav, da kot naši občani zaživijo vsaj za nekaj trenutkov v naši zavesti in obenem odgovornih krajevnih, občinskih in državnih organov (zmanjšanje ali odpis davčnih obveznosti zaradi posebnosti zemljišča).

Mogoče pa se jim le nasmaha rahlo upanje, da bo tudi njim, ali pa vsaj njihovim potomcem, napočila lepša prihodnost. Mogoče ne bodo tako »pozabljeni« in »prezrti« v novi občinski samoupravi. Bo pomislil nanje kdo od CRP-ja (celostnega razvoja podeželja)? Jim bo končno tudi KIK ponudil roko?

JOŽE PAVLIČ

Županje Njive pet let pozneje

Večerilo se je že, bližnji hribi in gore so se odevali v temen plašč, nad Kamniško Bistrico pa se je plazila belkasta megla, ko sem obiskal Marijino kapelico v Županjih Njivah pri Stahovici. Nisem prišel zato, da bi se prepričal, ali se Marijin kip v njej še »premika«, marveč zaradi tega, ker je lepo obnovljena in urejena. Je tudi osvetljena, tako da se je bilo pri njej prav prijetno zadržati, ko se je vedno bolj nočilo. Pod kapelico je šumela Bistričica, okolica je bila umita od dežja ter je dehtela od zgodnjejesenske toplotne in vlage. Pred njo je stal v molitev zatopljen moški srednjih let.

V kapelici je bilo polno rož; te in okrasno grmičevje rastejo tudi na njeni levi strani in jo ločujejo od bližnje asfaltirane ceste. Na desni je leseni Križani ter prostor za sveče. Pred kapelico je lesen klečalnik, prostor okrog nje pa izpolnjuje lepo oblikovano krožno h kapelici se spuščajoče stopnišče. Malo dlje raste oreh.

Pridne roke Marije Mlakar

Za kapelico skrbi sosedka Marija Mlakar, ki jo krasi, čisti in ureja že 22 let. Prej je to delala njena mama Ivanka.

Marija je bila tudi pobudnica njene obnove. Maja 1992 so najprej uredili okolico, letos pa kapelico v celoti. Lastnico parcele Pepco Balantič so prosili, naj jim za ureditev okolice kapelice odstopi malo zemlje, v kar je privolila. Pri obnovi so segli po prvem načrtu dipl. inž. arh. Tomaža Schlegla iz Kamnika in ga le deloma uresničili. Njegov načrt namreč predvideva ureditev okolice prav do Bistričice. Schlegl pa je naredil še drugi načrt, in sicer za urejen, pokrit romarski prostor, v katerem naj bi zavzemala osrednje mesto ravno kapelica.

Obnova in blagoslovitev

Mlakarjeva je za obnovo kapelice pridobila upokojenega tesarja Ivana Trobevška, upokojenega mizarja Franca Ajdovca in svojega moža, delavca Jožeta, vsi iz Županjih Njiv. Jože je prispeval les, bakreno kritino je naredil klepar Miran Rebernik iz Zagorice, kapelico je prebelil pleskar Zdravko Potočnik iz Kregarjevega, zidarska dela je opravil Franc Erjavšek iz Stahovice, streho sta uredila Ivan Trobevšek in Jože Mlakar. Kip Lurške Marije je obnovil Albin Škrjanec iz Most pri Komendi. Imel je precej

zahtevno delo, saj ga je prejšnji »umetnik« poslikal popolnoma napačno, Albin pa je kipu vrnil lurško podobo. Da gre za upodobitev Lurške Marije, pričujejo tudi besede pod kipom Brezmadežno spočetje sem ter nazazana votlina za njim.

Lepo obnovljeno kapelico je 27. junija blagoslovil stranjski župnik Anton Bečan. Pri tem obredu so se zbrali prebivalci Županjih Njiv in drugi, pel je stranjski mešani cerkveni pevski zbor France Gačnik. Tudi Marija je njegova članica.

Oskrbovalka kapelice ni vedela povedati, koliko je kapelica stara. Nekoč je bila veliko skromnejša. Od časa do časa so jo tudi obnavljali. Da je bila tega res potrebna, se je najbolj pokazalo po 13. maju 1988, ko so ljudje začeli vedno pogosteje prihajati k njej zaradi dozdevnega »premikanja« Marijinega kipa. Ko so delali asfaltno cesto mimo kapelice, so z zunanje strani narinili pesek k že tako nizko stoječi kapelici. Svoje so potem še naredili številni obiskovalci. Kapelica je bila počrnela od sveč, njena okolica pa bolj ali manj pohojena, onesnažena, tako da je imela Marija veliko dela z njenim urejanjem in čiščenjem.

Ker so obiskovalci podarjali denar, je začela misliti na njeno

Marijina kapelica na Županjih Njivah

obnovo, vendar je pri tem nalezela na precejšnje nasprotovanje določenih ljudi, tako je bila kapelica tri leta, čeprav je k njej prihajalo mnogo ljudi, v slabem stanju.

Premaknilo se je na posredovanje Ljudmile Pangracije iz Gradca, ki je začela sem voditi zdrave in bolne ljudi iz Avstrije. Priskrbela je denar za beljenje kapelice in za delavce. Do

tega je tudi prišlo, vendar so bila dela izvedena nestrokovno.

Ljudje še vedno prihajajo

Ko so napočili »drugačni časi«, je Marija s sosedi začela razmišljati, da bi kapelico temeljito obnovili in uredili nje- no okolico. Danes so veseli, da se jim je posrečilo, obiskovalci, ki še vedno prihajajo, pa zadovoljni. Največ jih je ob sobotah in nedeljah, na Marijine praznike. Ne mine pa dan, da ne bi bilo nikogar. Med tednom prihajajo posamič, ob koncu pa organizirano, z avtobusi. Največ je Štajercev, ki se tu ustavljajo na poti na Brezje ali ob vrnitvi domov. Precej jih je tudi z Gorenjskega. Obiskovalci molijo potihno in na glas, pojejo Marijine pesmi. V marsikaterem očesu se utrne solza.

Marija je še posebej zadovoljna, ker vidi pri »romarjih« pravo pobožnost. Nič več ni tistih radovednežev, ki jim je bilo le do senzacije, nekateri so tudi delali zgago, ampak prihajajo pravi verniki, ljudje v stiskah in bolni, da bi pri Mariji dobili pomoč, tolažbo. Marsikateri ji je že potrdil, pa tudi drugim, da se mu je tu zdravje popravilo, da se bolje počuti, nekateri so baje celo ozdraveli, da se tudi zdravniki, ki so jih zdravili, čudijo. Nekateri bolniki prihajajo sem od časa do časa, da se telesno in duhovno okrepijo.

JOŽE PAVLIČ

(Nadaljevanje prihodnjič)

S kolesom po deželah Beneluxa

Prenekatera kamniška dušica nas je že uvrstila med staro šaro. Če ne nas, pa vsaj naše jeklene konjičke, s katerimi smo kolesarske popotnice, združene v **Sportno kulturno društvo DOBER DAN, NAŠI**, prebrcale kar lep kos zemeljske krogle. Potovanja v sosednje dežele spadajo res že v polpreteklost, Kanada in Avstralija pa sta odmaknjeni le nekaj let. Potem je prišla vojna in z njo časi, ki so nekoliko zavrlji naš polet, a ne za dolgo. Kajti že proti koncu leta 1991, ko so bile vse oči in srca Slovenk in Slovencev uprta proti Evropi, smo se tudi me, kolesarske potepinke, odločile, da pojedmo prav tja – v srčiko Evrope, ki nas je sprejela v »evropsko bratovščino«.

Pa smo šle. S polno dobre volje in zvedavosti, meseca junija 1992.

Bil je 13. julij, ko je naš super mehanik Franc'1 s starim in zmanjšan kombijem pobiral našo prtljago, me pa smo se tega sobotnega popoldneva še pridno vrtele okoli štedilnikov. Kot vedno pred našim potovanjem, je dela prav zadnje urice preveč, kajti zadnji napotki za vodenje gospodinjstva so zahtevna in hudo naporna reč. Pa tudi slovo od naših mož, otrok in vnučkov, kljub veselemu pričakovanju ni mačji kašelj.

Na poti proti srcu Evrope

V zgodnjih nočnih urah smo bili zbrani. Naš mehanik za volanom, me kolesarke pa z njim: **Mari Perčič, Mojca Korošec, Katarina Rožman in moja malenkost**. Z nami so bila seveda tudi naša kolesa in pa obilna popotnica, brez katere bi bilo naše potovanje osiromašeno. Dobre volje smo se zapeljali proti mejnemu prehodu Podkoren. Carinik si je sumljivo ogledoval naša kolesa, ki so vzorno pošlittana in zavarovana z velikimi kartoni skrivala serijske številke, ki jih je uradni mož na vsak način hotel videti. Komaj smo ga prepričale, da ne gre za »šverc«, ampak le za prevozne konjičke, brez katerih na naše potovanje ne moremo (ja, kakšne kolesarke bi pa bile brez koles). Nerad je popustil, naša dobra volja pa se je v trenut-

ku vrnila. Le Franc'1 se je zaskrbljeno držal za volanom, saj ga je dolga vožnja pred nami zelo skrbel. A ga je skrbi kmalu odredila Katarina, ki ga je nadomestila in le nekaj trenutkov zatem je tudi naš edini moški ves blažen dremal poleg nje.

Kljub dolgi vožnji je čas hitro minil. Po štirinajsturni vožnji in 1400 kilometrih prevožene poti smo se bližale cilju – nemško-nizozemski meji. Podoba mejnega prehoda je bila tu povsem drugačna. O carini ni bilo ne duha ne suha in za nas ter za naša kolesa nikomur ni bilo mar.

Tudi podoba dežele je bila tu drugačna. Popeljale smo se mimo nepreglednih travnatih pokrajin, posejanih s farmami. To so ljubke hiše s hlevi, prav nič podobnim našim. Hiše so zidane, vsa okna imajo živahne dopadljive senčnike. Hlevi so leseni in »pokriti« s sivimi slamenati »klobuki«. Pašniki z živino so idilični, zato je bil pogled z avtoceste nadvse prikupen. Namesto betonskih ali železnih ograj so ob cesti električni pastirji. Občudovale smo tudi prekrasne konje.

Številne mlake so bile prekrte z odejo lokvanjev in zlatič. Ob cesti pelje tudi »obvezna« kolesarska pot, brez katere, kot smo kasneje ugotovile, ni niti košček dežele Nizozemske. Res, kot je tudi res, da je na vsaki še tako majhni rečici – barčica.

UIT – izhod – in že smo zapeljale z glavne ceste mimo rumeno zelenih travnatih preprog proti Groningenu. Pred nami in za nami je bilo vse polno avtomobilov, a noben brez kolesa na prtljažniku. Tako smo se prepričale, da smo prišle v čisto pravo deželo – Nizozemsko.

Pozno popoldne smo bile na cilju – a le z najetim kombijem, kajti od tu se je naša kolesarska tura šele začela. Zato je bil, kot vedno na naših potovanjih, zvečer običajni »bojni« kolesarski posvet, ki smo ga opravile kar v restavraciji hotela, kjer smo ob kozarcu dobrega piva kovalale načrte za naslednji dan.

Na poti sožitja s čudovito deželo

To prelepo in tudi dolgo turo (ojej, 165 kilometrov za prvo eta-

po ni malo) smo poimenovala kar s potjo sožitja s čudovito deželo. Vse dolge kilometre smo prevozile po tlakovanih kolesarskih poteh, ki so sicer zelo varne in dovolj široke za živahni kolesarski promet, le malce neudobne so za kolesarkine »zadke«. Ker pa smo bile nagrajene s čudovito pokrajino, je bilo trpljenje sladko. Videle smo prve mlane na veter: nostalgčno stare in tudi sodobne, ki pa se po lepoti ne morejo spogledovati s »starci«. Zelo ljubke so male hiške, podobne hišicam za palčke. A so med njimi tudi farme, ki spominjajo na podeželske gradove.

Nizozemska pa ni samo dežela vetra, ampak tudi kolesarjev. V šolo in na delo se vozijo vsi vsaj del poti s kolesi, ki jih »parkirajo« v obveznih posebnih prostorih ob avtobusnih postajah.

Me smo bile od lepot in zanimivosti vse prevzete, naš Franc'1 pa manj, saj njegov jekleneč ni smel vstric z našimi konjički. Največkrat ga je njegova pot vodila daleč od naše. Nesrečnež se je nemalokrat celo izgubil, tako da smo se našli šele po nekaj urah in več deset kilometrov poti.

A ni bil nesrečen samo on. Tudi nas je vsa stvar hudo skrbel, saj so bile z njim »izgubljene« tudi vse naše dobrate iz popotniške malhe.

Prav prvega dne se nam je pripetila ta »sitnost«. Od utrujenosti so se nam že kazale pikice pred očmi, da o žeji in lakoti sploh ne govorim. Za nami je bilo že več kot sto kilometrov vožnje. V žepih smo imele le toliko drobiža, da smo si v slaščičarni ob poti pogasile žejo, ob pogledu na vabljive slaščice pa smo le debelo požirale slino. Namesto malice je v našem žepu ždela le fotografska skatlica, ki nas je, revice, ovekovečila za vse večne čase. Pri tem nam je pomagal prijazen popotnik, ki se je potem, ko je naredil »škloc«, odpeljal naprej. Če to ni srečen slučaj, je pa coprnija, kajti prav tega popotnika je srečal tudi naš izgubljeni sofer in ga povprašal za »fir damen mit rote bluzen – bickel«. Tako nas je to srečno naključje zopet združilo in prineslo

obilno veselja in zadovoljstva. Po dolgem času smo zopet nadaljevali pot skupaj. Me po desni, Franc'1 pa po levi strani po nasipu ob pustem morju. Tu smo našli tudi prostor, kjer je kmalu zadišalo po Mojčinih zrezkih, ki so nam po obvezni Knorrovi juhi šli v slast. Preostalih petdeset kilometrov, čeprav pustih in nezanimivih, smo premagali, kot bi mignil, na cilju pa smo obudile tradicionalno (kot na vseh preteklih potovanjih) proslavljanje zmage po premagani poti – z za-maškom viskija. Naš sofer je bil deležen celo dveh in še pohvale od Katke: »Don's si mi pa bil všeč, ker si se tako znajdu!« Je bila izdajalska rdečica na njegovem obrazu zadrega ob pohvali ali posledice dobre kapljice?! Lahko le ugibamo.

Bil je že skoraj večer, ko smo zaključile prvo pot s kolesi – od Groningena do Den Helder.

IVANA SKAMEN
(nadaljevanje prihodnjič)

Časnikarjeva gobarska sreča

Tudi časnikarji imamo včasih srečo pri gobarjenju. Ko sem 16. oktobra iskal primeren kraj, s katerega bi fotografiral župnijsko cerkev sv. Ane v Tunjicah, sem med listjem in praproty v gozdu pod Tunjicami opazil velikanski, svetlorjavi gobji klobuk. Pritisnil sem na sprožilec »nikona«, nato pa se približal gozdnemu parobku. Kar nisem mogel verjeti – bil je čisto pravi jurček! Malo dlje pa še precej manjši bratec. Seveda sem oba vzel s seboj.

Radovednost mi ni dala miru in doma sem velikana izmeril čez klobuk kar s šiviljskim metrom. Nameril sem 34 cm, tehtnica pa je pokazala »le« 1.150 gramov. »Bratec« je tehtal skromnih 160 gramov. Oba sem fotografiral za družinski album, nato pa se posvetil rezanju. Najprej manjšega gobana. Bil je popolnoma zdrav, če-

prav ga je polž pojedel skoraj polovico, malce pa se ga je lotil tudi po klobuku.

Zvedavo in tudi malce nestročno sem se lotil velikana. Najprej sem z njega odstranil nekaj bukovih listov in listni drob, nato pa zarezal v klobuk. A, glej ga zlomka, meso je bilo že precej črvido. Slutil sem, da bo tako, kljub temu pa se nisem jezil, saj je bil jurček doslej moja daleč največja in najtežja »gobarska trofeja«. Romal je v tisto posodo, ki je namenjena biološkim odpadkom, meni pa bo ostala spominska fotografija na gobarsko (ne)srečo. Zal vam še ne morem pokazati fotografskega dokaza, kajti slikal sem na difilm. Najbolj pa me je prese-netilo dejstvo, da sem tega jurčka našel čisto slučajno, kar je rado pri gobah pa tudi čem drugem.

JOŽE

Na vsaki rečici – barčica.

Planinski kotiček

Yosemite 1993

Alpinistični odsek kamniškega planinskega društva prireja ob 100. obletnici ustanovitve organiziranega planinstva v Kamniku odpravo v gorstva Združenih držav Amerike. Osnovno delovanje odprave bo na področju narodnega parka Yosemite v Kaliforniji, kjer so svetovno znane stene El Capitana in Half Doma.

V teh stenah so Američani v sedemdesetih letih razvili vrhunsko tehnično plezanje v visokih stenah (stena El Capitana je visoka 1000 m), nato pa v drugi polovici sedemdesetih in v začetku osemdesetih let še prosto plezanje, ki se je začelo s treningi po bolvanih in krajših stenah, nato pa prešlo tudi na velike kopne stene. Kakor je Himalaja središče in pojem za doseganje največjih alpinističnih dosežkov, Chamoni svetovno središče alpinistov, tako so Yosemite svetovno plezalsko središče za tehnično in tudi za prosto plezanje.

V teh stenah kamniški alpi-

nisti še niso plezali, čeprav je bila že v začetku sedemdesetih let tam slovenska odprava. Vanjo sta bila izbrana tudi Janez Kosec in Bojan Pollak, ki pa sta morala zaradi službenih razlogov udeležbo zadnji trenutek odpovedati. Tudi pozneje so mnogi člani kamniškega AO želeli obiskati te stene, vendar je vse do letos ostalo le pri željah.

Letos pa je ta želja postala tako močna, da so jo sklenili tudi uresničiti. Glavni pobudniki so bili Jože Hribernik, Klemen Mali in Robert Poličnik. Ko so ti že pošteno zastavili z delom, a kot pripravniki sami ne bi smeli iti na odpravo, se jim je pridružil tudi Marko Prezelj, ki je kot alpinistični inštruktor na odpravi odgovoren za Jožeta in Roberta, saj fantom ni uspelo zbrati dovolj denarja (potrebno je okoli 2.500 USD na enega), da bi lahko šli vsi na odpravo in tako je moral Klemen ostati doma. Zato pa so se tej odpravi pridružili dru-

gi slovenski alpinisti: Silvo Karo, Marija in Andrej Štremfelj, ki pa bodo delovali verjetno povsem samostojno.

Seveda to ni odprava v klasičnem pomenu besede. V Ameriki bo vsak deloval povsem samostojno, v samostojni navezi, odvisno od trenutnih razmer in razpoložnosti. Zato so temu tudi primerni cilji: preplezati nekaj smeri najvišjih težavnostnih stopenj v El Capitanu in Half Domu, pa tudi v drugih plezališčih v zahodnem delu ZDA.

Glavni del odprave je šel na pot v sredo, 15. septembra, Marko Prezelj pa že en dan prej. Vrnili se bodo predvidoma čez dober mesec in pol. Kamniški del so materialno podprli predvsem Športna zveza občine Kamnik, Planinsko društvo Kamnik, Alpinistični odsek Kamnik, Fond za odprave AO Kamnik, Planinska zveza Slovenije, trgovina ALP SPORT, gostišče »Pod skalco«, kavarna »Veronika«, gostišče »Pod gradom«, picerija »Napoli« in zlatarstvo »Stern« iz Kamnika, Uršič - izdelava pekarstkih strojev iz Vrhopolja, gostišče »Pri mejašu« s Črnicca, »LEMA« iz Radomelj in Srečo Krmavnar iz Komende.

BOJČ

Planinske kočice

Začetek letošnje jeseni je bil deževen. Od druge polovice avgusta naprej skoraj ni bilo konca tedna brez dežja. Kljub temu sta bili obe planinski postojanki, ki ju oskrbuje PD Kamnik, odprti. Vendar sta v glavnem samevali, tako da je bil oskrbnik vesel vsakega obiskovalca, ki je bil precej redek. Kočekov dom na Korošici so zaprli že v začetku septembra in je bil občasno odprt samo ob lepih koncih tedna.

Od desetega oktobra naprej pa sta zaprti tudi Kamniška kočica na Kamniškem sedlu in Cojzova kočica na Kokrškem sedlu. Odprti bosta zopet v drugi polovici junija prihodnjega leta. Edino na Kamniškem sedlu lahko kdaj pa kdaj najdemo kočico tudi odprto, ko jo bo prišel skrbni gospodar Janez pregledat in prezračiti. Toda normalno bo kočica zaprta.

Celo leto pa sta odprta oba bivaka, ki sta na kamniški strani, nad dolino Bistrice. To sta bivak Pavleta Kemperleta pod Grintovcem na Velikih podih, ki ima popravljena vrata in je tako spet uporaben, in Bivak pod Skuto na Malih podih, ki ga AO Ljubljana-Matica vzdržuje, zato je v zelo dobrem stanju.

Seveda pa se obiskovalci sedel in Korošice lahko zatečejo tudi v zimске sobe. Te so v vseh treh kočah in nimajo zaklenjenih vrat, tako da so dostopne vsakomur. S tem so jim popolnoma prepuščene na milost in nemilost. Zato se tu ponovno obračam na vse obiskovalce zimskih sob, tudi tiste, ki v sobo samo pokukajo, da jih primerno vzdržujejo: da odnesejo vse smeti s seboj v dolino, jih pospravijo, ne uničujejo opreme, zložijo odeje in skrbno zaprejo okna in vrata, da ne bi veter vanje zanesel snega. V nobeni od teh zimskih sob, kakor tudi v obeh bivakih, ni ne štedilnika in ne peči. Zato mora tisti, ki bi rad popil kaj toplega, to prinesiti s seboj ali pa pogreti na kuhalniku, ki ga prinesejo s seboj. Tisti, ki pa bi rad prenočil, naj le prinese s seboj tudi spalno vrečo, čeprav je za prvo silo na razpolago nekaj odej.

Pa še to! V sklopu raziskav podzemskih voda je prišla na vrsto tudi Korošica. In če jo boste v kratkem obiskali, še predno zapade sneg, boste v koritu, pri katerem so se poleti napajale krave, lahko videli vodo izrazito zeleno-rumene fluorescentne barve. Sicer ni strupena, vendar je zaradi svojega videza popolnoma neprimerna za pitje. Zato si raje priskrbite vodo pri studencu, slabih pet minut stran od kočice.

KOROŠICA '93

Po nekaj letih se je vreme usmili »visokogorskih nogometašev«. Za soboto je bil sicer res napovedan dež, ki je v krajših presledkih tudi čisto zares padal, zato pa naj bi bila vsaj nedelja suha. In je res bila, tako da smo 10. oktobra 1993 lahko odigrali najvišjo letošnjo nogometno tekmo v naši državi.

Nedeljsko jutranje nebo nad gorami je bilo umito, brez enega samega oblaka. Prelepe jesenske barve rdečih bukev, rumenih macesnov in temnozelenega rušja so žarele v soncu. Čudovit razgled je še povečevala dobra vidljivost izpranega ozračja, tako da so noge kar same hoteli iti v višave, kjer pa je pihal dokaj močan veter. Čez dan se je vreme sicer poslabšalo, vendar so se oblačna razdobja še vedno menjavala z vedno krajšimi sončnimi.

Do napovedanega časa se je na Korošici zbralo kar precej ljudi, kljub temu da kočica ni bila odprta. Vsi sicer niso prišli igrati nogometa, vendar jih je lepo jutranje vreme priklicalo v višave. Žal ni bilo veliko predstavnikov dežele Štajerske in je zato moral edini obiskovalec, ki živi na štajerski strani kranjsko-štajerske meje, zbrati svoje moštvo med ne povsem čistokrvnimi štajercji in štajerkami. Zato je bilo Kranjcev v začetku skoraj premalo, ker je večina hotela igrati za

Štajerce, saj danes v našem športu skoraj ni več pomembno, kdo je pravi domorodec in kdo »delavec na začasnem delu v tujini«. Da pa sta bili na začetku tekme obe mošti številčno izenačeni, je poskrbel Genadij, ki je z vrha Ojstrice pohitel navzdol in še pravočasno zasedel svoje mesto v moštvo Kranjske.

Po običajnih pozdravih obeh moštveh in zrebanju z na igrišču najdenim kovancem za deset grošev, se je točno popoldne tekma začela. Obe strani sta navallili z vso močjo, tako da so že po nekaj minutah vsi igralci čutili 1800 metrov nadmorske višine. Vendar v nemi ni ponehala. Vsi so se borili kot levi, posebej še zato, ker so sem in tja igrali kar dva športa istočasno: nogomet in golf. Žoga je namreč od časa do časa veselo poletela v luknje, ki jih je na robu igrišča izkopal voda ali pa so tam kar tako. Sicer pa je bilo igrišče tako veliko, ni bilo outa, saj je segalo na jugozahodni strani do vrha Lučkega Dedca (2023 m), na severni strani pa celo do vrha Ojstrice (2350 m). Toda zadetek bi veljal samo, če bi žoga prišla v gol s prave strani.

Kljub neizprosni boju, lepim podajam in ostrim strelom, kljub vzpodbujanju in požrtvovalnemu boju obeh vodij moštveh, kamniškega veterana Iva in edinega Štajerca Matevža, kakor tudi vseh ostalih članov obeh moštveh, se je tekma v dogovorjenem času končala neodločeno. Nato sta bila odigrana še dva podaljška, ki pa sta samo še potrdila izenačenost moštveh. Zato je bila končna odločitev prepuščena streljanju enajstmetrovk na prazen gol. Tu pa je bila športna sreča bolj naklonjena gostom. Samo igrišče namreč že leži na štajerskem ozemlju. Tako je bil končni rezultat tekme 2:0 v korist ekipe Kranjske. Obe moštvi sta se obnašali zelo športno, tako da sodniku ni bilo potrebno podeliti ne rumenih, ne rdečih in ne črnih kartonov.

PRVA TURA ALPINISTIČNE ŠOLE

V letošnjo alpinistično šolo, ki jo organizira AO PD Kamnik in se je začela že 23. septembra, se je vpisalo kar 12 ljudi, od tega 9 deklet in trije fantje. Verjetno to število še ni končno, ker bo gotovo še kdo prišel, marsikdo pa se bo tudi premislil, ker pač ne bodo izpolnjena njegova pričakovanja.

V nedeljo, 10. oktobra, je bila tudi prva tura letošnje alpinistične šole in sicer na Korošico čez Skok in Šraj pesek. V četrtek se je za turo odločilo kar 9 tečajnikov, toda na samo turo so prišli samo štirje. Verjetno so se ostali ustrašili slabega petkovega in sobotnega vremena in niso pričakovali, da bo v nedeljo lepo in tudi še ne vedo, da je potrebno spoznati gore v vsakem vremenu.

Namen te ture je bil predvsem spoznavni, da udeleženci vidijo, da je v klasičnem alpinizmu osnova predvsem hoja: hoja do stene, hoja po plezanju nazaj v dolino, pa še veliko hoje vmes. Namen je bil tudi ta, da spoznajo plezalsko zanimivost del Kamniških Alp: Vežico, Vršiče, Lučkega Dedca in dostope do njih.

Ker je bilo vreme primerno, so naredili tudi plezalni vzpon, Lukmanovo smer v Vršičih, ki sta jo preplezala Alenka Dobril-Zlatnar z inštruktorjem Matejem Humarjem in Gorazd Matič z Damjanom Čibejem. Ostale pa plezarija še čaka, če bodo le dovolj vztrajni in, če bo vreme primerno, še ta mesec.

Za tiste, ki jih bolj mika samo plezanje in ne toliko hoja, narava in gore, pa je organizirana šola športnega, prostega plezanja, ki se je začela 15. oktobra. Ta se bo odvijala predvsem na umetni steni v telovadnici in pa na naravnih stenah plezališč širom Slovenije. Vse informacije o tem daje Damjan Čibej, ki šolo tudi vodi.

BOJČ

Slovenski alpinisti na K2 (I.)

Otožno zmagoslavje

Na odpravo K2 sem se prijavil z nič kaj velikim upanjem, da bom izbran. V začetku februarja pa mi je načelnik KOTG Tone Škarja po alpinističnem sestanku povedal: »Izbran si v moštvo odprave K2. Pa kondicijsko se dobro pripravite.« Postalo mi je kar vroče.

Po začetnem navdušenju so se kmalu začele težave. Odhod smo načrtovali za začetek maja. Do takrat pa je bilo le slaba dva meseca. V tem času sem moral doma poskrbeti za drva za naslednjo zimo, pripraviti vrt ter prekriti streho na hiši. Potem pa zobje, res da me niso boleli, vendar jih je bilo treba pregledati in popraviti kakšno staro plombo. Tudi popravilo zob je uspešno steklo in tri dni pred odhodom sem imel nekaj zamenjanih plomb, ostali zobje pa so bili dobri. Zaradi zob sem potlej lahko mirno spal. Naslednji problem je bil tako velik, da bi lahko resno vplival

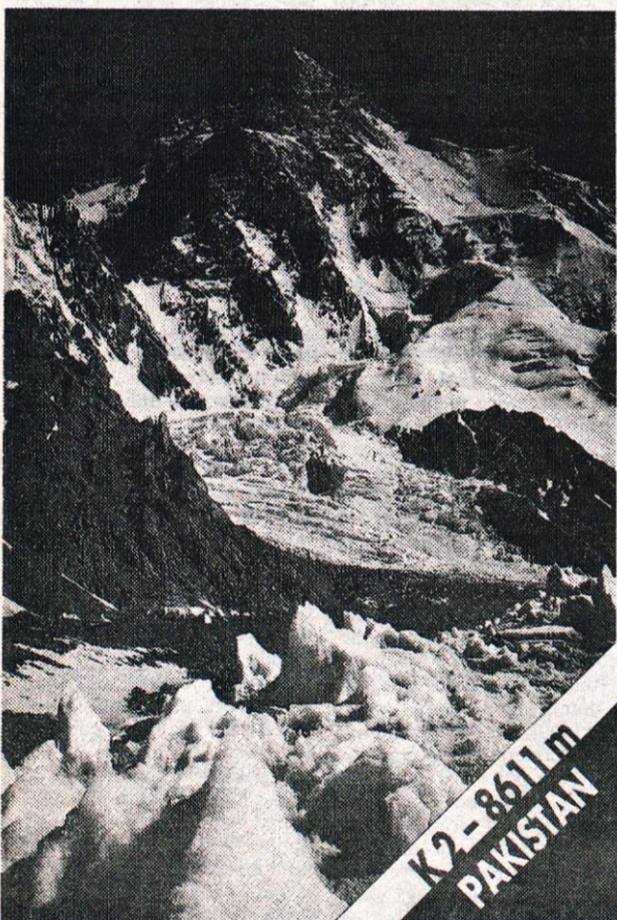
na mojo udeležbo na odpravi. To je moja odsotnost iz podjetja za tri mesece. Pooblaščen za kadrovske in pravne zadeve v podjetju so mi zagotovili, da mi bodo odsotnost vsekakor omogočili, vendar s plačanim dopustom ne bo tako, kot je bilo pred leti. Ker gradim hišo in imam dva otroka, me je to spravilo v rahlo dilemo. Tudi ostali člani imajo podobne probleme, vendar ne vsi. Nekaj dni pred odhodom mi določijo, da dobim le sedem dni plačanega dopusta, mesec dni neplačanega, ostalo pa mirovanje. To mi je pokazalo, kako neurejen je status športnika na državni ravni.

Sestankovati smo začeli sredi februarja. Razen Grošlja in Karničarja osebno nisem nikogar poznal, vendar smo se hitro spoprijateljili. Imeli smo veliko dela. Vsak je imel določeno nalogo, ki si jo je sam izbral, ali pa mu jo je določil vodja. Del

je vsak zase. Doma pa se nam je nabirala oprema za odpravo. Proti koncu aprila smo vso opremo pripeljali v Ljubljano na PZS, kjer smo jo pakirali skoraj cel dan. V naslednjih dneh smo z avionom poslali okrog 1400 kg opreme in hrane v Islamabad.

Tudi naš odhod se je hitro bližal. Težko sem čakal na ta dan in se ga hkrati tudi bal. Končno je bilo vse urejeno in 9. maj je bil določen za odhod. Že ob 8. uri smo se zbirali na brniškem letališču. Člani odprave se med seboj skoraj nismo pogovarjali. Rajši smo se pogovarjali s svojimi, ki nas bodo čakali dolge mesece. Nam bo čas hitreje mineval, ker se na odpravi vedno kaj dogaja, doma pa gre vse bolj ali manj po ustaljenih tirih in je zato nekoga, ki je v stalni nevarnosti, da se mu kaj zgodi, zelo težko čakati. Osebno prtljago smo hitro spravili čez tehtnico. Potem ni bilo več zadržkov. Čudno je tako slovo, nikoli ne veš, kako bo. Skoraj vedno je nekdo junak ali poraženec, lahko pa tudi invalid, v najslabšem primeru pa lahko ostaneš kar tam, med mogočnimi gorami. Vsi smo se tega prav dobro zavedali. Ko se je avion s polno močjo pognal po pisti in se začel dvigati, je Karničarjeva dveletna Doroteja izbila sodo dno z vzklikom »Ati, ati...«. Tedaj je le malokdo lahko v sebi zatrl solze, ki so nam silile v oči.

Nas pa je vodila, pot v Zürich, Amsterdam, Karači in proti končni postaji - Islamabad. Tu nas je v vzhodnjakem vrvežu čakal Slovenec Sergej, ki ga nekateri poznamo že iz Nepala in šef agencije Adventure Ašraf. Že takoj se je pokazala prednost potovanja preko agencije. Čakal nas je s kombijem, na katerega smo naložili vso našo prtljago, in nas nato odpeljal v hotel, za katerega se je naš vodja že prej dogovoril. Vsa prtljaga, ki smo jo poslali konec aprila, je srečno prispela do Islamabada. Tu pa jo je prevzela agencija, ki organizira naše potovanje, in jo shranila v prostorih hotela, kjer smo se nastanili. Zaradi tega so stvari hitreje stekle, kot smo predvidevali. V hotelu so se nam pridružili Mehikanec

Carlos Carsolio, Anglež David Scharman in Šveda Göran in Josephina. Vodja Tomaž je urejal papirje na policiji, ministrstvu za turizem in položil avans za helikoptersko reševanje. Ko je bil na ministrstvu za turizem, ga je obiskal novinar in naslednji dan je v časopisu THE NEWS izšel članek o naši odpravi. V njem je zelo kratko in jedrnatno pisalo o načrtih naše odprave ter da je najvišji

slovenski vrh visok komaj 2864 m.

Naslednji dan je k nam prišel kuhar Ghulam Mohamad. Viki, ki je zadolžen za hrano, ga je vzel pod svojo »komando«. Skupaj sta nakupila še veliko hrane in kuharskih potrebščin. Tudi zvezni oficir je že poklical po telefonu in se pozanimal za opremo, ki mu pripada. Kmalu zatem je prišel v hotel. Bil je prijazen mlad fant, vendar očitno zelo razvajen. Po činu je kapetan, na kar je zelo ponosen. Kadar ga je kdo poklical po imenu Kholid, ga je popravi: »Kapetan Kholid.« Ker smo takoj opazili, kako je nor na čine, smo Boštjana, ki služi v vojski in ima čin vodnika, takoj povišali v majorja. Potem sta major Boštjan in kapetan Kholid po spisku pregledala vso opremo, ki pripada zveznemu oficirju.

(Nadaljevanje prihodnjič)

RADO NADVEŠNIK

AV SERVIS RTV
KONCILIA
Vrhpolje 41, Kamnik
(v gasilskem domu)
tel. 831-383

POPRAVILO

televizorjev,
videorekorderjev in
radijskih aparatov.

Odprto od 9. do 12. in od
15. do 18. ure, ob sobotah
od 10. do 12. ure.
SE PRIPOROČAMO!

PREMOG

- lignit kocke 6.000 SIT, kosi 6.500 SIT
- rjavi iz Zagorja 12.000 SIT

Popust za plačila z gotovino.
Garantiramo kvaliteto.

Prevoz brezplačen.

Možnost plačila z odlogom ali na tri čeke.

TAMARČEK d.o.o., Kranj
Tel. 064-21-50-47 ali
06-09-61-17-60.

SHARP
SERVIS
MENGEŠ
73 84 09

Zapisi v Kamničanu — 3. 8. 1935

Uresničene sanje

Do starih zapiskih Kamniške podružnice S. P. D. priobčil dr. K. J.)

Podružnica v Kamniku je bila ustanovljena že leta 1893. kot najprva podružnica slovenskega planinskega društva.

Že takoj po svoji ustanovitvi se je začela baviti z mislijo, da na Kamniškem sedlu postavi svojo kočo, toda šele leta 1902. — v desetem društvenem letu — je storil odbor potrebne korake, sestavil načrte, nabral nekaj denarja, dobil od meščanske korporacije potrebni les in dovoljenje za stavbo in na občnem zboru, ki se je vršil dne 28. februarja l. 1903., z veseljem poročal, da je gradnja kočice zasigurana in da se bo v kratkem začelo z delom. Takrat je bil tajnik podružnice navdušeni planinec in turist Kos Miha, učitelj na Homcu, in ta je v svojem obširnem poročilu že vnaprej slikal krasni položaj in velike udobnosti projektirane kočice, na koncu svojega poročila pa navzočim zborovalcem povedal sledečo povest, ki je ohranjena v spisih podružnice:

Dne 24. avgusta t. l. se je vračala trojica turistov s Košutine po Mokrici v bistriško dolino. Po poti je eden zagovarjal gada, drugi pripovedoval o lovu na jelene, tretji pa pravil o tem, koliko lobanj medveda brlogarja je že izkopal v medvedji jami na Mokrici. Vsi trije pa so se jezili, da je Mokrica tako strma in da se pot, četudi navzdol, tako vleče.

Ko so prišli v dolino, došel jih je star možakar, in ko je od njih zvedel, da prihajajo s Košutine, jim je povedal, da Košuto tudi on dobro pozna, ker tam pase ovce. Pravil jim je, da je pod njo in Mokrico nekdanje veliko jelenov in da se zato ta gora zove Košutna, da pa sedaj jelenov ni več, ker so jih, še ne dolgo tega, postrelili. »In če se gospodom ne zamerim, č je nadaljeval, »povem vam lahko zgodbo, ki se je v tej dolini pred davnim časom pripetila lovcu, ki je šel na lov na jelene.«

Prosili so ga turisti, naj jim jo pove, in on je začel:

Neki gospod je šel z lovcom na jelene in košute v dolino Korošico pod Košutino goro in Mokrico. Lovčevi psi spode košuto. Gonili so jo po dolini proti gori. Gospod in lovec sta nekaj časa čakala, potlej pa je rekel gospod: Jaz grem domov, ti pa počakaj; ob enajstih bodo psi košuto prignali nazaj, ti jo pa ustrelil.

Ko je ta gospod odšel, pride iz zemlje po luknji menih.

»Koga čakaš?« vpraša menih lovca.

»Ob enajstih bodo psi prignali košuto in jaz jo bom ustrelil,« pove lovec.

»Ne bo je danes ob enajstih, šele jutri ob enajstih jo bodo prignali; pojdi

z menoj, saj utegneš, boš kaj videl,« mu prigovarja menih.

Lovec je bil radoveden in ne boječ človek: takoj ga je bila volja iti z menihom. Šla sta potem v tisto luknjo pod skalo, od koder je bil prišel menih. Nekaj časa sta hodila po temnem, pa kmalu se je pokazala svetloba. Prideta noter pod zemljo, kjer je bila velika ravnina, zadaj pa strašno visoki snežniki. Kar so oči nesle, povsod je bila po ravnem polju strašno velika vojska, vojska samih turistov: turistovka pri turistovki, turist pri turistu, vsi oboroženi z gorskimi palicami, cepini, v čevljih, podkovanih z žebli-ledniki, kremžarji in drugim turistovskim orožjem. Njih oficirji so nosili še vrvi. V sredi med turisti pa je sedel pri mecesnovi mizi, kakor kralj Matjaž, kralj turistov, zaostali pipar Miha. To je bil njih komandant. Spal je, rdeča brada mu je že v tretje prirasla okoli mize. Zraven sebe je imel poveznene skleda, pod skledami pa cepine.

Menih je rekel lovcu: »Potegni za cepin, pa počasi ga izvleci izpod skleda!«

Ko pa je prijel cepin, da ga je premaknil, se je vsa vojska premaknila. Ko ga je na pol potegnil ven, je rekel menih:

»Hitro ga ven potegni!« Lovec uboga, potegne cepin in naenkrat je bila vojska po koncu, vsa je bila pripravljena za odhod, da naskoči snežnike v ozadju. Kralj turistov, Miha, skoči izza mecesnove mize, zgrabi za najdebelejši cepin, mahne z njim proti snežnikom in zakliče tako glasno, da ga je vsa vojska razumela:

»Zdaj je čas, za menoj!«
Vojska turistov se vzdigne, kralj Miha gre naprej. Zemlja se kar trese pod nogami okovanih čevljev. Čudna vojska je bila to. Prej, ko bi le mogel človek misliti, je bila prišla do snežnikov. S cepini mahne po ledu, da se je vse kar lesketalo in kadilo. Le malo časa in vsa vojska je prelezla nevarne ledenike. Pa nobena turistovka, noben turist se ni spodrsnil z ledu.

Kralj Miha se postavi na sredo najvišjega in najnevarnejšega snežnika in zapove:

»Vojska, počivaj eno uro!«

In vojska je počivala eno uro. Vsaka turistovka in vsak turist je potegnil iz nahrbtna bisage steklenico šampanjca, ki ga je bil kupil v turistovski koči na Kamniškem sedlu, spil ga, ter vrgel prazno steklenico v ledeniški jarek.

Ko je potekla ura počitka, zapove kralj Miha: »Nazaj na ravno polje!« In vrnila se je vsa vojska na ravno polje. Obstala je tam, kjer je bila prej. Menih

Miha Kos (sedi zadnji desno) po vzponu na Ojstrico 1894.

reče nato lovcu: »Nič se ne boj, prvi za kraljev cepin, vtakni ga pod skledo, kakor je bil prej!« Lovec prime za kraljev cepin, vtakne ga pod povezneno skledo, kakor je bil prej. Nato se kralj Miha sede mirno za mecesnovo mizo, nasloni glavo na mizo in zopet zadremlje.

Vsa vojska pa je obstala na ravnini, ne ganeč se nikamor, kakor takrat, ko sta bila prišla menih in lovec v ta podzemeljski svet.

Menih in lovec sta se potem vrnila na zemeljski svet. Ali kaj sta videla tu! Bistriška dolina je bila vsa živa: iz Kamnika do izvira Bistrice je držala široka cesta in po cesti so se vozili ljudje v kočijah in kolesljih. Peš je korakalo vse polno turistov gori in doli. Pri izvira Bistrice je bila velika hiša, polna gostov, na Kamniškem sedlu pa htel prve vrste, kjer se je turistov kar trlo.

Lovec je vprašal meniha, kje je košuta, da bi jo ustrelil.

»Ta je zbežala po dolini Korošici proti svoji gori. Tam gori jo moraš iskati. Pa ne hodi za njo. Tega ne veš, da je preteklo danes ravno sto let od takrat, ko sva bila šla v podzemeljski svet.«

»Ni mogoče,« pravi lovec.

»Je mogoče,« odgovori menih, »ali meniš, da bi se moglo v naših krajih toliko izpremeniti prej nego v sto letih?«

»To je pa res in verjamem, da sva bila sto let pod zemljo,« potrdi lovec menihu.

Menih je po teh besedah izginil po luknji pod skalo v podzemeljski svet k vojaki zaostalega piparja Mihe, kralja Mihe.

»Lepa je vaša povest, očka,« so se možaku zahvalili turisti, a žalibog, so bile, kar ste nam povedali, le sanje, ki jih je sanjal lovec, ki je pred luknjo čakal na košuto. In turisti so nadaljevali svojo pot proti Kamniku ter med potjo premišljevali lovčeve sanje, v srcih pa jim je vstajalo upanje, da morebiti te sanje vendar le enkrat postanejo resnica, morebiti bo res enkrat po dolini Bistrice držala cesta in se bodo ljudje lahko vozili do izvira.

Tako je na občnem zboru leta 1903. tajnik Kos — pipar Miha — zborovalcem slikal bodočnost Bistrice in njene turistovske prometa.

Minulo je komaj malo več kot trideset let in že so se uresničile piparjeve sanje. Po široki cesti dirjajo od Kamnika do izvira Bistrice kočije, kolesa in vsa druga raznovrstna moderna vozila, množica turistov polni prelepi Bistriški dom pri zvirku, samo htel na Kamniškem sedlu še ni; sicer pa kdo ve, kaj vse še prinese prihodnost.

A.S.

Sanje so se uresničile. Danes na Kamniškem sedlu stoji čudovit Planinski dom. Miha Kralj, Miha Kos bi s ponosom popeljal vojsko turistov pod Planjavo.

Matično poročilo za mesec september 1993

SMRTI:

— MIRTIL Ivana, gospodinja z Duplice, Groharjeva 6, stara 68 let

— KRAMAR Jurij, modelar-mizar iz Golic št. 6, star 28 let

— KOŠIR Franciška, druž. upokojenka iz Kamnika, Podgorska pot 9/A, stara 85 let

— BRLEC Julija, km. upokojenka iz Zgornjih Palovč št. 3, stara 82 let,

— OSOLNIK Stanislav, upokojenec iz Gozda št. 9, star 63 let

— KOSIRNIK Ivana, druž. upokojenka iz Tunjiške Mlake št. 2, stara 79 let

— SELINŠEK Beno, orodjar iz Kamnika, Pot 27. julija 3, star 32 let

— BRULC Francišek, upokojenc iz Šmarce, Stegne št. 2, star 91 let

— APARNIK Marta, upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 13, stara 82 let

— HLADE Antonija, gospodinja s Križa 21, stara 84 let

— INGLIČ Tomaž, odvetnik iz Kamnika, Šlandrova ul. št. 4, star 47 let

— HOČEVAR Ana, druž. upokojenka iz Laporja št. 3, stara 91 let

— KALIŠNIK Ana, druž. upokojenka iz Šmarce, Bistriška 6, stara 88 let

— GAMS Silvester, os. upokojenec z Jeranovega št. 2, star 88 let

— KLEMEN Rozalija, km. upokojenka iz Sidola št. 5, stara 90 let

POROKE:

— ŠTEFANČIČ Rajko, delavec iz Medvod in

GRABOVAC Mira, kontrolorka iz Kamnika

— STELE Štefan, orodjar iz Tunjiške Mlake in

KANCILJA Martina, prodajalka iz Tunjiške Mlake

— ŠTEBE Anton, viličarist iz Most in

PREMK Barbara, prodajalka iz Vodice

— BAVDEK Roman, str. ključavničar z Duplice in

RIHTER Amalija, delavka iz Gradišča v Tuhinju

Vabilo na razstavo

V Srednji šoli Rudolfa Maistra je v prostorih krajevne skupnosti na ogled razstava fotografij Tihomirja Pintarja iz cikla SLOVENSKI KNJIŽEVNIKI. Razstava bo odprta od 29. oktobra, vsak delovnik od 8. do 19. ure.

Začenja se nova sezona

Napoved nove odbojarske sezone kamniških odbojkarjev je prva tekma polfinala pokala Slovenije. Na to tekmo so prišli gostje OK Pomurje Vigros iz Murske Sobotice kot nesporen favorit zaradi močno okrepljene ekipe, saj so kupili kar štiri nove izvrstne igralce. Njihov cilj je namreč zelo visok – doseči vrh v 1. državni ligi. Gostje so začeli silovito in v prvem setu gladko porazili Kamničane. Vendar se Kamničani niso dali in v drugem setu začeli s kombinatorno igro, dobrim blokom in tako zaključili set v svojo korist. V tretjem setu se je razvil pravi boj za vsako točko, saj je set trajal kar 34 minut. Obe ekipi sta prikazali odlično igro in z malo smole so domači ta set izgubili. Taka igra se je nadaljevala v 4. setu, kjer so domači dosegli zaključne točke in rezultat izenačil. Tako se je tekma končala s tie bre-

akom, kjer se točkuje tudi vsaka menjava. Moštvi sta se menjavali v vodstvu, na koncu pa so gostje zaradi nekaj napak domačih zaključili niz in tako zmagali z rezultatom 3:2.

Kamničani imajo letos novega sponzorja iz Kamnika – TAD EUROPE CORPORATION. Poleg tega je prišlo tudi do sprememb v ekipi. Odšli so: Darko Dimec, Matej Škorjanc in Matjaž Žagar. Pridobili pa so Ukrajinca **Viktorja Kaliberdo**, Ljubljančana **Gregorja Laha**, vrnil pa se je tudi **Janez Slabajna**.

Prve letošnje tekme v mesecu oktobru bodo: 16.10 proti OK Topolšica in v **soboto, 20. 11. ob 19. uri v športni hali proti OK Minolta Bled**. Vsi ljubitelji odbojke vabljeni na tekme v novi sezoni!

JOŽE JANKOVIČ

Huda nesreča kamniške ekipe

Namesto poročila o uspehu odličnega kamniškega voznika Petra Janežiča in njegovega sovoznika, sicer Ljubljančana, Saša Pucelja, na koncu sezone, moram poročati o hudi prometni nezgodi, ki se jima je pripetila. Žal v tej nesreči ni ostalo le pri materialni škodi, saj je nesreča terjala Sašovo življenje, Peter pa je hudo poškodovan in je na zdravljenju v Kliničnem centru.

Nesreča se jima je pripetila prav na zadnjem kilometru zadnje hitrostne preizkušnje in to na zadnji dirki letošnjega državnega prvenstva. Avto je strahovito zletel s ceste, kakih petdeset metrov nižje pa ga je ustavilo drevo. Sašo je umrl na mestu nesreče, Peter pa je dobil hude poškodbe glave, prsnega koša in medenice.

Odgovor na vprašanje, zakaj je do nesreče prišlo, je v tem trenutku manj pomemben od samega dejstva, da smo doživeli tragedijo, ki je pretresla vso slovensko športno javnost.

Uvrstitev na drugo mesto v skupini N je ob nesreči izgubila ves pomen – ob pojmu varnost se ustavi vse, tudi rezultat. Varnost na tekmovanjih (tako tekmovalcev kot gledalcev) bi morala dobiti še večjo veljavo. Žal je za posadko Janežič-Pucelj, njune sorodnike, prijatelje in navijače to sedaj prepozno.

Petru lahko želimo vsaj čim hitreje okrevanje, hkrati pa upamo, da o podobnih nesrečah ne bo več potrebno poročati.

IZTOK GRILC

Matej Krumpetar na treningu.

Teniški turnir Ljubljanske mlekarne 93

V soboto in nedeljo (2. ter 3. oktobra 1993) je bil na igriščih teniškega kluba Kamnik že tretji teniški turnir za najmlajše, katerega pokrovitelj so vsako leto Ljubljanske mlekarne. Kljub slabemu vremenu je organizatorjem turnirja uspelo, da so se odigrale prav vse tekme, tako da se je vseh 65 igralcev iz 10. klubov vračalo domov z zadovoljnimi obrazi in s praktičnimi nagradami, najboljši med njimi pa tudi s pokali in medaljami. Najbolj se je izkazal mladi trinajstletni Kamničan Domen Sitar, ki v štirih nastopih ni oddal niti ene igre in je s tem premočno zmagal v sicer močni konkurenci štirinajstletnikov. Najkvalitetnejša pa je bila prav gotovo finalna tekma dečkov do 12 let, kjer sta Igor Knez in Uroš Gorenc pokazala poleg solidnega tehničnega znanja tudi obilo bor-

benosti in vzdržljivosti, saj je Igorju uspelo zmagati šele po več kot dveh urah.

Rezultati:

Dečki 14. let:

Četrfinale: Sitar Domen (Kam): Vengust Uroš (Kam) 9/0; Drčar Gregor (Kam): Plevel Dejan (Str) 9/1; Burnik Mitja (Moste): Mikolič Matej (Kam) 9/1; Pančur Miha (Str): Plemeniti Matjaž (Kam) – poškodba Plemenitija.

Polfinale: Sitar: Drčar 9/0; Burnik: Pančur 9/6.

Finale: Sitar: Burnik 6/0, 6/0.

Za tretje mesto: Drčar: Pančur 9/1.

Dečki 12 let:

Polfinale: Knez Igor (Kam): Podbelšek Primož (Kom-Moste) 9/3; Gorenc Uroš (Kam): Smole Tadej (Kom-Moste) 9/6.

Finale: Knez: Gorenc 2/6, 6/1; 6/4.

Ta tretje mesto: Smole: Podbelšek 9/4.

Deklice 12 let:

Polfinale: Resnik Vesna (Kam): Podjed Veronika (Kam) 9/0; Mlakar Tatjana (Kam): Plevel Karmen (Str) 9/1.

Finale: Mlakar: Resnik 6/1; 6/2.

Za tretje mesto: Plevel: Podjed 9/0.

M. P.

SHARP
SERVIS
MENGEŠ
73 84 09

Lokostrelstvo

Matej Krumpetar med najboljšimi mladinci na svetu

Že dan po državnem prvenstvu, ko je **MATEJ KRUMPESTAR** osvojil naslov državnega prvaka v članski konkurenci, je 23. 8. 1993 odpotoval na 2. **SVETOVNO MLADINSKO PRVENSTVO** v Moliets v Franciji, kjer je nastopil skupaj s **PETROM KOPRIVNIKARJEM** članom LK Maribor, v disciplini FITA, ki je tudi olimpijska disciplina. Tudi na mladinskem svetovnem prvenstvu se strelja na razdalje 90 m, 70 m, 50 m in 30 m. Na tem svetovnem prvenstvu je sodelovalo 70 tekmovalcev iz 25. držav. Prvi dan tekmovanja je potekal izredno slabih vremenskih pogojev, saj je pihal močan veter z dežjem, temperature pa so bile za ta čas izredno nizke. Na razdalji 90 m je Krumpetar zasedel 27. mesto, na razdalji 70 m pa 34.

Mateju Krumpetarju je bila to prva mednarodna tekma na maksimalne razdalje ob tako močni konkurenci. Prav gotovo se je podcenjeval in tako dosegel skromen rezultat glede na njegove sposobnosti. Zaradi finančnih težav z njim ni odpotoval njegov trener **BORIS JEMEC**, ki bi ga v tistih trenutkih prav gotovo zelo potreboval. Naslednji dan tekmovanja, ko so bile na sporedu krajše razdalje na 50 m in 30 m, se je vreme še poslabšalo, saj je veter postal še močnejši. Matej Krumpetar je bil vidno razočaran po prvem dnevu, zato v nadaljevanju tekmovanja ni imel kaj izgubiti. Odločil se je za agresivnejši nastop. Na razdalji 50 m in 30 m je zasedel 7. mesto. V skupnem seštevku točk je tako zasedel odlično 22. mesto med svetovno mladinsko elito. Za

njim so ostali najboljši, že priznani in uveljavljeni lokostrelci iz Japonske, Španije, Turčije, Kitajske, Izraela, Finske, Ukrajine, Indije, Norveške itd.

PETER KOPRIVNIKAR, ki ima s takih tekmovanj nedvomno več izkušenj, pa je v skupnem seštevku točk zasedel 10. mesto.

Naša mlada tekmovalca sta ponovno dokazala, da sodita v sam vrh svetovnega lokostrelstva in že kujeta načrte za nastop na naslednjem svetovnem prvenstvu, ki bo prihodnje leto v Italiji. V matičnem klubu se bomo potrudili, da bo za to svetovno prvenstvo **MATEJ KRUMPESTAR** deležen zadostnih priprav in da bo imel vso potrebno opremo, ki ne bo zaostajala za opremo ostalih tekmovalcev.

Na osnovi vsega tega lahko trdimo, da je **MATEJ KRUMPESTAR** resen kandidat za nastop na naslednjih **OLIMPIJSKIH IGRAH**.

TJAŠA

Del udeležencev teniškega turnirja »Ljubljanske mlekarne 93.«

Teniški turnir vodilnih

Po treh preložitvah turnirja zaradi slabega vremena nam je uspelo izvesti 3. teniški turnir vodilnih občine Kamnik. Turnirskemu vodstvu se je prijavilo 24 tekmovalcev od 50. povabljenih. Turnir je v zadovoljstvo vodstva in tekmovalcev potekal brez težav. Tekme so bile zanimive in tudi presenečenj ni manjkalo.

V drugem kolu je presenetil Bojan Uršič, ki je nepričakovano premagal enega izmed kandidatov za zmagovalca turnirja – Andreja Schlegla, a je že v naslednjem kolu »pregorel«. Po dolgem času je zabelezel Matjaž Pogačar, ki je s presenetljivo lahkoto premagoval

vse svoje nasprotnike. V skupini »B« (poraženci 1. kola) je zmagal Florjan Mlakar. Med turnirjem je kuhal in razdeljeval golaž, organiziran je bil tudi srečelov. Po končanem finalu in podelitvi pokalov najboljšim je bilo žrebanje praktičnih nagrad za vse udeležence turnirja.

Nagrade so prispevala kamniška podjetja in zasebniki, za kar se jim iskreno zahvaljujem.

Rezultati turnirja:
polfinale:
Matjaž Pogačar: Miro Mikuš 9:0
Miha Resnik: Matjaž Virant 9:3
finale:

Matjaž Pogačar: Miha Resnik 9:0

za 3. mesto:
Matjaž Virant: Miro Mikuš 9:6
skupina »B«: Florjan Mlakar: Oskar Žnidar 9:6

TENIS 91

Šivam ženska krila iz prinesenega blaga.
Telefon 832-905.

KMETJE POZOR!

Vse kmete in druge občane Kamnika in Domžal obveščamo, da je na Ljubljanski 102 v Domžalah (bivša policijska postaja) začela obratovati **območna izpostava SKLADA KMETIJSKIH ZEMLIŠČ IN GOZDOV REPUBLIKE SLOVENIJE**. Ker se bliža čas sklepanja najemnih pogodb za zakup državnih zemljišč, vas vabimo, da se zglasite med uradnimi urami v naši izpostavi. Uradne ure so ob ponedeljkih, sredah in petkih od 8. do 12. ure.

»POLOS« – TRGOVINA S PREMOGOM

Zapoge 40, Vodice
tel. 824-096, 823-585
vam nudi:

- vse vrste premoga (zasavski, trboveljski, zagorski, velenjski, uvoženi češki premog)
- kocke
- oreh
- kosi
- premog, pakiran v vreče
- žagana drva

Naročen material vam dostavimo v najkrajšem času. Možnost plačila s čeki – z odlogom.

Se priporoča – Jernej Jerman!

VULKANIZACIJA DERNIČ

Šmarca, Habjanova 2 tel. (061) 811-658

Po konkurenčnih cenah vam nudimo:

- zelo kvalitetno obnovljene avtoplašče **BANDAG** že od 2.300 SIT naprej (garancija do izrabe)
- kvalitetne avtoplašče **KUMHO** (Južna Koreja) vseh dimenzij (tudi za športne avtomobile, terenska vozila in kombije)
- avtoplašče **MARANGONI**
- vrhunske avtoplašče in aluminijasta platišča **YOKOHAMA**
- avtoplašče **SAVA** in **SEMPERIT**
- popravilo avtoplaščev in zračnic ter centriranje koles

Pri nas kupljene avtoplašče montiramo **BREZPLAČNO!**

Za nakup štirih avtoplaščev vam poklonimo darilo!

PRIDITE IN SE SAMI PREPRIČAJTE!

MIZARSTVO KOCJANČIČ

Kvalificirane mizarje zaposlimo.

Zahtevana je poklicna šola ustrezne smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

MIZARSTVO KOCJANČIČ,

Dragomelj 83, 61230 DOMŽALE
Tel.: 061 377-058

Modelarji na kamniškem bazenu

Modelarski krožki, ki delujejo na večini slovenskih šol, v svoje sredine pritegujejo vedno več otrok, ki na ta način izražajo svoje oblikovalske zmožnosti. Vsako leto se ti mladi modelarji tudi srečujejo na tekmovanjih, kjer preizkusijo zmožnosti svojih modelov. Enega takšnih tekmovanj je 11. 9. na kamniškem bazenu privedil prizadevani Modelarski klub Kamnik pod vodstvom Romana Ložarja. Udeležili so

se ga osnovnošolci iz vse Slovenije, potekalo pa je v treh kategorijah.

Najprej so bile na vrsti jadrnice kategorije G, nato pa še tekmovanje v precizni vožnji z motornimi čolni MČ-1 in MČ-3. V kategoriji MČ-1 sta prvi dve mesti osvojila Bojan Vintar in Damjan Šubic iz Hrastnika, na odlično tretje mesto pa se je uvrstil Kamničan Matija Prnaver iz O. Š.

Toma Brejca. V kategoriji MČ-3 pa je prvo mesto osvojila tričlanska ekipa iz Hrastnika, drugo in tretje mesto pa je pripadlo ekipama iz Ljubljane. V tekmovanju z jadrnicami pa so kar vsa tri mesta zasedli učenci O. Š. Martina Krpana iz Ljubljane.

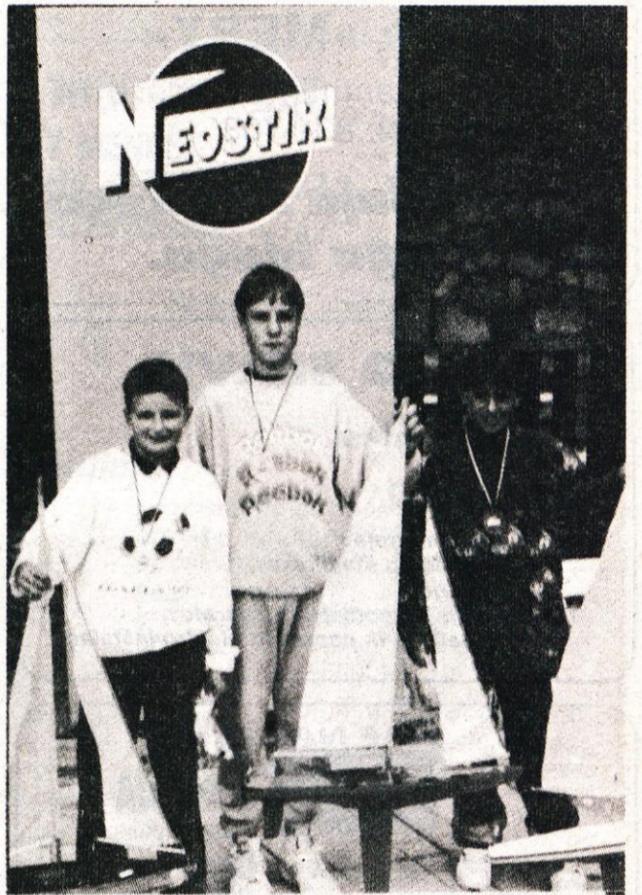
Poleg tekmovanja je potekal tudi seminar za sodnike v tekmovanjih z brodarstvi modelarji, katerega se je udeležilo 20

učiteljev z različnih koncev Slovenije.

Modelarski klub Kamnik se iskreno zahvaljuje za vso pomoč Skupščini občine Kamnik in podjetju Kemostik.

Za vse bralce pa je ta kratek prispevek obvestilo, da modelarji nikakor ne lenarijo, ampak se zelo resno povečajo temu športu in upajo, da se bo v naši deželi čimprej razcvetel.

URŠA FIDLER

Prvovrščeni v tekmovanju z jadrnicami.

Dober štart druge članske ekipe

Lansko leto so se v Kamniku odločili, da bodo zopet začeli tekmovati z drugo člansko odbojarsko ekipo, ki bi jo sestavljali predvsem mladi igralci. Že v kvalifikacijah so dosegli imeniten uspeh z osvojitvijo prvega mesta, dobro formo pa so pokazali že v prvem kolu tretje slovenske lige. V gosteh so igrali z Branikom in ga gladko premagali tudi brez dveh igralcev. Poglejmo si še, kdo nastopa za drugo ekipo: Bičanič, Stanovnik, Ribič, Orel, Šnabl, Palma, Zagoričnik, Špur, Farazin, Berlec, Perčič, Adrovič in še nekateri kadeti.

Dober štart obeta lepe igre tudi na domačem igrišču, kjer bo večina tekem igranih v športni hali ob 16.00 uri, ker bo za njimi nastopila ponavadi

tudi prva kamniška ekipa. Varovanci trenerja Goleta obljublajo, da se bodo borili z vsemi svojimi močmi, tako da gledalci ne bodo razočarani zapuščali dvorane.

Za isto pot pa so se letos odločili tudi v Domžalah, le da njihova ekipa nastopa v vzhodni skupini, Kamničani pa v zahodni. V prvi tekmi so Domžalčani kot domačini igrali proti ekipi Radenci. Slednja je bila pred dvema letoma finalist pokalnega tekmovanja, sedaj pa je le blede senca tedanjega moštva. Domžalčani so gladko zmagali in pokazali, da le niso tako naivna ekipa.

Njihove tekme se igrajo v dvorani OŠ Vencija Perka v sobotah ob 16.00.

ACO KRAMAR

II. balinarska liga

Virtus prvič uspešen, drugič za las ob zmago

Kaže, da se le uresničujejo napovedi tistih, ki menijo, da se bodo balinarji VIRTUSA na koncu letošnje tekmovne sezone prebili v vrh lestvice druge balinarske lige.

V prvem kolu jesenskega dela tekmovanja so balinarji Virtusa v gosteh z 12:5 premagali mariborski Branik.

Za las pa jim je na domačem igrišču ušla zmaga nad favoritom prvenstva - Jesenicami.

Upajmo, da jim rezultat 9:8 za Jesenice ne bo vzel poleta na naslednjih tekmah. »Ni nam uspelo, ker smo si preveč želeli zmage,« je dejal Milan Rutar, predsednik kluba. Trener prve ekipe Stane Rak mlajši pa pravi, da je še prezgodaj napovedovati mesto, ki naj bi ga Virtus dosegel na letošnjem prvenstvu. Po zadnji tekmi z Jesenicami so Dupličani drugouvrščeni na lestvici.

F. S.

Odličen štart kamniških rokometashev

Prišlo se je tretje državno prvenstvo v rokometu in tudi tokrat imamo Kamničani svojega predstavnika. Medtem ko bo v prvi ligi ekipa Pivovarne Laško najbrž ponovno osvojila naslov državnega prvaka in bo med tekme potekal predvsem boj za drugo mesto, bodo boji v drugi ligi veliko zanimivejši, saj se bo za vstop v prvo ligo potegovalo več moštev in med njimi je tudi ekipa RK KAMNIK. Vendar imajo v kamniškem klubu velike težave

z iskanjem sponzorjev, saj v kamniški občini ni posluha za rokomet. Do sedaj sta edina sponzorja Slovenijašport in pa družba BEST iz Ljubljane. Zato vsi rokometasi pozivajo podjetnike v Kamniku, da jim pomagajo, saj bi le tako lahko dosegli zaželeni cilj, ki jim je letos še kako blizu.

Pa poglejmo sestavo sedanjega kamniškega moštva, ki pa naj bi se ob polletju še okrepilo.

Klub sestavljajo: ŽEBAVC,

LANIŠEK, BERGLEZ, CARIČ, TEKAVČIČ, JORDAN, ANDREJIČ, ADROVIČ, BREMSŠAK, SLADIČ, PLANKAR, JEGLIČ, ŠPUR, RIJAVEC, IN MANDIČ, ekipo pa vodi trener Jani Pernar.

Med temi pa je treba izpostaviti nekdanjega najboljšega evropskega golmana Bergleza, novince v ekipi ljubljana Andrejiča, stebra ekipe Jegliča ter mladega in že sedaj enega od najboljših krožnih napadalcev Špura, prvo ekipo pa sta pomladila še Sladič in Plankar.

Po prvih dveh tekmah so Kamničani na vrhu lestvice, saj so v gosteh premagali ekipo Nove Gorice, doma pa ekipo

Akripol Trebnje. Na teh dveh tekmah so se najbolj izkazali Špur, Berglez in pa Andrejič.

Kamničani vas vabijo, da si ogledate njihove tekme v športni dvorani, ki so v sobotah ob 20. uri in prepričani so, da vas ne bodo razočarali.

Kadetska ekipa pa pod taktirko Grbca letos doživlja svoj višek, saj so po petih kolih še naprej neporaženi in naskakujejo sam vrh lestvice. Zato menimo, da je potrebno tudi njih poimensko predstaviti: Mlakar G., Mlakar M., Krivorotov, Bijelič, Zorman, Račič, Pajek, Adrovič, Železnik, Tonin, Klemen, Podbešek.

ACO KRAMAR

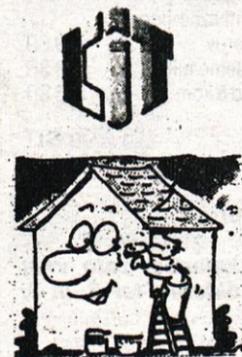
Sekretariat za družbene dejavnosti občine Kamnik in ZKO Kamnik

objavljata

javni razpis

za izvedbo priprave sejmskih in kulturnih prazničnih prireditev v decembru.

Prijave, ki naj vsebujejo vsebinsko zasnovo prireditev, način izvedbe in finančno ovrednotenje projekta, pošljite do 10. novembra 1993 na naslov: Sekretariat za družbene dejavnosti pri Skupščini občine Kamnik, Glavni trg 24, Kamnik.

TRGOVINA Z BARVAMI, LAKI, LEPILI, ČISTILI in PRIBOROM na Steletovi 25 v Kamniku tel. 812-511

UGODNO
- ekskluzivna prodaja dekorativnih ometov ROSETI

- pištole in pribor za barvanje iz programa Wagner in Sata
- velika izbira brusnih papirjev, orodja, barv, lakov...
- prodaja fasadnega materiala tovarniške cene za plačila z gotovino
- hidrocol beli 1947 SIT (30 kg)
- **UGODNE CENE UVOŽENE PLUTE** (naravna, voskana, lakirana)
- Material brezplačno pripeljemo na dom.**
- Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 7. do 13. ure.

Kup razpadajoče pločevine z zvenečim nazivom Porsche ob otroškem igrišču na Zapricah...

VERA MEJAC

JEANS CLUB PALMAS

Steletova 25, Kamnik (nasproti SKG)

Velika izbira JEANSA, bele majice T-shirt, svilene trenirke po zelo ugodnih cenah!

Ponudba jeseni!

kavbojke CASSUCI 3.950 SIT
čevlji medvedki 2.190 SIT
parka jakne-bunde
jakne-puloverji termovelur po ugodnih cenah
Možnost nakupa na dva čeka.

Odprto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8.30 do 12.30

ELEKTRO SERVIS SLAPNIK Podgorje 87, tel. 812-430

POPRAVILO ELEKTRIČNIH APARATOV NA VAŠEM DOMU ALI V NAŠI DELAVNICI:

- generalna obnova in popravilo pralnih strojev
- čiščenje, obnova in popravilo bojlerjev
- popravilo pomivalnih strojev in malih gospodinjskih aparatov

NAPELJAVA IN POPRAVILO ELEKTRO INŠTALACIJ

VSE NA ENEM MESTU!

PRODAJA IN MONTAŽA

RAJKO AVGUŠTIN

STARETOVA 2
61234 MENGES

Sprejem naročil od 7. do 8. ure na tel.: (061) 739-426

Treba je pomisliti na zimo, ko nam bodo še kako koristili domači čajčki iz babičnih zelišč. B. P.

Trgovina »VERIGA«

Tomšičeva 17, Kamnik (v bližini tržnice) tel. 831-888

vam nudi po ugodnih cenah:

barve - lake - Jupol 25 kg 1.650 SIT - Belton 4 l 1.960 SIT - Valit - čopiče - PVC posodo za zelje 50 l 1.500 SIT, 120 l 3.100 SIT - sušilice za perilo - likalne mize 2.890 SIT - PVC ročka za vino 20 l 520 SIT - sanitarno keramiko - armature Armal - Candy program - žarnice - sveče - gospodinjske strojčke Gorenje - Pampers plenice - lepila za les in parket...

Prodaja na tri čeke!

Strokovni nasveti iz plesarske in soboslikarske stroke.

Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Homar, d.o.o. trgovina Veriga se priporoča!

Trgovina »MERY«Kamnik, Kidričeva 14
tel. 831-703**Razprodaja zimskega
metrskega blaga.****ELEKTRO SERVIS**Marjan Plemeniti
Vrhpolje 73, tel. 831-058**POPRAVILO**

- pralnih strojev,
- električnih štedilnikov,
- bojlerjev,
- malih gospodinjstevskih aparatov,
- napeljava in popravilo elektro inštalacij.

NAF NAF

**BENKO
SIMONA**

(nasproti Kuriva)

**Domžale,
SPB-1,
tel.: 714-897**Prve dni novembra
odpiramo nov butik**MODA ZA MLADE**ekskluzivna francoska moda NAF NAF
odprto NON STOP

Naredite svoj NAF NAF korak!

tel. 715-035 in 715-037

Protip,
d.o.o.
Domžale
Cesta
talcev 19/a,tako razširja svojo dosedanje dejavnost: tipski projekti, projektiranje, svetovanje, nadzor, gradbeni izkopi - **BENKO JANEZ** in sin.**Vaše zadovoljstvo - naš uspeh!****SAM d.o.o.**Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b; 61230 Domžale
tel.: (061) 721-730 in 712-059
tel./fax: 713-288**NUDIMO GRADBENI MATERIAL
PO UGODNIH CENAH:**

cement Anhovo	472,00 SIT/vreča
maltit	427,50 SIT/vreča
opeka modularni blok (ORMOŽ)	41,80 SIT/kos
opeka modularni blok (LENDAVA)	40,80 SIT/kos
strešnik BRAMAC, vseh vrst	87,60 SIT/kos
za količino nad 1700 kom fco kupec	
salonit plošče 5,5 valne	616,00 SIT/kom
salonit plošče 6 valne	647,00 SIT/kom
salonit plošče 8 valne	677,00 SIT/kom
stropor	5.852,00 SIT/m ³

Po ugodnih cenah nudimo še opeko zidake, siporex, hidro izolacijo, mreže, železo, keramične ploščice, lepila, lamelni parket in drugo.

Navedene cene so s prometnim davkom.

Se priporočamo!Delovni čas: 7-19
7-13 sobota**AVTO EL IZSTRA**

SARITE ŽELJE VAŠEGA AVTOMOBILA

Kamnik, Perovo 26, tel./fax 812-888

- prodaja akumulatorjev TOPLA po tovarniških cenah, že od 3.600 SIT dalje, dvoletna garancija, pooblaščen servis
- VESNA akumulatorji-tovorni program od 110 Ah do 180 Ah
- avtoradiji in avtozvočniki za vsak žep
- sedežne prevleke in avtotepihi
- antifriz, olja, filtri
- komplet program svetil Saturnus in avtoelektro opreme Iskra in še veliko dodatne opreme za vaš avto.

UGODNE CENE!

Odprto vsak dan od 8. do 12. ure in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

TRAFIKA »CICA« KAMNIK Medvedova 34/a (graben)
tel. 832-069za vas smo po najnižjih
cenah priskrbeli:

- lego kocke z nagradno akcijo Legoland
- elektronske igrice
- Barbie, Ken in oblačila
- pištrole, petarde, rakete
- audio in video kasete
- diskete in še marsikaj.

Prodajamo tudi srečke BOHINJSKE LOTERIJE.

Pričakujemo vas od 6.30 do 20. ure, ob sobotah od 7. do 13. ure

KEGRALPRESERJE, VAŠKA POT 8
RADOMLJE
TEL. 727 395

nudimo:

gradbeno lepilo
fugirno maso
izravnalno maso

ugodne cene

naprodaj v prodajalni:

KOČNA - ŽELEŽNINA, KAMNIK

HOMAR d.o.o., TRGOVINA VERIGA, KAMNIK

gorenjemaloprodaja

POOBLAŠČENA PRODAJALNA

ASTAHAČIČ
SERVIS
TRGOVINA Domžale,
Prešernova 1/a,
tel. 722-107**UGODNA PONUDBA:**

- pralni stroji s 30% popustom
- sušilec perila 46.800 SIT
- pralno-sušilna garnitura 89.700 SIT
- barvni TV od 39.600 SIT dalje (ob gotovinskem plačilu priznamo 10% popust)
- »rostfrei« posoda - kompleti od 10.000 SIT dalje

Plačilni pogoji:1+5 obrokov brez obresti (čeki ali kredit na pole);
ugodna prodaja tudi na leasing - 25 obrokov;
ob gotovinskem plačilu priznamo od 5 do 30% popust.
Odprto od 9. do 12. in od 15. do 19. ure, ob
sobotah od 8. do 12. ure.**SERVIS DEBEVC, Mengeš**pooblaščen serviser in prodajalec vozil
iz programa Volkswagen in Audi

Poleg servisnih uslug:

- AVTOMEHANIKE
- AVTOKLEPANJA in
- OSKRBE Z REZERVNIIMI DELI

vam nudimo:

- PRODAJO NOVIH VOZIL ZNAMKE VOLKSWAGEN IN AUDI
- PRODAJO VOZIL PO SISTEMU STARO-NOVO in
- ORGANIZIRAMO LEASING

V torek, 2. 11. 1993, vas vabimo na
»DAN ODPRTIH VRAT«, ko se vam
bomo predstavili z novimi modeli:
NOVI PASSAT, GOLF CABRIO, GOLF
VARIANT

VABLJENI!

SERVIS DEBEVC, Mengeš, Gorenjska c. 13

Tel. 738-412, fax 739-723

**SERVIS HLADILNIH
IN KLIMA NAPRAV**

- popravilo hladilnikov, zamrzovalnih skrinj in zamrzovalnih omar
- menjava izolacije v skrinjah in omarah
- popravila aparatov za hlajenje mleka

Za vsa opravljena dela dajemo 1-letno garancijo.

Tel. 815-570 ali 831-435.

TRGOVINA MOJCA

(na Grabnu)

Medvedova 16, Kamnik

preseneča
z izjemno nizkimi cenami:

- sladkor 2/1	a 84 SIT	- sveče: kocka velika	139 SIT
- olje Zvezda 1/1	143 SIT	- piramida velika	128 SIT
- moka 50/1	43 SIT	- margarina 1/2 kg	103 SIT
- moka Ferina 1/1	74 SIT	- rozine 200 g	66 SIT
- Bar kava 100 g	69,90 SIT	- bombažne nogavice	
- polžki 1/2 kg	59 SIT	5 parov	489 SIT
- mehčalec 4 l, uvoz	298 SIT	- toaletno milo	58 SIT
		- milo 5 kom	345 SIT
- čevlji-zimski, z mucko			1.790 SIT
- otroški čevlji z mucko			1.485 SIT

Prodajamo na dva čeka, brez obresti.

V Mojci mislimo tudi na upokojece, zato vam nudimo 7% popust 29. in 30. oktobra ter 2. in 3. novembra.

Pri nakupu nad 5.000 SIT dobite za darilo mehčalec 4/l.

Trgovina je odprta tudi vsako nedeljo od 8. do 11.30.

**SUŠENJE
PROSTOROV**Graditelji,
lastniki
stanovanj, obrtniki!

Pri izvedbi rekonstrukcij stanovanj, poslovnih prostorov, lokalov in stavb vam pomagamo osušiti prostore z aparati za kondenzacijo vlage. Aparate nudimo v najem.

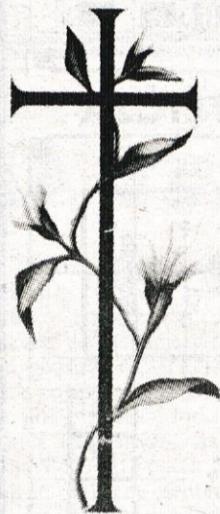
PONI d.o.o. Križ 24/a
Komenda
tel./fax: 841-113

MALI OGLASI

Najamem manjši lokal za neživilsko trgovino v Kamniku. Tel. 814-831 (zvečer).

Najamem manjše skladišče v Kamniku. Tel. 814-831 (zvečer).

Prodajam barako 2.5x3.5 m za 500 DEM. Tel. 814-614 v večernih urah.

POGREBNA SLUŽBA

DAN in NOČ, d.o.o.
Danica Petrič

Domžale, Ljubljanska 82

Ko se v najtežjih trenutkih poslavljate od svojih dragih, ne pozabite, da niste sami. Pokličite pogrebno službo

DAN in NOČ.

Nudimo vam pestro izbiro kompletne pogrebne opreme, cvetja, in prevoz po domovini in tujini po zmernih cenah.

Pokličite po tel. 721-290 od 7. do 20. ure
in 724-333 od 20. do 7. ure.

Rjave jarkice,
stare 20 tednov,
prodamo od 20. oktobra dalje.

RESNIK, Moste 76, Komenda, tel. 841-118.

V 64. letu starosti nas je po hudi in težki bolezni zapustil dragi mož, oče, stari oče in brat

STANE URŠIČ

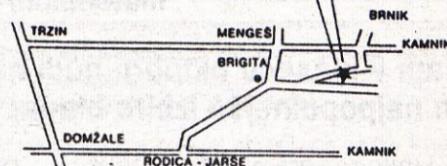
iz Zagorice nad Kamnikom

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Vsem iskrena hvala za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in maše ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala pevskega zboru iz Črne in cerkvenemu pevskega zboru za ganljivo zapete pesmi ter gospodu župniku za lep pogrebni obred. Zahvaljujemo se vsem govornikom za poslovilne besede in gasilcem za spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo dr. Ivanetiču in sestri Miji. Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci vsi njegovi

Oktober 1993

TRGOVINA COF
V MENGŠU
NA KERSNIKOVI 27
tel. 739-580

nudimo:

- kompletne za dojenčke od 1.200 SIT
- otroške bunde od 3.600 SIT
- otroške hlače (deftin) od 2.100 SIT
- pajke od 450 SIT
- krilo dolgo (bombaž) 2.500 SIT
- bombažni puloverji 1.200 SIT
- moške hlače 2.600 SIT

Poleg naštetega vam nudimo še otroške kavbojke, replay kavbojke za odrasle, srajce, bluze, jakne in še veliko drugih izdelkov za vse generacije.

Pričakujemo vas vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

V naša srca si se vpisal, čas ne bo te več izbrisal in čeprav spokojno spiš, z nami kakor prej živiš.
(Vojan T. Arhar)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža

IVANA OSOLNIKA
iz Podgorja 112

se zahvaljujem vsem njegovim in mojim sorodnikom. Iskrena hvala vsem dobrim sosedom, ki ste mi pomagali v najtežjih trenutkih. Hvala tudi zdravstvenemu osebju, ki ste mu lajšali bolečine v zadnjih urah njegovega življenja in g. župniku za opravljeno zadnje slovo. Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter številno spremstvo na njegovi prerani zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

Oktober 1993

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, pomislite, kako trpela sem in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

V 91. letu starosti nas je zapustila naša draga, dobra mama

ROZALIJA KLEMEN
iz Sidola št. 5

Najiskrenejše se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje, sveče in maše. Zahvaljujemo se dr. Krtovi, vsem patronažnim sestram: Darji, Lojzki, posebno pa Marinki, ki so z ljubeznijo lajšale bolečine naši mami. Hvala cerkvenim pevcem, g. župniku za lep govor in lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat hvala in Bog vam bodi plačnik. Našo mamo priporočamo v molitev.

Žalujoci vsi njeni

Sidol, oktobra 1993

ZAHVALA

V 79. letu nas je tiho zapustila naša draga mama

MARIJA BERLEC
iz Zg. Tuhinja 5

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in g. Ivici Bajde za poslovilne besede.

Žalujoci vsi njeni

Zg. Tuhinj, Ljubljana, september 1993

ZAHVALA

V 89. letu starosti nas je zapustila draga mama, stara mama, sestra in teta

ANA KALIŠNIK
iz Šmarce, Bistriška 6

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ji kakorkoli pomagali in tudi tistim, ki ste ji izkazali poslednje spoštovanje in jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

Šmarca, Kamnik, Podgorje, september 1993

ZAHVALA

Ob boleči, nenadomestljivi in mnogo prerani smrti naše

VIDE LESKOŠEK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste bili z nami v teh žalostnih trenutkih slovesa. Hvala za izražena pisna in ustna sožalja, za darovano čudovito cvetje in za tako številno spremstvo ob zadnjem slovesu. Zahvaljujemo se kolektivu Lekarne Kamnik, Domžale, Mengeš in Litija za občutene besede ob odprtem grobu, pevcem za prelepo poslovilno petje, g. župniku Janezu Gerčarju pa za opravljen obred in tolažilne besede. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Mož Janko, sin Andrej in hčerka Tatjana

Duplica, oktober 1993

Zaman je bil tvoj boj, zaman vsi dnevi upanja, trpljenja, bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

V 71. letu starosti nas je zapustila draga žena, mama, stara mama, prababica, sestra in teta

MARIJA GROŠELJ
rojena ŠMIDOVNIK
Podgorje 33

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče, darove za sv. maše ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za opravljen obred in pevcem Solidarnosti za ganljive pesmi.

Žalujoci: mož Mirko, sin Florjan, hčerki Francka in Marinka z družinami in drugo sorodstvo

Podgorje, Mala Loka, Tunjiška mlaka, Kamnik, Komenda, Gradišče, Mengeš, Duplica, oktober 1993

Kdor v mislih svojih dragih živi - ni umrl, umrl je samo, kdor je pozabljen!
(Kosovel)

ZAHVALA

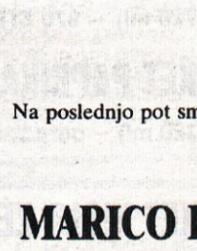
V 69. letu starosti nas je nenadoma zapustil dragi mož, oče in stari oče

FRANC ŽUMER
iz Kamnika, Lobodova 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, sodelavcem Kemijske industrije Kamnik in znancem, ki ste ga spoštovali in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče, pevcem za lepo odpete pesmi, Društvu upokojencev Kamnik, g. Igorju za poslednje zvoke Tišine.

Žalujoci vsi njegovi

Oktober 1993

ZAHVALA

Na poslednjo pot smo pospremili našo drago mamo, pono in prababico

MARICO DEVETAK FERRARI

Prijateljem, sosedom, sorodnikom in znancem se iskreno zahvaljujemo za njihovo spremstvo na njeni zadnji poti v Doberdobo, izrečena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje in sveče.

Družine: Jarc, Ferrari in Zamljen

Kamnik, Doberdob, oktober 1993

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica, sestra in teta

FRANČIŠKA KOŠIR
iz Krivčevega v Črni

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrekli pisna in ustna sožalja ter ji darovali cvetje, sveče in za maše. Prav tako iskrena hvala osebju Zdravstvenega doma Kamnik, ambulantnemu in strežnemu osebju Doma upokojencev Kamnik in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: otroci z družinami in drugo sorodstvo

Krivčevo, Kamnik, Količevo, september 1993

AZUR KAMNIK

VRHPOLJE 170,
Tel. 832-875, 831-566
trgovina z gradbenim
materialom

vam v mesecu oktobru nudi najugodnejšo
in najpopolnejšo izbiro blaga:

- lepilo za keramiko NOVOFIX	19,00-22,00 SIT/kg
- mavec 40 kg - vreča	39,00 SIT/kg
- cement	525,00 SIT/vreča
- beli cement	1.950,00 SIT/vreča
- apno	399,00 SIT/vreča
- maltit	500,00 SIT/vreča
- mivka	330,00 SIT/vreča
- modularna opeka	45,00 SIT/kom
- betonski blok 20	68,00 SIT/kom
- betonski blok 30	85,00 SIT/kom
- armaturna mreža 9/6	4.100,00 SIT/kom
- strešnik Bramac	88,00 SIT/kom
- salonitna kritina 8 V (nad 100 kom)	720,00 SIT/kom
- silikatna opeka	54,60 SIT/kom
- lamelni parket rustik	672,00 SIT/m ²
- dimnik FI 20 z zračnikom	3.450,00 SIT/m
- pocinkane cevi 1/2	1.248,00 SIT/kom
- pocinkane cevi 3/4	1.548,00 SIT/kom
- pesek za grobove	1.300,00 SIT/vreča
- pesek 0-4 za tlake	
- porolit 8 cm	42,00 SIT/kom

POSEBNO UGODNA PONUDBA!!!

- DIMNIKI SCHIEDEL
- SVEČE ZA ARANŽIRANJE
- DELOVNE ROKAVICE

**Na zalogi ves instalacijski material za vodovod
in centralno kurjavo po najugodnejših cenah.**

PORTAL TRADE D.D.

Kamnik, Vrhopolje 170 Tel. 061/832-800

V obrtni coni B-17 na Duplici
pri Kamniku prodajamo 14
lokalov v velikosti od 23,60
do 191,20 m², namenjenih
za različne dejavnosti.

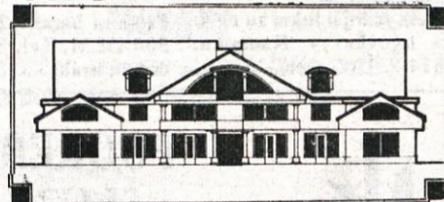
**Ugodne cene in
plačilni pogoji!**

- silikonski kit 371,00 SIT/kom
- purpen 884,00 SIT/kom
- okenske police
- žebli (100 mm, 70 mm) 88,00 SIT/kg
- šamotna opeka 6 cm 230,00 SIT/kom
- WC školjka 4.999,00 SIT/kom
- samokolnica 5.850,00 SIT/kom
- oljni jaški 40x40 3.200,00 SIT/kom
- izolacijski material

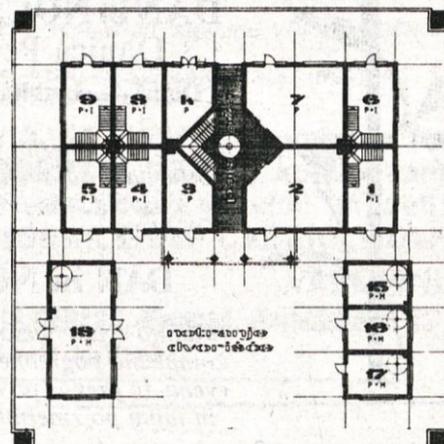
Organiziramo dostavo!

Se priporočamo!

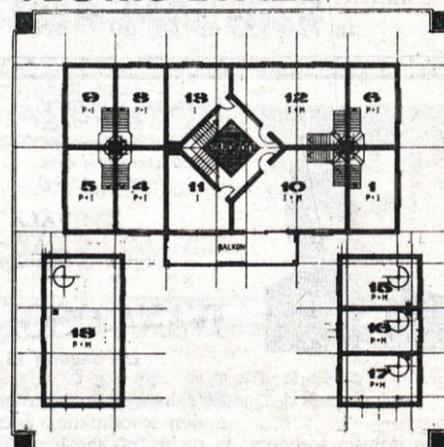
VHODNA FASADA

TLORIS PRITLIČJA

TLORIS ETAŽE

DOMARK

PRODAJNI CENTER DOMŽALE

- prehrana po diskontnih cenah
- FAMILY SHOP

MARKET KAMNIK
Vabljeni, ugodne cene

KNJIGARNA

IN

PAPIRNICA

* H I P * DUPLICA
tel.: 061/ 812 - 989

OBRTNIKI IN PODJETNIKI

PRAV ZA VAS, SMO PRIPRAVILI VELIKO IZBIRO
NAMIZNIH IN STENSKIH KOLEDARJEV, ROKOVNIKOV,
PLANERJEV, PISAL, OBESKOV IN DRUGIH POSLOVNIH
DARIL.

TRODELNI STENSKI KOLEDAR: 288 SIT

UGODNE CENE! MOŽNOST DOTISKA DEJAVNOSTI

OGLAŠUJTE V KAMNIŠKEM OBČANU

KAMNIŠKI OBČAN - Ustanovitelj Skupščina občine Kamnik,
izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska 3/a.
Predsednica časopisnega sveta Breda Podbrežnik-Vukmir. Uredniški odbor Dušan Lipovec, Vera Mejač, Bojan Pollak, Matic Romšak, Stane Simšič, Ivana Skamen in Franc Svetelj. Glavni in odgovorni urednik Matic Romšak. Tehnični urednik Bojan Knavs.

Na podlagi zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) in mnenja Urada vlade za informiranje (št. 23/231-93 z dne 15. 9. 1993) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarifne številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.200 izvodov in ga prejemo vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1 (občina), tel. 831-311. Žiro račun: Bistrica, d.o.o., 50140-603-53872.

Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk DP DELO - Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Dunajska 5.

Praznovanje 200 let župnije Svete Neže na Selah

Župnija sv. Neže na Selah pri Kamniku praznuje 200-letnico svoje ustanovitve. V **nedeljo, 24. oktobra**, bodo ta jubilej slovesno obhajali ob **10. uri s sveto mašo**. Pri maši bo pel župnijski mladinski pevski zbor iz Primskovega pri Kranju. Po slovesni maši bo kratek koncert, katerega bosta povezovala g. Joži Jordan in g. Janez Dolinar. V veroučni učilnici bo odprta razstava slikarja Uroša Žitnika. V slike je ujel utrip jeseni v župniji Sela.

M.

Slovenski krščanski demokrati Kamnika

obveščajo
javnost,

da bo v **nedeljo,**
31. oktobra, ob
14. uri v kapeli
v Kamniški
Bistrici g. dekan
Nikolaj Pavlič
daroval

SPOMINSKO MAŠO

za vse med in
povojne žrtve na
Kamniškem.

Vljudno vabljeni!

Ozimnica

MALA OZIMNICA

(6x720 ml): kumarice, paprika, rdeča pesa, mešana solata, nepekoči feferoni - 930 SIT

VELIKA OZIMNICA

(12x720 ml): kumarice, paprika, rdeča pesa, mešana solata, kisló zelje, nepekoči feferoni - 1.870 SIT

PAKET KUMARICE

(6x720 ml) - 890 SIT

PAKET MEŠANA SOLATA

(6x720 ml) - 970 SIT

PAKET PAPRIKA

(6x720 ml) - paradižnik, fileti - 990 SIT

PAKET KISLO ZELJE IN REPA

(6x720 ml) - 690 SIT

Pri pripravi manj sladkih džemov in marmelad zdrave sadeže obdelamo na sodoben način, z uporabo najmanjše možne količine sladkorja in brez konzervansov. Imajo prijeten, poln okus po sadju!

Etino ozimnico lahko kupite v tovarniški prodajalni, ki je odprta od 7. do 19. ure, ob sobotah od 7. do 12. ure in v vseh prodajalnah z živilskimi izdelki.

DELIKATESNI PAKET

(6x370 ml) - paprika fileti, šampinjoni, ajvar, kumarice, črne olive, gorčica - 1.100 SIT

PAKET RDEČA PESA

(6x720 ml) - 790 SIT

PAKET OMAKCE

(6x210 ml) - iz pelatov, z zelenjavo, z gobami - 670 SIT

PAKET KOMPOTI

(6x720 ml) - 1.050 SIT

PAKET MARMELADE

(6x720 ml) - slive, marelice, mešana - 1.290 SIT

PAKET NIZKOKALORIČNI DŽEMI

(6x210 ml) - ananas, brusnice, robide, maline, kivi, mango - 820 SIT